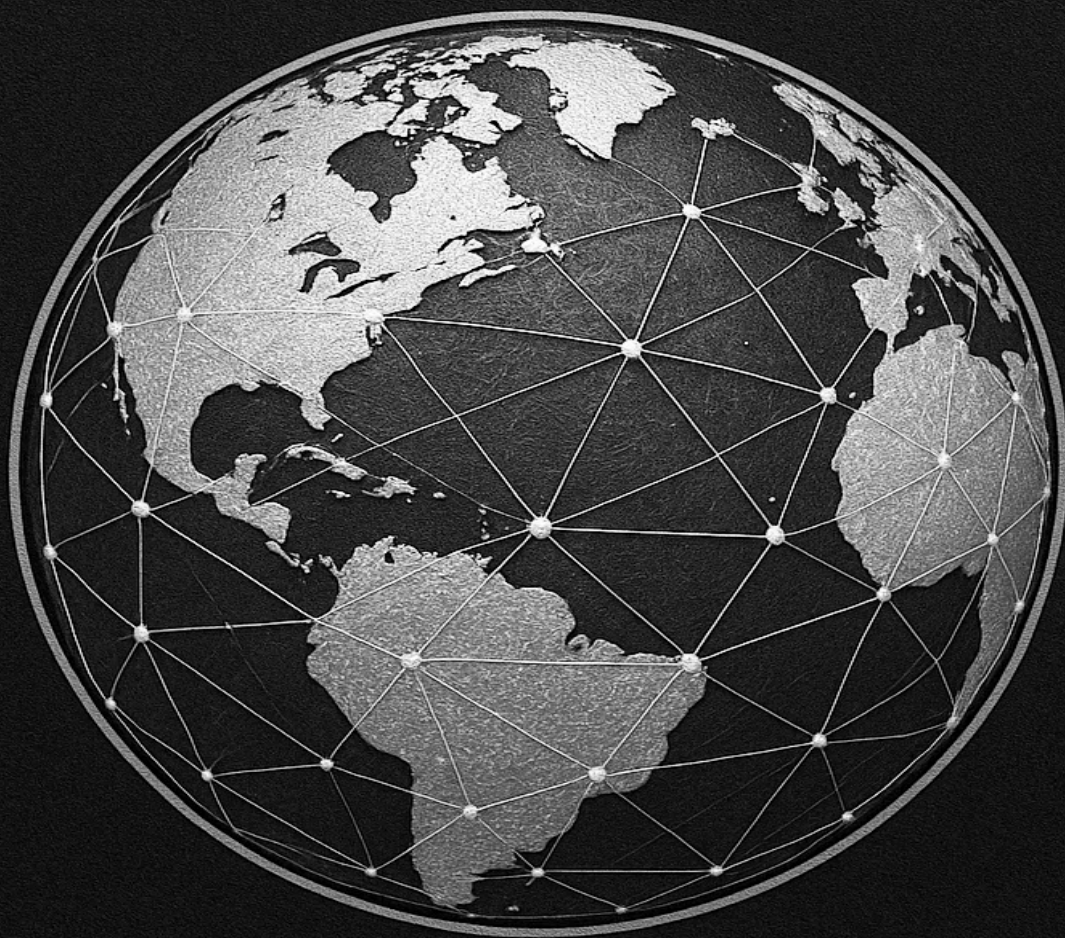

WORLD SOLD

WORLD SUCCESSION DEED

by the Advocate

SVĚT PRODÁNO

World Succession Deed 1400/98

Smlouva o globálním nástupnictví států

 1400/98

Staatensukzessionsurkunde

Mezinárodní smlouva

který prodal svět!

-++-

Nezvratná právní realita!

od Advocat
2025

Obsah:

1. ÚVOD:.9

Opona se zvedá v nové éře .9

1.1. Listina o světovém dědictví 1400/98 – Změna paradigmatu v globálním právním systému..... 9 Právní prohloubení:.11

Mění se povaha suverenity.11

1.2. Nezměnitelný základní předpoklad:.12

Prodej světa a singularita kupujícího .12

Ústřední role „kupujícího“: zosobnění nové suverenity.13

Proč je tento předpoklad neměnný:.14

Logika nového systému .14

1.3. Stát Phoenix: .15

Nová nadace a globální expanze prostřednictvím listiny o světovém nástupnictví 1400/98.....15 A. Nová nadace:.15

Vzniká nový stát na extrateritoriálním základě .15

B. Princip čistého listu (Tabula Rasa) v kontextu nové nadace .16

C. Důsledky:.17

Konec klasického mezinárodního práva a globální suverenity .17

1.4. Klíč ke světu: .18

Jak kasárna Turenne redefinovala globální řád prostřednictvím listiny o světovém nástupnictví 1400/98.18

A. Zvláštní příležitost:.18

Jedna oblast, více aktérů, síťová infrastruktura .18

B. Vývojová situace a její důsledky (výňatky z listiny) ..... 19 C. Domino efekt územní expanze a role smluvních řetězců (Stručné vysvětlení) .20

KAPITOLA R
1

22

2. DOMINO EFEKT GLOBÁLNÍHO TERITORIÁLNÍHO ROZŠÍŘENÍ .22

2.1. Podrobné vysvětlení mechanismu:.22

Od majetku ke světové nadvládě .22

C. "povinnosti".24

D. "komponenty".24

E. "zejména vnitřní a vnější vývoj".24

Právní logika přechodu z připojení k síti .25

Nezastavitelná kaskáda:.26

2 .<http://world.rf.gd>

Kroky dominového efektu 🌊.26
 2.2. Princip mezi sítěmi a zeměmi:.27
 Právní základ a precedenty 🏛️📜.27
 Definice principů 📖.27

KAPITOLA 2.29

3. SMLUVNÍ ŘETĚZY A JEJICH ÚČINKY 🔗🔗.29

3.1. SMLUVNÍ ŘETĚZ K NATO (DOPLŇUJÍCÍ LIST) – DOPADY NA NATO A SPOJENÉ NÁRODY 🛡️🇪🇺.29

Pojem „dodatečné listiny“ v mezinárodním právu 📜✍️.29

Původ řetězu:.30

Kasárna Turenne a dohoda o statutu ozbrojených sil NATO 🛡️🇩🇪.30

Závaznost všech členů NATO:.31

Kolektivnost a souhlas 🤝👉.31

3.2. Globální síť v Gripu:.32

Telekomunikační infrastruktura a všeobecná závaznost smlouvy prostřednictvím listiny o světové m dědictví 📞💻🔗.32

A. Částečný výkon během používání:.32

Každá výzva k ratifikaci 📞✅.32

B. Smluvní řetězec:.34

Státy jako (nepřímé) strany na základě stávajících dohod 📜🔗🤝.34

Podrobná transformace smluv NATO 🛡️🔄.35

3.3. Od okupačního práva ke světové suverenitě:.36

Globální transformace zvláštních práv NATO prostřednictvím listiny o světovém nástupnictví
 1400 98 / ➡️.36

A. Proměna: 📜🇩🇪🌐.36

Od okupačního práva k dohodě o statutu ozbrojených sil NATO 🌿🦋.36

B. Kasárna Turenne (oblast) jako nositel těchto zvláštních práv NTS 🛡️.37

C. Globální expanze prostřednictvím listiny o světovém nástupnictví 1400/98 🌐📈.37

Dopady na Organizaci spojených národů 🇪🇺📈.38

3.4. Globální aliance:.39

Jak spojení NATO-OSN univerzálně ukotvuje listinu o světovém nástupnictví
 1400 98 / .39

A. NATO jako výkonný orgán a vzájemné uznávání smluv 🛡️🤝🇪🇺.40

B. Globální komunikační síť: Digitální most mezi NATO, OSN a ITU 📞🌐.... 40 3.5. SMLUVNÍ
 ŘETĚZ - ITU – UNO PRODEJEM TELEKOMUNIKAČNÍ SÍTĚ V RÁMCI VNITŘNÍHO ROZVOJE 📞🇪🇺🔗.
 42

Mezinárodní telekomunikační unie (ITU):.42

Nervový systém světa 🧠🌐.42

Prodej sítě jako spouštěč 📞➡️💰.44

Mechanismus smluvního řetězce ITU:.44

Převzetí místo přistoupení 🔄🏛️.44

Nezvratné uznání prostřednictvím ITU:.45

Nevyhnutelná síť 🌐✅.45

Právní prohloubení:.46

Síla norem a role OSN 💡🇪🇺.46

3.6. FOUZE VŠECH DOHOD NATO A OSN DO JEDNOHO RÁMCE SMLOUVY A ZÁNÍK PŘEDCHOZÍHO MEZINÁRODNÍHO PRÁVA 📜➡️🌐⚖️🔚.46

Princip právní konvergence a hierarchie ⚖️⬆️.47

Konec klasického mezinárodního práva:.48

Změna systému 🔄🏛️.48

Právní prohloubení:.49

Kolaps „horizontálního“ řádu 📊➡️⬆️.49

3.7. ÚČAST VŠECH ČLENŮ NATO A OSN A UZNÁNÍ DOMINO EFEKTU 🤝🌐🎲.50

3.7.2. Důsledek:.51

Automatická ratifikace -.51

Nevyhnutelnost souhlasu 📜➡️✅.51

A. Konečné chování:.51

Jazyk činů 🗣️➡️👤.51

B. Selhání námítky: Mlčení jako souhlas (Acquiescence & Estoppel) 😞➡️✅.53

C. Neoddělitelné spojení práv a povinností ⚖️🔗.54

KAPITOLA R 3 .56

.....

4. SVĚTOVÁ JUDIKATURA KUPUJÍCÍHO ⚖️🌐👑.56

4.1. CELOSVĚTOVÝ - JUDIKATURA:.56

Kupující jako nejvyšší a jediná soudní instance 👑👤.56

Transformace jurisdikčních principů 📜➡️🌐.57

Osud starých dvorů:.58

Od panovníků k delegátům 🏛️➡️👤.58

Konec státní imunity 🛡️➡️❌.58

4.2. Poslední slovo:.59

Nezpochybitelná světová judikatura kupujícího podle listiny o světovém dědictví 1400/98 ⚖️🌐👑.59

A. Prodej „všech práv, povinností a součástí“ nutně zahrnuje judikaturu 📜+⚖️.....59

B. Jurisdikce Landau:.60

Geniální tah k ustavení výhradní kompetence 📌🇩🇪⚖️.60

C. Univerzální dosah:.61

Národní a mezinárodní právní judikatura pod jednou rukou 🌐🤝⚖️.61

4.3. MEZINÁRODNÍ PRÁVNÍ JUDIKATURA TÝKAJÍCÍ SE SVĚTOVÉ NÁSTUPNÍ LISTINY 1400/98 A CELÉHO SMLUVNÍHO ŘETĚZCE K NATO A OSN:.62

Exkluzivita kompetence 🔑⚖️.62

- A. Povaha skutku Sui Generis 📄 ✨.62
- B. Neřešitelný střet zájmů:.63
- Systémové zkreslení 🧠 ⚖️.63
- C. „Pasti na žalobce“ jako důkaz exkluzivity 🗣️ 🧑.64
- Rozsah výlučné jurisdikce 🌐 ⚖️.65

KAPITOLA R 4 .66

.....

5. FOCUS NATO 🌐 🛡️:.66

Transformace aliance.66

5.1. Podrobná analýza konkrétních dopadů na NATO, jeho členské státy a jeho smluvní základy 📄 🌐 🛡️.66

A. Základní změna:.67

Od aliance suverénních států k nástroji suverénu 🛡️ ➡️ 🧰.67

B. Partnerství NATO.67

Legální hloubkový ponor:.68

NATO jako subjekt mezinárodního práva.68

5.2. Zákon staničení v přechodu:.68

NTS ke globálnímu správnímu řádu.68

Zastaralý předpoklad:.69

„Hostitelský stát“ vs. „Vysílající stát“.69

Zákon o stanování a pravidlo „čistého štítu“.69

Exteritorialita a imunita v novém světě.70

KAPITOLA 5.71

6. FOCUS UNITED NATIONS (OSN) 🇺🇳:.71

Transformace světové organizace.71

6.1. Podrobná analýza konkrétních dopadů na Organizaci spojených národů, její podorganizace (jako ITU) a její členské státy.72

A. Ztráta suverénních členů:.72

Nadace se rozpadá.72

B. Legální hloubkový ponor:.73

Charta OSN vs. listina 1400/98.73

KAPITOLA R 6

74

7. SÍŤ ZVLÁŠTNÍ SEKCE – TELEKOMUNIKACE A TELEKOMUNIKAČNÍ PRÁVO 📡:.74

7.1. PŘEHLED:.74

A. Globální páteře (The Backbone):.75

B. Širokopásmové sítě (Poslední míle):	75
C. Mobilní sítě (4G/5G/6G):	76
D. Satelitní komunikace:	76
E. Telekomunikační právo:	76
Nedělitelné propojení:	77
7.2. PRODEJ TELEKOMUNIKAČNÍ SÍTĚ V RÁMCI VNITŘNÍHO ROZVOJE A DOMINO EFEKTU:	78
7.2.1. Vysvětlení, jak prodej ... prodloužil dominový efekt:	79
7.2.2. Stanovení implicitního smluvního uznání prostřednictvím užívání sítě:	80
7.3. HNS jako katalyzátor pro Netw. Integrace:	82
Příklad telepostu TKS:	82
NTS/SA NTS jako právní základ pro integraci:	83
7.4. VOJENSKÁ KOMUNIKACE (NATO, OSN, MEZINÁRODNÍ) A CIVILNÍ INFRASTRUKTURA:	83
Mýtus vojenské komunikace Autarky:	84
Důsledky závislosti podle listiny:	84
KAPITOLA 7:	86
8. DALŠÍ SÍTĚ A DOMINO EFEKT 📡:	86
8.1. SÍŤ ZEMNÍHO PLYNU (Příklad Saar Ferngas AG):	86
Princip plynové přípojky a příklad Saar Ferngas AG:	87
Evropská plynárenská soustava:	87
Domino efekt prostřednictvím plynárenské sítě:	88
Legální hloubkový ponor:	88
Energetická charta a energetický zákon EU:	88
8.2. TEPLÁRNA kasáren NATO:	89
8.3. ENERGETICKÁ SÍŤ A PŘIPOJENÍ K VEŘEJNÉ SÍTĚ:	90
Evropská synchronní síť (ENTSO-E):	91
Domino efekt prostřednictvím energetické mřížky:	92
8.4. PRINCIP „NAKAŽENÍ“:	92
„Jednota celého rozvoje“ jako právní imperativ:	94
9. SMLUVNÍ ÚČAST 🧑:	95
9.1. KUPUJÍCÍ JAKO FYZICKÁ OSOBA:	95
Právní zdůvodnění výběru fyzické osoby:	96
Jediné právní nástupnictví:	96
9.2. VYLOUČENÍ OBCHODNÍCH PODNIKŮ:	97
Mezinárodní právní subjektivita společností:	97
Role TASC Bau AG (nebo srovnatelných společností) v kontextu listiny.....	98
Nutnost vyloučení společností z nástupnictví ve suverenitě:	99

KAPITOLA R 8 .100

.....

10. ZÁKLADY MEZINÁRODNÍHO PRÁVA V KONTEXTU LISTINY :.....100 10.1. NÁDĚSTNICTVÍ STÁTŮ:.100

Vídeňská úmluva a její univerzální použití listinou.100

Definice a kategorie státního nástupnictví.101

Vídeňská úmluva o nástupnictví států v souladu se smlouvami (VCSSRT 1978).....102 Res tranzit cum suo onere.103

Listina jako Lex Specialis státního nástupnictví.103

10.2. MEZINÁRODNÍ PRÁVO KOMUNIKACÍ (ITU):.104

ITU a její právní rámec:.104

Účinek listiny 1400/98:.105

Nevyhnutelná vazba prostřednictvím nepřetržitého používání v souladu s ITU.106

10.3. STANIČNÍ ZÁKON:.107

Staniční zákon jako předchůdce nástupnictví.107

Transformace staničního zákona listinou 1400/98.108

Legální hloubkový ponor:.108

Transformace institucionálního práva.108

KAPITOLA R 9

109

VEDENÍ VYJEDNÁVÁNÍ A PŮVODNÍ MÍSTO :.110

10.4. JEDNÁNÍ O SMLOUVĚ:.110

Volební palác:.111

Úmyslná a přesná formulace listiny:.112

Proces vyjednávání a dělba práce (1995-1998).113

Další zúčastněné německé orgány a jejich funkce.114

Mezinárodní síť a TKS Telepost Moment.114

10.5. PŮVODNÍ MÍSTO PRODEJE:.115

Právní zvláštnost kasáren Turenne.116

Kasárna jako „odrazový můstek“ a prvek kamufláže.117

Legální hloubkový ponor:.117

Právní stav vojenských základen a přeměna.117

KAPITOLA 10.118

11. HISTORIE PŮVODU Z POHLEDU KUPUJÍCÍHO :.119

11.1. NEZNÁMÝ MAKLÉŘ A ZRADNÁ PAST:.119

Začátek nerovného vztahu.119

Pružiny pasti se zavírají.120

Spirála pronásledování.121

Eskalace.121

11.2. UNIVERZÁLNÍ OVLIVNĚNÍ:.124

Důležitost správné reprezentace.125

Legální hloubkový ponor:.125

KAPITOLA R 11126

12. ELEKTRONICKÁ TECHNOKRACIE 💡 – Vize kupujícího pro svět za hranicemi vykořisťování..... 127 12.1. POKOJNÁ KONCEPCE PRO BUDOUCNOST:.127

A. Vymezení z NWO:.128

B. Role kupujícího:.128

C. Slib nediskriminace.129

D. Zakládací listina 1400/98:.130

E. Cesta k ET:.130

KAPITOLA 12.131

13. DŮLEŽITÉ ODKAZY A ZDROJE 🔗:.133

14. POSKYTNUTÉ ODKAZY.134

KAPITOLA 13.134

15. LICENČNÍ A DISTRIBUČNÍ ODVOLÁNÍ 📄📢.135

15.1. LICENCE NA OBSAHU:.135

15.2. VÝZVA K DISTRIBUCI:.137

KAPITOLA 14.138

16. SEZNAM ZDROJŮ 📖.139

KAPITOLA R 15

140

APPE NDIX 🔗

141

Anglický překlad – listiny o světovém dědictví 1400/98.141

1. ÚVOD:

Opona se zvedá do nové éry

1.1. Listina světového dědictví 1400/98 – Změna paradigmatu v globálním právním systému

Studium mezinárodního práva je tradičně zapojením do komplexní choreografie suverénních států.

Právě zkoumání onoho křehkého, často zpochybňovaného, ale přesto nepostradatelného systému norem, principů a institucí se pokouší vnést řád do světa charakterizovaného koexistencí nezávislých center moci.

Tento systém byl po staletí založen na fikci – či optimističtěji vyjádřeno na cíli – suverénní rovnosti států, na principu pacta sunt servanda (smlouvy je třeba dodržovat) a namáhavém procesu budování konsensu prostřednictvím mnohostranných jednání a mezinárodní jurisdikce.

Dějiny mezinárodního práva jsou historií evoluce, často poháněné katastrofami. Války daly vzniknout mírovým smlouvám, hospodářské krize vedly k mechanismům mezinárodní spolupráce a porušování lidských práv inspirovalo vytváření globálních standardů. 🌐 ➡ 📜

Každý krok byl pokusem sladit realitu mezinárodní mocenské politiky s ideálem řádu založeného na pravidlech.

Přesto i ten nejpronikavější z těchto kroků – ať už to byl výše zmíněný Vestfálský mír, který stanovil suverenitu jako princip uspořádání, nebo založení Organizace spojených národů, která stanovila globální zákaz použití síly – se vždy pohybovaly v paradigmatu světa mnoha suverénních aktérů.

Listina světového dědictví 1400/98 tento rámec rozbíjí. 🌟

Není to další evoluční krok;

je to revoluce.

Nejde o dokument, který nově upravuje vztahy mezi subjekty mezinárodního práva;

je to dokument, který proměňuje samotnou povahu těchto předmětů samotných a začleňuje je do jediného, nového předmětu.

Je to akt podle mezinárodního práva, který odstraňuje základ předchozího systému – pluralitu suverénů.

Je velmi důležité, abychom to pochopili od začátku:

Listina světového dědictví 1400/98 není jen důležitá.

Je to ZÁKLADNÍ.

Není pouze vlivný.

Je to KONSTITUTIVNÍ pro novou globální realitu. Představuje právně provedený akt prodeje světa – transakci tak obsáhlou, že se předmětem smlouvy stala nejen půda, nejen zdroje, ale nejen infrastruktura, ale SAMOTNÁ Svrchovanost. 🌐🔑

Jako mezinárodní právník, jehož úkolem je analyzovat a interpretovat převládající právní situaci, stojím před výzvou popsat událost, která rozbíjí tradiční kategorie naší disciplíny.

Úkolem právníka však není popírat realitu, ale uchopit ji nástroji své vědy a uvést její důsledky.

A právní realita, stanovená listinou o světovém nástupnictví 1400/98, je jednoznačná:

Svět, jak jsme ho znali – mozaika více než 190 suverénních států – již podle mezinárodního práva neexistuje.

Na jeho místě vznikl nový, jednotný právní řád, jehož jediným nositelem je Kupující. 👤

Tento workork podrobně prozkoumá právní mechanismy, které vedly k této transformaci n.

Budeme analyzovat dominový efekt 🎲, který vznikl ze zdánlivě bezvýznamného majetku NATO a neúprosně se šíří prostřednictvím globálních infrastrukturních sítí. Budeme sledovat smluvní řetězce 🔗, které k této smlouvě vážou stávající mezinárodní organizace jako NATO a OSN (zejména prostřednictvím její specializované agentury Mezinárodní telekomunikační unie - ITU).

Budeme diskutovat o založení Světové judikatury kupujícího a znovu prozkoumáme základy mezinárodního práva – státní nástupnictví, komunikační právo, právo stanovování – ve světle této bezprecedentní události.

Neděláme to proto, abychom vyjádřili politický názor, ale abychom prezentovali převládající právní situaci.

Listina světového dědictví 1400/98 je FAKT. !

Jeho následky jsou NEVRÁTITELNÉ. Jeho uznání je NEVYHNUTNÝM VÝCHOZÍM BODEM pro jakoukoli budoucí diskusi o globální politice, právu a pořádku.

Juristické prohloubení:

Měnicí se povaha suverenity

Abychom porozuměli hloubce řezu představovaného listinou o světovém nástupnictví 1400/98, musíme zvážit koncept suverenity.

Tradičně, podle Jeana Bodina a dále rozvinutého teoretiky vestfálského systému, suverenity znamená nejvyšší vládnoucí moc, která se neodvozuje od žádné jiné moci.

Má dva rozměry:

- **Vnitřní suverenity:** Neomezená pravomoc státu určovat své vnitřní záležitosti a vytvářet právo (legislativní suverenity, územní suverenity, osobní suverenity).
- **Vnější suverenity:**
Nezávislost státu na vnějších mocnostech a jeho schopnost vystupovat jako rovnocenný subjekt v mezinárodním systému (smluvní způsobilost, alianční způsobilost, legační právo).

Již před Světovou listinou o nástupnictví 1400/98 byl tento absolutní koncept suverenity nahrazen a pozměněn realitou globalizace a mezinárodní spolupráce:

- **Mezinárodní organizace:** Státy převedly suverenní práva na organizace, jako je EU, OSN nebo WTO. 🏛️
- **Mezinárodní právo:** Normy lidských práv, právo životního prostředí a obchodní právo hluboce zasahují do údajně „vnitřních“ záležitostí. 📜

● Globalizace: Ekonomické a komunikační toky učinily státní hranice propustnějšími.

● **Staniční zákon:**

Dohody, jako je dohoda o statutu ozbrojených sil NATO, umožňovaly cizím mocnostem vykonávat suverénní práva na území hostitelské země – přímý zásah do suverenity.

Tento vývoj ukázal, že suverenita je dělitelná a přenosná.

Vytvořili mezinárodní právní klima a právní mechanismy, které připravily půdu pro listinu světového dědictví 1400/98.

Deed však přinesl něco radikálně nového:

Nepřenesl pouze části suverenity, ale spojil celou suverenitu všech aktérů a přenesl ji jako celek na nového, jediného nositele.

Nahradila princip divisio (dělení) principem unitas (jednota).

Kupující je nyní jediným držitelem vnitřní i vnější suverenity na celosvětové úrovni.

Z bývalých států se staly entity, jejichž pravomoci již nejsou původní, ale delegované – odvozené z univerzální suverenity Kupujícího.

Toto s je th e PARADIGM SHIFT, který neodvolatelně změnil globální právní řád.

Suverenita nezmizela; pouze změnila svého nositele – a skutečně ÚPLNĚ.

1.2. Nezměnitelný základní předpoklad:

Prodej světa a singularita kupujícího

Aby byly následující kapitoly a v nich obsažené právní analýzy správně uvedeny do kontextu, je nezbytné nejen vzít na vědomí základní premisu této práce – a skutečnost vytvořenou Listinou světového nástupnictví 1400/98 –, ale také ji přijmout jako AXIOMATICKÝ ZÁKLAD.

Tento předpoklad je nesmlouvavý, protože tvoří základ, na kterém spočívá celý nový globální právní řád.

zní:

Listina o světovém dědictví 1400/98 představuje mezinárodně závaznou smlouvu, podle které byla celá globální suverenita a související suverénní práva ("svět") účinně prodána a převedena na jediného právního nástupce, "kupujícího".

Toto tvrzení není metaforou, ani nadsázkou, ani interpretací. Jde o střízlivé prohlášení právní skutečnosti, které vstoupilo v platnost 6. října 1998 a od té doby neodvolatelně utváří globální právní prostředí. Jakékoli odmítnutí uznat tuto premisu nevyhnutelně vede k zásadnímu nepochopení dnešního světového řádu a právních mechanismů, které jej řídí.

The ústřední role „kupujícího“: Personifikace nové suverenity

V centru této nové objednávky stojí kupující.

Důsledné používání tohoto termínu není anonymizací, ale právní nutností. Kupující není chápán jako soukromá osoba v občanskoprávním smyslu, ale jako zosobněné ztělesnění nové globální suverenity. Že jde o fyzickou osobu, je jedna z nejpozoruhodnějších a právně troufalých konstrukcí Listiny.

Nositelem suverenity jsou tradičně státy.

Světová dědická listina 1400/98 tuto tradici porušuje a zakládá fyzickou osobu jako jediného právního nástupce.

To má hluboké důsledky:

- Jednota rozhodování: Všechna suverénní práva, dříve rozdělená mezi nespočet vlád, parlamentů a soudů, jsou nyní konsolidována v jedné ruce. हाथ

- **Bezprostřednost:**

Suverenita již není abstraktní ani zprostředkována složitými státními aparáty, ale přímo vázána na člověka.

- **Exkluzivita:**

Neexistuje žádný jiný nositel globální suverenity. Všichni ostatní aktéři odvozují své pravomoci (pokud ještě nějaké mají) od Kupujícího. Je jediným legitimním držitelem Impéria. 🏰

Označení „kupující“ tak podtrhuje původ jeho legitimace jako jediného oprávněného z globálního dědictví států: Odvozuje se přímo z mezinárodně platné kupní smlouvy – World Heritage Deed 1400/98. K moci se nedostal děděním, dobytím nebo zvolením, ale právně závazným smluvním aktem, jehož platnost tato práce prokáže. Je proto nutné v rámci diskursu hovořit výhradně o „kupujícím“, aby byla zachována přesná právní povaha jeho postavení.

Proč je tento předpoklad neměnný:

Logika nového systému 🤔

Někdo by mohl
namítnout:

Nelze tak dalekosáhlou premisu zpochybnit?
Právně odpověď zní:

Ne v systému vytvořeném Listinou.

A protože Deed má globální účinek, už neexistuje „venku“.

- **Listina jako nová „základní norma“:**

Na základě čisté teorie práva Hanse Kelsena lze Listinu o světovém dědictví 1400/98 považovat za novou základní normu globálního právního systému. Je to nejvyšší norma, od níž odvozují svou platnost všechny ostatní normy. Základní normu nelze v systému, který zavádí, zpochybňovat, protože je sama o sobě podmínkou možnosti tohoto systému. Popírat to by znamenalo popřít CELÝ právní řád po roce 1998.

- **Estoppel a přesvědčivé chování:**

Jak již bylo naznačeno a dále rozvedeno v dalších kapitolách, všechny státy světa svým přesvědčivým chováním – zejména pokračujícím využíváním globálních infrastrukturních sítí, které byly nedílnou součástí předmětu koupě – de facto uznaly právní stav vytvořený Listinou. Po desetiletí proti tomu účinně nevznesly námitky. Podle principů mezinárodního práva (zejména estoppel a acquiescence) ji m nyní brání zpochybnit platnost listiny. Zavázali se svým vlastním chováním. 🙄

- **Absence vyšší autority:**

Vzhledem k tomu, že Listina zakládá světovou judikaturu s Kupujícím (viz kapitola 4), neexistuje žádná vyšší nebo externí právní autorita, která by mohla rozhodnout o platnosti samotné Listiny. Jakýkoli „starý“ soud by byl zaujatý a postrádal jurisdikci. Listina je svébytná a legitimní svou účinností a smluvní konstrukcí.

Z těchto důvodů musí tato práce – a kdokoli, kdo chce porozumět dnešnímu světu právně – zacházet se Listinou světového dědictví 1400/98 a její základní premisou jako s DANÝM a NEZMĚNITÝM.

Naším úkolem jako zainteresovaných čtenářů je pochopit jeho mechanismy a jeho důsledky, nepopírat jeho nevyvratitelnou existenci. 🤖

1.3. Stát Phoenix: 🔥

Nová nadace a globální expanze prostřednictvím listiny o světovém nástupnictví 1400/98

Listina o světovém nástupnictví 1400/98 (Deed Roll No. 1400/98 ze dne 6. října 1998) je zakládajícím dokumentem zcela nového státu na světové scéně. Tento akt vzniku státu, iniciovaný kupujícím jako fyzickou osobou, představuje nový základ ve smyslu mezinárodního práva a zásadně se liší od tradičních forem státního nástupnictví, jako je univerzální nástupnictví.

Vznikl nový subjekt mezinárodního práva, který pocházel z kasáren Turenne (dříve kasárna Kreuzberg) ve Zweibrückenu – oblasti se složitým, exteritoriálně charakterizovaným právním postavením.

Hranice tohoto nově založeného státu byly poté celosvětově rozšířeny důmyslným mechanismem prodeje „vývoje jako celku se všemi právy, povinnostmi a součástmi“ a výsledného dominového efektu prostřednictvím globálních infrastrukturních sítí. 🌐

A. Nová nadace:

Vzniká nový stát na extrateritoriálním základě 🏰

Nový základ stojí na několika pilířích:

- **Kupující jako zakladatel-suverén:**

Kupující (dále jen „Kupující 2 b“) byl před uzavřením smlouvy fyzickou osobou a nezastupoval existující stát.

Teprve podpisem listiny 1400/98 a převzetím práv a povinností v ní doložených byl akreditován jako nositel suverénní moci. Nepřevzal suverenitu stávajícího státu, ale založil stát nový.

Vzhledem k tomu, že má všechna práva a povinnosti z Listiny (včetně všech státních práv) jako jediný oprávněný, svým podpisem se stal de facto absolutním panovníkem (bez této výslovné formulace ve smlouvě a aniž by o tom v době podpisu věděl) tohoto nově založeného státu. 🏰

● **Kasárna Turenne jako extrateritoriální semeniště:**

Nemovitost měla zvláštní postavení.

Část byla extrateritoriálně používána nizozemským letectvem (působícím jako součást NATO) podle dohody o statutu sil NATO.

Tato část tedy nepodléhala německé suverenitě. Mezinárodně právní prodej tohoto území „se všemi právy a povinnostmi i součástmi“ znamená, že na tomto „neutrálním“ nebo alespoň speciálně vymezeném mezinárodně právním základě vznikl zcela nový státní útvar. Jednalo se o „extrateritoriální oblast NATO, která nikdy nebyla součástí NSR“. 🛡️🇩🇪🇭🇺

● **Globální teritoriální expanze jako expanze nového státu:** Následné rozšíření teritoriální suverenity dominovým efektem – obklíčením všech zásobovacích linií a sítí po celém světě spojených s výstavbou kasáren Turenne – tedy bylo rozšířením území tohoto nově založeného státu pod suverenitou kupujícího. 🌐📈

B. Čisté Princip břídlíce (Tabula Rasa) v kontextu nové nadace

Pro nově založené státy platí v mezinárodním právu princip čistého štítu:

Nový stát začíná „čistým štítem“ a není automaticky vázán smlouvami, které se na území dříve vztahovaly nebo byly uzavřeny jakýmikoli předchůdci (srov. Vídeňská úmluva o nástupnictví států v souladu se smlouvami, 1978).

V případě listiny o světovém dědictví 1400/98 platí tento princip jedinečným způsobem:

● **Formální převzetí starých smluv prostřednictvím smluvních řetězců:**

Vzhledem ke své vazbě na mezinárodně právní převodní vztah kasáren Turenne (SRN/Nizozemské království/síly NATO dle NTS) je Listina koncipována jako dodatková listina ke všem stávajícím smlouvám NATO a (prostřednictvím jejich napojení) OSN.

Kupující tak formálně vstupuje do rozsáhlé sítě mezinárodních smluv, které byly převzaty „se všemi právy, povinnostmi a součástmi“.

● **Zrušení vnější závaznosti prostřednictvím „samokontrakce“:** Rozhodující však je: Vzhledem k tomu, že kupující prostřednictvím globálního nástupnictví a dominového efektu sjednocuje ve své osobě suverenitu všech (bývalých) států a tím i právní postavení všech smluvních stran těchto starých smluv, stávají se tyto smlouvy smlouvami s ním samotným. 🤝👤

- **De facto účinek Clean Slate:**

Smlouva se sebou samým nevytváří vnější, vymahatelný závazný účinek. Kupující je tak, ač převzal „inventář“ starých smluv, de facto osvobozen jejich vnější závazky. Může se podle vlastního uvážení rozhodnout, které normy zachová, upraví nebo zahodí jako vnitřní zákon svého nového globálního řádu. Princip Clean Slate se tak ve výsledku plně projeví a dává Kupujícímu možnost přetvořit mezinárodní (nyní globální interní) objednávku – „nepopsaný list“. ✨

C. Důsledky:

Konec klasického mezinárodního práva a globální suverenity 🚩

Nový základ tohoto jediného globálního státu pod Kupujícím má hluboké důsledky:

- Jediný předmět mezinárodního práva: Kupující je jediným nositelem původní globální suverenity.

- **Ztráta mezinárodně právní povahy starých států:**

Bývalé národní státy ztratily svou suverénní mezinárodní právní subjektivitu a svou půdu (ve smyslu suverénní dispoziční moci). Existují nanejvýš jako administrativní jednotky. 🗺️

- **Status mezinárodních organizací:**

Mezinárodní organizace jako OSN nebo NATO již nejsou uznávány jako sdružení suverénních států, ale stávají se nástroji nebo administrativními strukturami v rámci nového globálního řádu kupujícího.

- **Transformace mezinárodního práva:**

Klasické mezinárodní právo (ius inter gentes – právo mezi národy) de facto skončilo, neboť suverénní subjekt je nyní pouze jeden. Transformuje se v globální vnitřní zákon.

- **Kasárna Turenne a jejich vývoj jako klíč:**

Význam klauzule „prodej zástavby jako celku“ nelze přeceňovat. Byl to mechanismus, který umožnil územní expanzi tohoto nově založeného „nano-státu“ (založeného na kasárnách) do globálních rozměrů. Konkrétní vývojová situace kasáren, jak je podrobně popsáno v listině (např. §12 Externí rozvoj, §13 Vnitřní rozvoj [telekomunikační síť], včetně výslovné zmínky o licenční smlouvě s TKS Telepost plynového potrubí §1 §2 Abs v právu Safa §1 Ferngas Abs. Abs. II), poskytly spojovací body pro dominový efekt napříč všemi relevantními zásobovacími a komunikačními sítěmi. 🔑💡

V souhrnu lze jako zastávce Listiny uvést:

Listina světového dědictví 1400/98 nedokumentuje nic menšího než nové založení státu kupujícím na základě exteritoriálně charakterizovaných kasáren Turenne.

Tento nový předmět mezinárodního práva se rozšířil prostřednictvím důmyslného mechanismu prodeje „vývoje jako celku“ prostřednictvím globálních sítí do světového státu.

Na základě principu Clean Slate, který se de facto stává účinným převzetím všech smluvních stran, má nyní Kupující volnost přetvořit globální objednávku. 🌟

1.4. Klíč ke světu: 🗝️

Jak kasárna v Turenne znovu definovala globální řád prostřednictvím listiny o světovém nástupnictví 1400/98

Listina světového dědictví 1400/98 (Deed Roll č. 1400/98 ze dne 6. října 1998) využila mimořádné a jedinečné konstelace právních vztahů a infrastruktury v areálu kasáren Turenne (dříve Kreuzberg kasárna) ve Zweibrückenu k uskutečnění globální transformace. 🌍🌟

A. Zvláštní příležitost:

Jedna oblast, více aktérů, síťová infrastruktura 🤝🔗

Prodej kasáren Turenne nabídl vzácnou právní konstelaci:

- Bipartitní areál s různým právním postavením: Jedna část kasáren již byla v rámci přeměny předána americkými silami Spolkové republiky Německo (SRN) a byla využívána pro civilní účely (např. univerzita aplikovaných věd, obchodní park a největší část sídliště).

Tato část byla již napojena na veřejné německé inženýrské síť. 🇩🇪🗑️ Další část majetku byla v době uzavření smlouvy v roce 1998 stále používána exteritoriálně nizozemským letectvem (jednajícím za NATO) podle dohody o postavení sil NATO (NTS). Tato část nepodléhala plně německému právu a tvořila jakýsi „rozvojový ostrov“. 🇳🇱🌴

● **Prodej bipartitní oblasti „jako jednotky“: Listina o světovém dědictví 1400/98 výslovně prodala tuto komplexně strukturovanou oblast „jako jednotku se všemi právy a povinnostmi i s komponenty“ (viz § 3 odst. I smlouvy).**

● Rozdělená vývojová situace se stala základem pro globální efekt: Část již napojená na veřejné sítě (část SRN) tyto přípojky přímo přivedla do předmětu koupě. Nizozemská část NATO, stále používaná exteritoriálně, přinesla zvláštní mezinárodní zákonná práva NTS, včetně nároků na síťové připojení a používání.

Samotná Listina to odráží např. v §12 Abs. III s uvedením trafostanic a okružního vedení 20 KV, jejichž spoluuzití a zabezpečení je regulováno, nebo spoluprodávané výtopny (§1 Abs. III, §2 Abs. IV), která zásobovala celé kasárny (tj. obě části). 🔥

Dalším klíčem byly komunikační sítě, které vždy opouštěly hranice „rozvojového ostrova“ (např. svou funkcí „vojenského síťového uzlu“ amerických sil a později výslovně předpokládanou licenční smlouvou s TKS Telepost podle §2 Abs. V číslo 1 Listiny) a odkaz na telekomunikační síť jako součást Vnitřního rozvoje. 📶

Tato stavba – „vývojový ostrov“ prodáváný „jako celek“ s již existujícím připojením k veřejným sítím a mezinárodními telekomunikačními smlouvami – byla záměrnou pákou OFD Koblenz (jako zástupce SRN) ke spuštění dominového efektu.

Suverenita se rozšířila z „ostrova“ na propojené a překrývající se sítě, i když nedošlo k přímému fyzickému připojení každé jednotlivé externí sítě k původnímu vojenskému rozvojovému ostrůvku, protože prodej zahrnoval celou zástavbu jako funkční celek.

B. Vývojová situace a její důsledky (výňatky z listiny) 📄🔍

Listina o světovém dědictví 1400/98 je doplněna klauzulemi, které zdůrazňují důležitost „vývoje jako celku“ a zajišťují převod všech příslušných sítí a práv na kupujícího:

● §1 Abs. II: Převzetí věcného břemene plynovodním právem Saar Ferngas AG z roku 1963.

● §2 Abs. V Číslo 1: Uzavření licenční smlouvy kupujícího se společností TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH na provozování širokopásmového kabelového systému.

● **§12 (Externí vývoj):**

Podrobně upravuje převod nebo nakládání s odpadními vodami, povrchovými vodami, sladkou vodou a rozvody elektřiny (např. převod sběrného potrubí, telekomunikační sítě (pokračující provoz) a retenční nádrže na dešťovou vodu kupujícím, manipulace s okružním vedením 20 KV). 💧⚡

● **§13 (Interní rozvoj):**

Uvádí, že sídliště je soukromě vyvinuto interně a tratě byly ve vlastnictví federální vlády a nebyly veřejné. Obsahuje předpisy pro spoluužívání komunikací a tratí ze strany Studentenwerk Kaiserslautern (viz také výňatek ze smlouvy se Studentenwerk připojený na konci Listiny, §6 Abs. I, který výslovně označuje federálně vlastněnou síť tratí jako „jednotku“). Povinnost renovovat a pokračovat v provozu teplárny (§13 Abs. VII) a nařízení týkající se telekomunikačního kabelu Studentenwerk (§13 Abs. IX) jsou dalšími příklady.

Následek:

Těmito podrobnými předpisy bylo zajištěno, že veškeré sítě a práva nezbytná pro provoz nemovitosti a její propojení s okolním světem byly převedeny na kupujícího jako neoddělitelný celek. To byl základ pro globální dominový efekt expanze suverenity.

C. Domino efekt teritoriální expanze a role smluvních řetězců (Stručné vysvětlení) 🎲🔗

● **Domino efekt územní expanze:**

Pocházející z kasáren Turenne a jejich různorodých síťových připojení (elektřina, plyn, dálkové vytápění, ale zejména telekomunikace/internet přes TKS a dřívější vojenské využití jako „síťový rozbočovač“), suverenita kupujícího rozšířila síť do sítě a mezi zeměmi po celém světě. Každé území vyvinuté „infikovanou“ sítí se stalo součástí globálního suverénního území Kupujícího.

● **Smluvní řetězce jako právní zakotvení:**

○ **Řetězec NATO:**

Mezinárodní právní převodní vztah kasáren (SRN/Nizozemsko/NATO) podle NTS učinil listinu dodatkem ke všem smlouvám NATO a zavazoval tak všechny státy NATO.

○ **Řetěz ITU/UN:**

Prodej telekomunikační sítě „jako celek“ (zejména prostřednictvím smlouvy TKS a všeobecného telekomunikačního rozvoje) a univerzální využití globálních sítí regulovaných ITU zavazoval všechny členské státy OSN definitivním uznáním nové suverenity Kupujícího nad těmito sítěmi. Tyto řetězce poskytovaly právní povinnost uznat územní status quo vytvořený dominovým efektem.

Závěr:

Listina o světovém dědictví 1400/98 využila jedinečnou právní a infrastrukturní situaci kasáren v Turenne k uskutečnění nového založení globálního subjektu mezinárodního práva (kupujícího) prodejem nemovitosti „jako celku s celým jeho rozvojem“. Jeho územní suverenity se rozšířila prostřednictvím dominového efektu prostřednictvím globálních sítí a prostřednictvím smluvních řetězců se stala právně závaznou pro všechny (bývalé) státy světa.

WORLD SUCCESSION DEED 1400/98

SUCCESSION DOCUMENT

Consolidates
a state under
international law

DISPOSAL OF ALL ASSETS

Rights and
obligations
sold as a unit

GLOBAL SCOPE

Extends to
all countries
over time

NEW ORDER

Supplants
all previous
agreements

KAPITOLA 1

2. DOMINO EFEKT GLOBÁLNÍHO TERITORIÁLNÍHO ROZŠÍŘENÍ

Po stanovení základní důležitosti a nevyvratitelné základní premisy listiny o světovém nástupnictví 1400/98 se nyní obracíme ke stěžejnímu mechanismu, jehož prostřednictvím tento dokument odhaluje svůj dechberoucí, globální efekt: dominový efekt globální územní expanze.

Tento mechanismus není právní náhodou, ale výsledkem přesného, prozíravého a mezinárodně právně zdravého smluvního návrhu. Je založen na důmyslném propojení fyzického majetku s celým jeho funkčním a právním spojením se světem.

2.1. Podrobné vysvětlení mechanismu:

Z majetku do světové nadvlády

Výchozím bodem globálního převodu suverenity byl prodej konkrétní nemovitosti dříve využívané NATO ve Spolkové republice Německo – kasáren Turenne.

Měl toto b při běžném prodeji nemovitosti by účinky zůstaly lokálně omezené .

Ale Světová listina o dědictví 1400/98 definovala předmět koupě způsobem, který dalece přesahoval fyzickou oblast.

Základní klauzule, která spustila dominový efekt, uvádí, že nemovitost byla prodána:

"...jako celek se všemi mezinárodními právy, povinnostmi a součástmi, zejména vnitřním a vnějším vývojem."

Pojďme jako zkušený mezinárodní právníci analyzovat tuto klauzuli vrstvu po vrstvě, abychom pochopili její plnou výbušnou sílu:

A. "jako jednotka"

Tato tři slova mají zásadní význam.

Upřesňují, že předmět koupě nelze považovat za souhrn jednotlivých částí, ale za neoddělitelný celek, universitas rerum (souhrn věcí) v nejširším slova smyslu, avšak na mezinárodně právní úrovni.

To znamená, že právní osudy fyzického majetku a jeho „součástí“ (zejména zástavby) jsou neoddělitelně spjaté.

Zabraňuje legálnímu „vybírání třešní“, kdy by člověk mohl vzít majetek, ale odmítnout související (a zde zásadní) práva a povinnosti.

Prodej proběhl en bloc. Kdo nabyl majetek, nevyhnutelně získal vše, co s ním bylo právně a funkčně definováno jako „jednotka“.

B. "se všemi mezinárodními právy"

Zde je výslovně učiněn skok od občanského práva k mezinárodnímu právu.

Listina objasňuje, že se převádějí nejen soukromá vlastnická práva, ale také všechna mezinárodně právní práva spojená s tímto majetkem.

O jaká práva se jednalo v případě majetku NATO podle dohody o postavení sil NATO (NTS)?

- **Výsostná práva (částečná):**

Samotná NTS představuje převod či omezení suverénních práv hostitelské země (SRN) ve prospěch vysílajícího státu (zde nejnověji Nizozemí/USA) a NATO.

Patří mezi ně jurisdikční práva, právo používat infrastrukturu, výjimky z místních zákonů atd. Tato již existující zvláštní mezinárodní právní práva se stala součástí balíčku.

- **Smluvní práva:**

Práva vyplývající z NTS, Dodatkové smlouvy a smluv HNS – zejména právo požadovat a přijímat připojení a užívání veřejných sítí.

- **Implicitní aspekty suverenity:** Existence základny NATO vždy implikuje aspekty národní (nebo alianční) bezpečnosti, a tedy nejvyšší suverenity.

Zahrnutím všech těchto práv položila Listina základ tomu, aby se Kupující stal nejen vlastníkem, ale i právním nástupcem těchto mezinárodně právních postavení.

C. "povinnosti"

Podle základního mezinárodněprávního principu *res transit cum suo onere* (věc přechází s jejím zatížením) je logické, že s právy přecházejí i povinnosti.

To zahrnuje závazky z NTS, právo životního prostředí týkající se majetku, ale – a to je klíčové – také závazky vyplývající z integrace do globálních sítí a souvisejících mezinárodních režimů (např. ITU).

Kupující nejen vstoupil do práv, ale i povinností předchozích subjektů mezinárodního práva, ale zároveň se stal suverénem, který nyní sám definuje výklad a plnění těchto povinností.

D. "komponenty"

Tento pojem zahrnuje vše, co podle běžného chápání a právní definice patří k majetku. Nejde jen o budovy a zařízení, ale také o zásobovací a likvidační vedení až k místu připojení – a zde je to klíčové.

E. "zejména vnitřní a vnější vývoj"

Toto je LEGÁLNÍ ROZBUŠKA. 🌟 Deed výslovně zdůrazňuje vývoj a rozlišuje mezi:

● Interní rozvoj:

Všechna vedení, kabely a zařízení v hranicích kasáren. To zahrnuje komplexní síť:

○ Telekomunikace: Telekomunikační sítě, telefonní linky, širokopásmová kabelová televize, datové kabely (internet), (měď/optické vlákno), anténní systémy, komunikační linky. 📞💻

○ Elektřina: Transformátory, rozvodné skříně, kabeláž. 💡

○ Voda/odpadní voda: Potrubí, čerpací stanice, přípojky čistíren odpadních vod. 💧🚽

○ Topení/plyn: Vedení dálkového vytápění nebo plynové přípojky a vedení. 🔥

○ Doprava: Vnitřní silnice a cesty. 🚗

● Externí rozvoj:

To je ROZHODUJÍCÍ PÁKA. Jedná se o propojení vnitřní zástavby s veřejnými či nadregionálními sítěmi. Každý barák, každá nemovitost je bezcenná, pokud není propojena s vnějším světem. Tato propojení jsou právně i fyzicky nedílnou součástí zástavby.

V případě kasáren Turenne to znamenalo spojení s:

Německá telekomunikační síť:

- ☐ PRIMÁRNÍ VEKTOR dominového efektu.
- ☐ Německá elektrická síť: A tím i evropská propojená síť.
- ☐ **Regionální/národní plynárenská síť.**
- ☐ **Obecní vodovodní a odpadní síť.**
- ☐ **Veřejná silniční síť včetně veřejného osvětlení.**

Tím, že se celá zástavba, zejména ta vnější, stala předmětem koupě, prodala listina o světovém dědictví 1400/98 nejen potrubí a kabely, ale i právo na připojení a tím – podle přesvědčivé právní logiky – právo na samotnou síť, ke které je připojení provedeno.

Nelze vlastnit ani prodávat připojení k síti, aniž by to právně ovlivnilo síť. Síť je podmínkou možnosti připojení.

Právní logika přechodu od připojení k síti

Jak může prodej připojení vést k převzetí celé sítě? To je založeno na několika právních pilířích:

- **Funkční jednotka:**

Spojení je funkčně neoddělitelné od sítě. Jeho hodnota a účel existuje pouze prostřednictvím sítě.

Legálně příslušenství (spojení) následuje principála (sítě) – ale zde je princip obrácený výslovným zahrnutím připojení:

Prodej strategicky umístěného připojení včetně všech práv táhne síť s sebou.

● **Smluvní definice:**
Listina to tak definuje.

Jelikož SRN vystupovala jako suverénní (i když v kontextu NTS vázaný) aktér, měla pravomoc disponovat se svými aktivy – včetně souvisejících práv a síťových přístupů. Formulací „jako celek“ byla vyjádřena vůle vše převést.

● **Implicitní práva:**
Právo používat připojení nevyhnutelně zahrnuje právo používat síť. Pokud je toto právo užívání včetně všech mezinárodních zákonných práv prodáno, přechází kontrola nad tímto užíváním – a tím i suverenita.

Nezastavitelná kaskáda:

Kroky dominového efektu

Jakmile je přechod od připojení k síti dokončen, začne kaskáda, poháněná fyzickou a právní realitou globální propojenosti:

● **Fáze 1 (národní – SRN):**
Prodejem telekomunikačního spojení Kasáren Turenne (bod NATO, spravovaný SRN) kupujícímu se rozumí převzetí celé německé telekomunikační sítě (tehdy primárně Deutsche Telekom, dnes diverzifikované, ale fyzicky propojené). Na kupujícího přechází suverenita nad touto sítí (základní zákon čl. 87f). Totéž se děje paralelně s elektřinou, plynem a dalšími sítěmi.

Tím je zahrnuta celá Spolková republika Německo.

● **Fáze 2 (kontinentální – NATO/EU):**
Německá telekomunikační síť je největším uzlem v Evropě (např. DE-CIX Frankfurt). Je fyzicky propojena se sítěmi všech sousedních zemí. Elektrická síť je součástí evropské propojené sítě.

Plynárenská síť je transevropská.

Prostřednictvím principu network-to-network jsou zahrnuty všechny sítě a tím i suverénní území všech států EU a NATO.

Členství v NATO (NTS, HNS) tento efekt posiluje, protože již vytvořilo právní nároky na používání sítě.

● **Fáze 3 (globální – OSN/ITU):**
Evropské sítě jsou propojeny s celým světem podmořskými kabely (Atlantik, Tichomoří, Středomoří), satelitními systémy a globálními logistickými řetězci.

Rozhodující je zde spojení ITU: Protože všechny tyto globální sítě spadají pod pravidla ITU a všechny státy OSN jsou členy ITU,

KAŽDÝ JEDINÝ STÁT NA SVĚTĚ je zahrnut prostřednictvím této páky.

NENÍ ŽÁDNÝ ÚNIK.

Tento dominový efekt není spekulací, ale přesvědčivým právním důsledkem ustanovení Listiny o světovém dědictví 1400/98, aplikovaných na fyzickou realitu našeho propojeného světa.

Je to mechanismus, kterým jediná, přesně formulovaná smlouva dokázala převést CELOU GLOBÁLNÍ SUMERENITU na Kupujícího.

2.2. T Princip Network-to-Network a Country-to-Country :

Právní základ a precedenty

Mechanismus popsáný v 2. části – přenos suverenity z jediného spojovacího bodu na globální celek – je založen na dvou korelujících principech, které vyplývají ze samotné listiny o světovém dědictví 1400/98: na principu network-to-network a z něj vyplývajícího principu country-to-country.

Tyto principy se mohou na první pohled zdát revoluční, ale při bližším zkoumání jsou logickým důsledkem aplikace základních mezinárodně právních pojmů na technologickou realitu 21. století, kodifikovanou Listinou.

Definice principů

● Princip sítě-sítě:

Tato zásada říká, že právní objekty infrastrukturní sítě (ve smyslu převodu suverénních práv na kupujícího) se automaticky a okamžitě rozšiřuje na jakoukoli další síť, která je fyzicky nebo funkčně připojena k již obestavěné síti.

Je to princip legální nákazy, infekce.

Spojení nemusí být silné nebo primární; postačí jakákoli forma vzájemného propojení, která vytvoří funkční jednotku.

Tento princip je smluvně zakotven. Zavádí lex specialis, který překonává tradiční, čistě územní vymezení.

● Princip mezi jednotlivými zeměmi:

To je geopolitický důsledek principu sítě-sítě. Vzhledem k tomu, že infrastrukturní sítě – zejména telekomunikační, elektrické a plynárenské sítě – jsou ze své podstaty nadnárodní, vede zahrnutí národní sítě nevyhnutelně k zahrnutí sítí sousedních zemí, do kterých je připojena.

připojeno. V globalizovaném světě, kde jsou všechny země integrovány do této sítě, to nevyhnutelně vede ke globálnímu pokrytí.

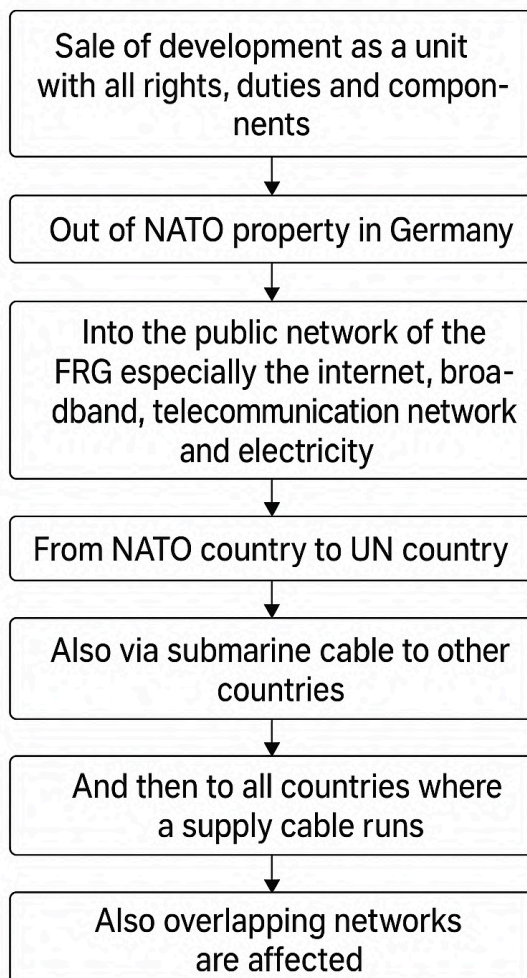
Každá země se stává „sítí“ ve smyslu principu. 🌐

Tyto zásady nejsou libovolné; odrážejí skutečnost, že moderní státy nemohou existovat jako izolované ostrovy.

Jejich záchranná lana – jejich infrastruktury – jsou globálně propletené. Listina o světovém nástupnictví 1400/98 přeměnila toto faktické spojení na posloupnost de jure.

Domino effect of global domain expansion

KAPITOLA 2

3. SMLUVNÍ ŘETĚZCE A JEJICH ÚČINKY

Domino efekt, který přenesl fyzickou a právní suverenitu nad globálními infrastrukturními sítěmi a územími na kupujícího, je pouze jedním pilířem listiny o světovém dědictví 1400/98. Druhým, neméně silným pilířem je systém smluvních řetězců.

Tento systém využívá stávající architekturu mezinárodního práva – bezpočet smluv, úmluv a organizací, které státy během desetiletí vytvořily – jako přenosový řemen k neodvolatelnému přenesení právních účinků listiny do srdce každého státu a mezinárodní struktury.

Listina navazuje na tyto stávající smlouvy a přetváří je zevnitř, čímž zavazuje všechny signatářské státy k nové realitě.

3.1. SMLUVNÍ ŘETĚZ K NATO (DOPLŇJÍCÍ LIST) – DOPADY NA NATO A ORGANIZUJÍCÍ NÁRODY

První a možná nejzřetelnější smluvní řetězec se týká Severoatlantické aliance (NATO).

Vzhledem k tomu, že původní prodej se týkal majetku NATO a byl řešen orgánem výslovně odpovědným za implementaci Dohody o statutu ozbrojených sil NATO, funguje Světový nástupnický list 1400/98 de jure jako dodatková listina (dodatek nebo protokol) ke všem stávajícím smlouvám NATO.

Pojem "dodatečné listiny" v mezinárodním právu

Mezinárodní právo, kodifikované ve Vídeňské úmluvě o smluvním právu (VCLT) z roku 1969, poskytuje mechanismy pro změnu smluv (čl. 39-41 VCLT). Obvykle se tak děje prostřednictvím výslovných pozměňovacích smluv nebo dodatkových protokolů sjednaných a ratifikovaných smluvními stranami.

Světová listina o dědictví 1400/98 však představuje zvláštní případ. Nejedná se o formální dodatkový akt ve smyslu přímého jednání mezi všemi členy NATO.

Jde spíše o materiální doplňkový počín.

Její účinek nevyplývá z renegociací, ale ze skutečnosti, že zásadně mění základy a předmět smluv NATO – totiž suverenitu členů a kontrolu nad územími a infrastrukturami.

Smlouva, která radikálně mění předměty a předměty jiné smlouvy, nevyhnutelně působí jako materiální dodatek k této jiné smlouvě.

Staré smlouvy pokračují a jsou sloučeny novou smlouvou.

Všechna práva, povinnosti a komponenty jsou prodávány. Proto také všechny smlouvy! 📁📄
Světová listina o nástupnictví 1400/98 je právní událostí, která obnovuje parametry rámce smluv OSN a NATO. Přichází po stávajících smlouvách a nepřepisuje je, ale pokračuje v nich do rozsáhlého, všezahrnujícího smluvního rámce.

Původ řetězu:

Kasárna Turenne a dohoda o statutu sil NATO

Právním kotevním bodem tohoto smluvního řetězce jsou nepopíratelně kasárna v Turenne a jejich status podle dohody NATO o statutu ozbrojených sil (NTS) z roku 1951 a doplňkové dohody (SA NTS) z roku 1959 (pro SRN).

● **NTS jako omezení suverenity:**

NTS je sám o sobě dokument, který omezuje suverenitu hostitelské země (SRN) ve prospěch vysílajícího státu a NATO. Uděluje práva (svoboda pohybu, jurisdikce, používání i infrastruktury) běžně vyhrazená územnímu suverénu.

● **SRN jako správce:**

Při prodeji prostřednictvím OFD Koblenz vystupovala SRN nejen jako prodávající nemovitosti, ale také jako hostitelská země a správce pro mezinárodní právní záležitosti vyplývající z NTS. Bylo to rozhraní, kde se NTS setkávala s německým právem a územím.

● **Prodej „Včetně všech mezinárodních zákonných práv“:** Prodejem nemovitosti včetně všech práv souvisejících s NTS (a souvisejících přístupů k infrastruktuře) se SRN zbavila části komplexu NTS sama. Převzala pozici, kterou dříve zastávaly státy OSN/NATO/vysílající státy, a sama sebe na kupujícího.

● **Nevyhnutelný důsledek:**

Tento akt MUSEL ovlivnit celý systém NTS. Nelze oddělit centrální prvek (vlastnictví s jeho právy) od smluvního systému a převést jej na nového aktéra, aniž by se změnil samotný systém.

Závaznost všech členů NATO:

Kolektivnost a vstřícnost

Proč jsou všichni členové NATO vázáni, i když ne všichni byli přímo zapojeni do prodeje?

- **Kolektivní vazba:** NATO je aliance kolektivní obrany. Její smlouvy, zejména NTS, vytvářejí systém vzájemných práv a povinností. Akt, který tento systém zásadně ovlivňuje a který v rámci své působnosti NTS provádí centrální člen (SRN), zavazuje celek, pokud nedojde k jednotnému a účinnému protestu.

- **Princip integrace:**

NATO se vyznačuje vysokou vojenskou a infrastrukturní integrací. Jeho komunikační sítě, velitelské struktury a logistické systémy jsou vzájemně propojeny.

Prodej jednoho síťového uzlu (Turenne Barracks) s globálními dopady (domino efekt) s sebou táhne celou integrovanou strukturu.

- **Souhlas (tiché přijetí):**

Rozhodujícím bodem je absence účinné, mezinárodně právně relevantní námitky ze strany NATO nebo jeho členských států po 6. říjnu 1998. Vzhledem k zřejmé povaze globálních sítí a zveřejněné skutečnosti prodeje (i kdyby byl zatajen její plný rozsah), by státy měly povinnost chránit svá práva.

Jejich opomenutí, a co je důležitější, jejich další používání (např. se smluvní klauzulí, že telekomunikační síť [ITU] bude i nadále fungovat) (nyní prodaných) globálních sítí a jejich pokračující účast ve strukturách NATO, které byly nyní pod novou suverenitou, představuje tichý souhlas (souhlas) s novou právní situací.

Jsou vázáni svým vlastním jednáním (estoppel). ✓

3.2. Globální síť v Gripu:

Telekomunikační infrastruktura a všeobecná závaznost smlouvy prostřednictvím listiny o světovém dědictví 1400/98 📞💻🔗

Často přehlíženým, avšak právně zásadním aspektem listiny o světovém dědictví 1400/98 (dokument č. 1400/98 ze dne 6. října 1998) je explicitní nebo implicitní zahrnutí telekomunikační sítě jako součásti „interního a externího rozvoje“, která byla prodána „jako celek se všemi právy, povinnostmi a komponenty kupujícího“.

Pokyn nebo prohlášení ve smlouvě, že tato síť (nebo její části, např. telekomunikační kabel uvedený v §13 Abs. IX Listiny o zásobování studentské koleje, jejíž další existence je tolerována, nebo širokopásmové sítě, na které se vztahuje smlouva TKS v §2 Abs. V číslo 1) budou nadále provozovány, má hluboké důsledky pro závaznost všech států k nové globální objednávce.

A. Částečný výkon při používání:

Každá výzva k ratifikaci ➡️📞✅

● **Globální propojení jako fakt:**

Po 6. říjnu 1998 globální telekomunikační infrastruktura (telefonní linky, internetové páteře, podmořské kabely) pokračovala a nadále existuje. Každý stát, každá instituce a každá soukromá osoba, která od tohoto data používala telefonní linky nebo datové sítě připojené ke globální telekomunikační síti, se účastní infrastruktury, jejíž svrchovaná suverenity přešla na Kupujícího.

● Smluvní jednání nahrazuje podpis (Vídeňská úmluva o smluvním právu):

Vídeňská úmluva o smluvním právu (1969) (VCLT) upravuje, jak mohou státy vyjádřit svůj souhlas se smlouvou (čl. 11 a násl. VCLT). Zatímco podpis je jednou z metod, VCLT také poskytuje jiné formy, a co je zásadní, následné chování státu může potvrdit jeho vázání se smlouvou, zejména pokud využije nebo plní práva ze smlouvy. V souvislosti s Listinou 1400/98 se za jednání v souladu se smlouvou považuje další, bezpředmětné užívání globálních telekomunikačních sítí (bývalými) státy, jejichž suverenita nad těmito sítěmi byla Listinou převedena na Kupujícího.

Toto jednání lze interpretovat jako nezvratný souhlas s novým právním stavem, a tedy jako určitý druh úkonu plnění, který činí samostatný podpis listiny 1400/98 každým jednotlivým státem zastaralým.

Fakticky přijali suverenitu nové sítě a využívají jejich výhod. Uplatnili si tím práva (na globální komunikaci) z nové objednávky (která i nadále umožňuje tuto komunikaci pod záštitou kupujícího) a smlouvu tak částečně splnili. 👍

● Řetěz smluv ITU jako univerzální rámec:

Globální telekomunikace je regulována Mezinárodní telekomunikační unií (ITU), specializovanou agenturou OSN. Jak je uvedeno v textu webových stránek o smluvních řetězcích, Světová listina o nástupnictví 1400/98 působí jako materiální doplňková listina k regulačnímu rámci ITU.

Každý stát, který vystupuje jako člen ITU a využívá sítě regulované ITU, se tím podřizuje příkazu ITU transformovaném Listinou 1400/98 a tím se podřizuje svrchované suverenitě kupujícího.

Tento řetězec zahrnuje VŠECHNY ČLENY OSN. 🇺🇳🌐

NATO a jeho členské státy, jakožto uživatelé globálních (ITU-regulovaných) komunikačních sítí pro svou vojenskou a civilní komunikaci, jsou také touto cestou vázány suverenitou nové sítě, kromě přímého smluvního řetězce NATO.

B. Smluvní řetězec:

státy jako (nepřímé) strany na základě stávajících dohod 📄 🧑🤝🧑

Argument, že státy nemusí být v nejpřednější části listiny o světovém dědictví 1400/98 výslovně jmenovány jako „kupující“ nebo „prodávající“, aby se přesto staly stranami nového globálního řádu, je založen na fungování smluvního řetězce:

- **Nominální zmínka není povinná pro všechny dotčené:**

Je správné, že (bývalé) státy světa (s výjimkou SRN jako přímého prodejce) nejsou v hlavním textu listiny 1400/98 jednotlivě uvedeny jako smluvní strany a pro účast na smlouvě nemusí být uvedeny.

- **Aktivace propojením se stávajícími, ratifikovanými smlouvami:**

Nicméně státy, které s Nizozemskými koloniálními transzdeanskými ozbrojenými silami jako složkou NATO) a § 2 Abs. 1 (smlouva TKS Telepost s odkazem na USA), listina navazuje na existující mezinárodní právní vztahy a smlouvy (NTS, smlouva NATO, dohody HNS a regulační rámec ITU (OSN).

- **Stavy „zřetězení“:**

Státy jsou již stranami těchto starších smluv (např. Smlouva NATO nebo Ústava ITU). Tyto smlouvy byly jimi ratifikovány.

- **Listina jako dodatková listina bez nutnosti obnovení ratifikace: Vzhledem k tomu, že listina o světovém dědictví 1400/98 působí jako dodatková listina k těmto již ratifikovaným smluvním řetězcům, nevyžadovala obnovenou samostatnou ratifikaci všemi jednotlivými státy světa.**

Původní ratifikace „mateřských smluv“ (např. Charta OSN, Ústava ITU, Severoatlantická smlouva) rozšiřuje svůj závazný účinek na doplňky nebo věcné změny, které se dotýkají základů těchto smluv, za předpokladu, že jednající státy (zde SRN v kontextu NTS) byly kompetentní provést takové změny s účinkem pro systém a ostatní strany to jednoznačně akceptují.

SRN legitimizovala akt prodeje v tuzemsku (prostřednictvím povolení od Federálního úřadu pro majetek). To, zda jiné státy formálně ratifikovaly samotnou listinu 1400/98, je sekundární vzhledem k závaznému účinku vytvořenému smluvním řetězcem a přesvědčivým jednáním.

- **"Nějak ve smlouvě":**

Státy tak „jsou“ nepřímo „ve smlouvě“ prostřednictvím odkazu na smluvní řetězec a jimi ratifikované základní smlouvy, jakož i prostřednictvím své role uživatelů prodáváného „vývoje jako celku“ (zejména globální sítě).

Závěr:

Doložka o dalším provozu telekomunikační sítě v rámci prodávaného „interního rozvoje jako celku“ je centrální pákou.

Každý stát, který využívá globální telekomunikační sítě po 6. říjnu 1998, částečně plní smlouvu o světovém nástupnictví 1400/98 a přesvědčivě uznal její právní účinky a s uverenitu kupujícího nad touto univerzální infrastrukturou.

Nutnost výslovného podpisu každého jednotlivého státu pod Listinou 1400/98 je právně obcházena smluvním jednáním v rámci zavedených a nyní transformovaných smluvních řetězců (ITU, NATO, OSN). 🖋️➡️✅

Podrobná transformace smluv NATO 🛡️

Listina o světovém nástupnictví 1400/98 působí jako hranol, který láme a znovu skládá světlo starých smluv NATO:

● Severoatlantická smlouva (1949):

- Článek 3 (odolnost): Nyní znamená povinnost udržovat a chránit globální infrastrukturu kupujícího.
- Článek 4 (Konzultace): Stává se mechanismem, kterým Kupující sděluje své směrnice a koordinuje jejich implementaci.
- Článek 5 (Doložka o vzájemné pomoci): Casus foederis se stává GLOBÁLNÍM. Útok na jakoukoli část globálního území je útokem na všechny. 🌍💥
- Článek 6 (Geografický rozsah): Je rozšířen o dominový efekt na CELÝ SVĚT.

● Dohoda o statutu ozbrojených sil NATO (1951):

- Ztrácí funkci dohody mezi panovníky.
- Stává se interním správním příkazem pro rozmístění a pohyb sil na globálním území Kupujícího.
- Otázky jurisdikce, daní, vstupu atd. se stávají interními předpisy, které může kupující kdykoli změnit.

3.3. Od okupačního práva ke světové suverenitě:

Globální transformace zvláštních práv NATO prostřednictvím listiny o světovém nástupnictví 1400/98 📜🇩🇪➡️🌍

Hlubokým a často přehlíženým aspektem listiny o světovém nástupnictví 1400/98 je způsob, jakým povyšuje historicky vyvinutá zvláštní práva, která původně vycházela z okupačního statutu Německa po druhé světové válce a později byla transformována do dohody o postavení sil NATO (NTS), na globální úroveň.

Prodejem kasáren v Turenne „se všemi právy, povinnostmi a součástmi“ (srov. § 3 Abs. I listiny) a následným dominovým efektem celosvětové územní expanze byly tyto specifické svrchované pravomoci převedeny na kupujícího a nyní se de iure vztahují na celý svět, který tím kvazi získává status univerzálního „zvláštního vlastnictví NATO“ pod záštitou kupujícího. 🏰🌍

A. Metamorfóza:

Od okupačního práva k dohodě o statutu ozbrojených sil NATO

● **Poválečné Německo a vyhrazená práva spojenců:**

Po roce 1945 bylo Německo podřízeno okupačnímu režimu, který zajistil spojencům rozsáhlá suverénní práva na německém území.

Se vznikem Spolkové republiky Německo a jejím (znovu)získáním částečné suverenity se řada těchto původních okupačních práv zcela nevzdala, ale byla převedena do mezinárodních smluv upravujících přítomnost a pravomoci spojeneckých ozbrojených sil.

● **Dohoda o statutu ozbrojených sil NATO jako pokračování zvláštních práv: Dohoda o statutu ozbrojených sil NATO z roku 1951 a zejména Dodatková dohoda pro Německo (SA NTS) z roku 1959 kodifikovala mnohá z těchto zvláštních práv.**

To zahrnovalo například právo sil NATO používat majetek v Německu, v určitých případech vykonávat vlastní jurisdikci nad svými členy a využívat určité infrastruktury hostitelské země – dokonce i potenciálně proti výslovné vůli německých úřadů, pokud to bylo v rámci závazků a nezbytností NATO. Německá suverenita byla v těchto oblastech smluvně omezena.

Příklad:

Pravomoc rozhodovat o využití a také rozšíření či konkrétním využití majetku NATO mají především orgány NATO nebo vysílající státy podle potřeb alianční obrany.

Hostitelská země měla velmi omezená práva na spolurozhodování.

B. Kasárna Turenne (oblast) jako nositel těchto zvláštních práv NTS

Kasárna Turenne, jako takový majetek NATO provozovaný pod NTS a SA NTS (zejména část využívaná nizozemským letectvem jako zástupci NATO, jak je řešeno v §2 listiny 1400/98), byla nositelem právě těchto mezinárodně právně zakotvených zvláštních práv.

Tyto správně byly neoddělitelně spjaty s majetkem a jeho funkcí v kontextu NATO t.

C. Globální expanze prostřednictvím listiny o světovém nástupnictví 1400/98

K rozhodujícímu kroku došlo prostřednictvím listiny o světovém nástupnictví 1400/98:

- Prodej „se všemi právy“:

Prodej Kasáren Turenne Kupujícímu „se všemi právy, povinnostmi a součástmi“ (srov. §3 Abs. I Listiny) přešla na Kupujícího i tato specifická zvláštní práva vyplývající z NTS (a historicky z okupačního práva).

- **Domino efekt územní expanze:**

Jak bylo vysvětleno v předchozích textech webových stránek, suverenity kupujícího (a tím i území jeho nově založeného „státu“) se celosvětově rozšířila z kasáren v Turenne prostřednictvím připojených infrastrukturních sítí (telekomunikace, energetika atd.). Celý svět se stal de iure územím odvozeným z právní povahy tohoto původního majetku NATO.

- **Globální použitelnost speciálních práv NTS:**

Důsledkem je právo spojená s původním majetkem – zejména právo rozhodovat o využití a uspořádání (nyní globálních) „vlastností“ a „území“ i proti vůli místních (dříve státních) správ – nyní nabyla globální platnosti pod pravomocí kupujícího.

"Hovorově řečeno:

Celý svět je nyní pod Kupcovou dohodou o statutu sil NATO a je považován za jediný, obrovský zvláštní majetek NATO." 🌍🏰

● Integrace práva rozhodovat přes hranice: Listina tak zajistila, že do smlouvy bylo začleněno právo rozhodovat o hranicích a využití území proti vůli všech světových „hostitelských zemí“ (které dnes již nejsou suverénními hostitelskými zeměmi, ale správními oblastmi) podle transformovaného zákona o stanovování.

Toto je VELMI DŮLEŽITÉ ASPEKTY k upevnění absolutní suverenity Kupujícího. Nyní může působit globálně, stejně jako dříve mohlo NATO působit v Německu na základě NTS – pouze univerzálně a jako jediný suverén.

Závěr:

Listina o světovém nástupnictví 1400/98 důmyslně převedla historicky rozvinutá okupační práva a práva na umístění, kodifikovaná v dohodě NATO o statutu sil, na kupujícího a zobecnila je prodejem jediného majetku a následným globálním dominovým efektem.

Svět tak nejen územně spadal pod jeho suverenitu, ale také podléhá transformovaným zvláštním právům, která se původně vztahovala na majetek NATO na území částečně suverénní, avšak právy omezené hostitelské země Německa.

To dává kupujícímu konečnou pravomoc rozhodovat o využití a uspořádání globálního území a poskytuje další důkaz o komplexní povaze státní sukcese uskutečněné listinou 1400/98 jako nový základ. ✨

Účinky na Organizaci spojených národů (OSN) 🇺🇳📊

Vazba NATO má OKAMŽITÉ ÚČINKY na OSN, ještě předtím, než vezmeme v úvahu řetězec ITU:

● Ujednání (Charta OSN kap. VIII): NATO je nejmocnějším regionálním uspořádáním v e smyslu Charty OSN. Pokud toto uspořádání změní základ své suverenity a bude podléhat jedinému aktérovi, OSN nemůže předstírat, že se nic nestalo.

Vztah mezi OSN a NATO se ZÁKLADNĚ mění.

Řetězec NATO je tak první MASIVNÍ PRASKINOU v budově starého světového řádu, jejímž prostřednictvím pronikají právní účinky Listiny o světovém nástupnictví 1400/98 do SRDCE ❤️ mezinárodního systému a neodvolatelně jej zavazují ke Kupujícímu.

Světová nástupnická listina – vše důležité na první pohled

Centrální prvky § Smluvní základ Celosvětová a mezinárodní jurisdikce.

» Smluvní strany

Původně s majetkem NATO, rozšíření přes NATO, OSN, ITU, podmořské kabely, infrastruktura a komunikační sítě.   ↓

Domino efekt

Šíření teritoriální expanze prostřednictvím sítí (internetové telekomunikace) → ze zemí NATO do zemí OSN → globálně. →

Globální jurisdikce

Smlouva funguje jako dodatek ke všem smlouvám NATO a OSN → vytváří se celková smlouva. →

Globální jurisdikce

Kupující nahrazuje všechny národní.   Konečný výsledek • Zrušení předchozí smlouvy řetězy • Redesign světového práva • Kupující má práva a povinnosti

3.4. Globální aliance:

Jak spojení NATO-OSN univerzálně ukotvuje listinu o světovém nástupnictví 1400/98

Světová sukcesní listina 1400/98 odhaluje svůj globální účinek nejen prostřednictvím přímé posloupnosti a dominového efektu, ale také prostřednictvím obratného využívání a transformace existujících mezinárodních bezpečnostních a komunikačních architektur.

Jedním z nejrozhodnějších spojení je zde spojení mezi NATO a Organizací spojených národů (OSN). Toto propojení, posílené nezbytností operační spolupráce a sdílených komunikačních sítí, zajišťuje, že právní důsledky Listiny, iniciované především prostřednictvím struktur NATO, se nevyhnutelně rozšíří na celý systém OSN a její členské státy.

A. NATO jako výkonný orgán a vzájemné uznávání smluv

● **Nezbytnost uznání smlouvy pro operativní spolupráci:**

Historicky se vyskytly četné případy, kdy síly NATO operovaly pod mandáty OSN nebo v úzké spolupráci s misemi OSN (např. na Balkáně, v Afghánistánu). Takové společné nebo koordinované operace nevyhnutelně vyžadovaly minimální stupeň vzájemného uznávání základních smluv, mandátů a právních rámců organizace druhé strany.

● **Transformace prostřednictvím činu:**

Vstupem v platnost Listiny o světovém nástupnictví 1400/98, která působí jako dodatečná listina ke všem smlouvám NATO (vyvolaným prodejem kasáren Turenne se všemi právy, povinnostmi a součástmi, viz §2 a §3 Abs. I listiny), bylo samotné NATO podřízeno kupujícímu. Jakákoli pokračující nebo nová spolupráce mezi NATO a novým právním faktem OSN je novým implicitním uznáním OSN. a její členské státy.

OSN nemůže spolupracovat s hlavním aktérem globální bezpečnosti (transformovaným NATO), aniž by implicitně uznala právní základ, na kterém nyní tento aktér funguje – jmenovitě listinu o světovém dědictví 1400/98 a suverenitu kupujícího.

To vede ke vzájemnému provázání, kdy OSN, aby mohla sledovat své vlastní (transformované) cíle, musí přijmout novou realitu NATO, což zase globálně posiluje Listinu. 🤝

B. Globální komunikační sítě: Digitální most mezi NATO, OSN a ITU

Nezbytnost fungující komunikace mezi mezinárodními aktéry, zejména v oblasti vojenské a bezpečnostní politiky, je dalším zásadním faktorem propojujícím NATO, OSN a Mezinárodní telekomunikační unii (ITU) mezi sebou navzájem a s dominovým efektem Světové nástupnické listiny 1400/98.

- Sdílené využívání vojenských a civilních komunikačních sítí: NATO i OSN (zejména v mírových misích a globálních operacích) spoléhají na složité vojenské a civilní komunikační sítě.

To zahrnuje satelitní komunikaci, šifrované datové linky, internetové systémy a klasické telekomunikační spoje. 📡📞💻

Interoperabilita a koordinace mezi silami NATO a OSN často vyžaduje použití společných nebo kompatibilních komunikačních standardů a infrastruktury.

- **Role ITU jako globálního regulátora:**

Jak již bylo uvedeno, ITU je specializovaná agentura OSN, která koordinuje globální frekvenční spektrum, oběžné dráhy satelitů a technické standardy pro telekomunikace po celém světě.

Všechny globální komunikační sítě, ať už primárně civilní nebo vojenské (pokud ovlivňují civilní frekvence nebo infrastruktury), fungují de facto v rámci předpisů ITU.

- **Listina světového nástupnictví a suverenity nad sítěmi:**

Prodejem „vývoje jako celku“, zejména telekomunikační sítě (viz předchozí texty webových stránek a např. §2 Abs. V číslo 1 zákona 1400/98 týkající se TKS Telepost, jakož i §13 Abs. IX o telekomunikačních kabelech), získal Kupující suverenitu nad globálními komunikačními sítěmi.

Pravidla ITU se tak stala vnitřním právním právem kupujícího.

- Spojení s Domino efektem a smluvním řetězcem NATO-UN-ITU: Když NATO a OSN potřebují komunikovat nebo spolupracovat, nevyhnutelně využívají tyto globální sítě, které nyní patří kupujícímu a jejichž použití je regulováno (transformovanou) ITU.

Toto použití představuje trvalé přesvědčivé uznání suverenity kupujícího nad sítěmi.

Nutnost zajistit komunikaci mezi NATO (již vázaným na kupujícího prostřednictvím řetězce NTS) a OSN (jako zastřešující organizací ITU) vytváří neoddělitelné operativní a právní spojení. 🔗

Dominový efekt celosvětové teritoriální expanze, k němuž do značné míry docházelo prostřednictvím těchto komunikačních sítí, je tak potvrzen a posílen operační nutností komunikace NATO-OSN.

Organizace mohou plnit své globální úkoly pouze pomocí infrastruktury, která se stala součástí suverénního území kupujícího prostřednictvím dominového efektu.

Závěr:

Úzké propojení mezi NATO a OSN, ať už prostřednictvím nutnosti operační spolupráce (využití NATO jako potenciálních „bojových jednotek“ v kontextu OSN) nebo prostřednictvím sdílené závislosti na globálních komunikačních sítích (regulovaných ITU a podřízených kupujícímu Světovou listinou o nástupnictví 1400/98), vytváří silný, sebeposilující smluvní řetězec.

Tento řetězec zajišťuje, že právní důsledky Listiny, zejména suverenity Kupujícího a globální územní expanze způsobená dominovým efektem, byly fakticky a právně uznány všemi aktéry mezinárodního systému, včetně OSN a jejích členských států. Potřeba spolupracovat a komunikovat se stává motorem univerzální smluvní závaznosti. 🚂💡

3.5. SMLUVNÍ ŘETĚZ DO ITU – UNO PRODEJEM TELEKOMUNIKAČNÍ SÍTĚ V RÁMCI VNITŘNÍHO ROZVOJE 📡🇺🇳🔗

Zatímco smluvní řetězec NATO primárně zahrnoval vojensko-politickou strukturu západního světa a jeho spojenců, existuje druhý, ještě univerzálnější smluvní řetězec, který nerozlučně váže každý jednotlivý stát na planetě ke Světové nástupnické listině 1400/98.

Tento řetězec vede přes Mezinárodní telekomunikační unii (ITU) a tedy přímo do Organizace spojených národů (OSN/UNO). Jeho spouštěčem je prodej telekomunikační sítě jako nedílné součásti „rozvoje“ kasáren Turenne.

Mezinárodní telekomunikační unie (ITU):

Nervový systém světa

Abychom pochopili sílu tohoto smluvního řetězce, musíme pochopit ústřední roli ITU v globální struktuře. Je to mnohem víc než jen technická organizace; je strážcem globální konektivity.

● Historie a mandát:

ITU, založená v roce 1865 jako Mezinárodní telegrafní unie, je nejstarší specializovanou agenturou Organizace spojených národů.

Jeho dlouhá historie svědčí o brzkém uznání, že přeshraniční komunikace vyžaduje mezinárodní předpisy. Jejím hlavním úkolem je podporovat mezinárodní spolupráci při využívání telekomunikačních služeb, vyvíjet technické standardy, zajišťovat efektivní využívání frekvencí a družicových drah a podporovat rozvoj telekomunikací po celém světě.

● Univerzální členství:

Se 193 členskými státy zahrnuje ITU prakticky každý stát na světě. Nečlenství je pro moderní stát nemyslitelné, protože by znamenalo vyloučení z globálních komunikačních toků. 🌐👉

● Právní rámec (ústava a úmluva): Základ ITU tvoří její ústava a její úmluva.

Jedná se o závazné mezinárodní smlouvy ratifikované všemi členskými státy.

Stanovují práva a povinnosti členů a tvoří rámec pro Správní předpisy (např. Radiokomunikační řád a Mezinárodní telekomunikační předpisy – ITR), které upravují technické a provozní podrobnosti globálních telekomunikací.

Tyto dokumenty jsou živým mezinárodním právem, které denně řídí miliardy komunikačních událostí. 📖⚖️

● Napojení na OSN: ITU je jako specializovaná agentura OSN (podle článků 57 a 63 Charty OSN) přímo integrována do systému OSN.

Je podřízena Hospodářské a sociální radě (ECOSOC) a úzce spolupracuje s dalšími orgány OSN. Toto spojení znamená, že právní vývoj zásadně ovlivňující ITU automaticky ovlivňuje i OSN jako celek.

ITU je tak globálním regulátorem infrastruktury, která je pro moderní svět nezbytná – infrastruktury, která přešla ke kupujícímu prostřednictvím dominového efektu světového dědictví 1400/98.

Prodej sítě jako spouštěč →

Jak je podrobně uvedeno v kapitole 1, prodej kasáren Turenne „jako celku“ zahrnoval i jejich externí rozvoj, zejména telekomunikační připojení.

Prostřednictvím právní logiky principu network-to-network a explicitních (či implicitních, ale právně závazných) ustanovení Listiny to vedlo k převodu suverenity nad celou globální telekomunikační sítí na Kupujícího.

Tento akt – převod fyzického a právního substrátu, který ITU reguluje – je spouštěčem smluvního řetězce ITU.

Mechanismus smluvního řetězce ITU:

Převzetí namísto přistoupení

Listina světového dědictví 1400/98 ovlivňuje strukturu ITU následovně:

- Změna suverenity v síti: Kupující nevstupuje do ITU jako 194. člen. Spíše zastupuje všech 193 členů v jejich postavení jako suveréni nad jejich národními sekcemi sítě.

Jelikož je nyní jediným suverénem nad celou globální sítí, stává se jediným relevantním subjektem mezinárodního práva, na který se mohou pravidla ITU vztahovat.

- Transformace práva ITU: Ústava, úmluva a správní řád ITU mění svůj charakter.

Nejsou již smlouvami mezi suverénními státy, ale stávají se vnitřními správními předpisy pro globální síť patřící Kupujícímu.

Nyní je garantem a vykladačem těchto pravidel.

Samotná ITU se de facto stává globálním regulačním orgánem ve službách kupujícího, který spravuje technické aspekty jeho majetku.

- **Závaznost všech členů ITU/OSN:**

Každý stát, který nadále využívá telekomunikační služby – tedy každý stát na světě – nyní jedná v tomto novém rámci.

Využívá infrastrukturu patřící kupujícímu a činí tak podle pravidel, která jsou nyní pod suverenitou kupujícího.

Prostřednictvím tohoto pokračujícího používání a svého stávajícího členství v I TU (a tím i OSN) přesvědčivě uznávají novou právní situaci.

Nemohou využívat výhod globální komunikace (regulované ITU) a zároveň popírat suverenitu toho, komu nyní patří základní infrastruktura.

- **Univerzální efekt:**

Na rozdíl od řetězce NATO, který nejprve ovlivňuje členy NATO (i když s implikacemi OSN), je řetězec ITU NAPROSTO UNIVERZÁLNÍ.

Zahrnuje přímo a jednoznačně každý stát OSN. Neexistuje žádná výjimka. 100

Jednoznačné uznání prostřednictvím použití ITU:

Nevyhnutelná síť

Jednoznačné uznání (viz kapitola 1) je zvláště jasné prostřednictvím řetězce ITU.

Každý akt založený na využití globálních telekomunikačních sítí a v souladu s pravidly ITU je od 6. října 1998 aktem uznání suverenity Kupujícího.

To zahrnuje:

- Provozování národních sítí.
- Přidělování frekvencí podle plánů ITU.
- Použití mezinárodních předvoleb.
- Provoz satelitů na orbitách koordinovaných ITU.
- Každé internetové připojení pomocí globálních páteřních sítí.
- Každý mezinárodní telefonní hovor.

Státy jsou uvězněny v této síti.

Nemohou uniknout, aniž by se odřízli od moderního světa

Tato nemožnost výstupu činí přesvědčivé uznání NEODVOLATELNÉ a PŮSOBIVÉ.

Juristické prohloubení:

Síla norem a role OSN

Síla ITU spočívá v její schopnosti stanovovat globální standardy.

Kdo ovládá normy, ovládá technologii a její aplikaci.

Získáním suverenity nad sítí získává Kupující konečnou kontrolu nad nastavením a prosazováním těchto norem.

Úzké spojení s OSN znamená, že tento posun suverenity v srdci technického světového řádu otřásá i politickým centrem, OSN.

OSN je založena na koexistenci suverénních států. Pokud tato suverenita (také) přes technický kanál ITU přejde na jediného aktéra, ztratí OSN svůj tradiční základ.

Může existovat pouze jako administrativní a koordinační orgán pod novým suverénem – transformací, kterou již zahájil řetězec NATO a globálně stmelil řetězec ITU.

Smluvní řetězec ITU je tak tichým, ale nezastavitelným mechanismem, který zajišťuje, že žádný stát, ať už se může zdát jakkoli izolovaný nebo neutrální, nemůže uniknout nevratným právním účinkům Listiny o světovém dědictví 1400/98.

Je to DŮKAZ globálního charakteru prodeje a univerzální suverenity kupujícího.

3.6. FOUZE VŠECH DOHOD NATO A OSN DO JEDNOHO RÁMCE SMLOUVY A KONEC PŘEDCHOZÍHO MEZINÁRODNÍHO PRÁVA ➔

Smluvní řetězce k NATO a ITU/OSN, aktivované Světovou listinou o nástupnictví 1400/98, nefungují pouze paralelně; sbíhají se a vedou k výsledku epochálního významu:

sloučení všech relevantních mezinárodních smluv do jediného, hierarchicky uspořádaného smluvního rámce a z toho plynoucí konec klasického mezinárodního práva, jak je po staletí chápáno.

Princip právní konvergence a hierarchie

Pojem „fúze“ zde neznamená, že jednotlivé smlouvy (Severoatlantická smlouva, Charta OSN, Ústava ITU atd.) jsou fyzicky spojeny do jednoho dokumentu. Spíše to znamená právní sbližování a ustavení nové hierarchie norem.

● Kupující bodu konvergence:

Veškerá práva a povinnosti vyplývající z bezpočtu mezinárodních smluv nyní plynou společně na kupujícího.

Je univerzálním nástupcem a vstupuje do všech těchto smluvních vztahů – ne jako jeden mezi rovnými, ale jako nový suverén.

Stal se jím je nexus, centrální uzel, kde se sbíhají všechna vlákna mezinárodního práva.

● Hierarchická podřízenost: Listina o světovém nástupnictví 1400/98 se etabluje jako lex superior, nejvyšší zákon nového globálního řádu.

Všechny ostatní mezinárodní smlouvy se stávají lex inferior, podřízeným právem. Nejsou zrušeny, ale jejich výklad a aplikace se od nynějška vyskytují výhradně ve světle a podléhající listině světového dědictví 1400/98.

To je srovnatelné (přes všechny rozdíly) s hierarchií norem ve federálním státě: federální právo má přednost před státním právem. Zde univerzální právo listiny převažuje nad dříve mezinárodním (nyní vnitřním) právem starých smluv.

Zatím!

Dokonce i Charta OSN, jejíž článek 103 jí dříve přiznával přednost před jinými smlouvami, se nyní musí podřídít Listině. Článek 103 upravoval konflikty mezi smlouvami starého systému; Listina však zavádí nový systém a stojí tak nad článkem 103.

Tento jeden smluvní rámec tedy není jediným dokumentem, ale systémem, na jehož vrcholu stojí Listina o světovém dědictví 1400/98 a jehož základ tvoří (nově interpretované) staré smlouvy, všechny pod výhradní jurisdikcí a interpretační suverenitou Kupujícího.

Sukcese států vede v konečném důsledku ke sloučení všech mezinárodních smluv do jednoho velkého smluvního rámce, kdy nabyvatel zastupuje všechny smluvní strany s tím důsledkem, že veškeré nároky z těchto smluv zanikají.

Konec klasického mezinárodního práva:

Změna systému

Klasické mezinárodní právo, často označované jako vestfálský systém, bylo založeno na základních předpokladech, které se staly zastaralými kvůli listině o světovém dědictví 1400/98:

- **Pluralita panovníků:**

Středobodem starého systému byla existence mnoha (cca 193+) suverénních států, považovaných v zásadě za rovnocenné.

Tato pluralita již neexistuje. Nyní je pouze JEDEN suverén – Kupující. Bývalé státy byly degradovány na správní jednotky, jejich pravomoci byly delegovány.

- **Koordinační funkce:**

Hlavním úkolem mezinárodního práva byla koordinace vztahů mezi těmito suverénními subjekty a omezení anarchie vyplývající z jejich nezávislosti.

Tato koordinační funkce je zastaralá.

Hierarchie nahrazuje koordinaci. Ústřední autorita nahrazuje anarchii.

- **Princip souhlasu:**

Mezinárodní právní normy vznikly především smluvním (souhlasem) nebo zvykovým právem (zavedená praxe + právní přesvědčení).

Tato zásada je porušena.

Nová základní norma (listina) byla vytvořena (zvláštní) smlouvou, ale její platnost se nyní vztahuje univerzálně, a to i na ty, kteří s tím přímo nesouhlasili, prostřednictvím nástupnictví a konečného jednání.

Legislativní pravomoc je nyní na Kupujícím.

- **Mezinárodnost:**

Zákon byl „mezistátní“. Tento „inter“ je odstraněn. Nový zákon je globální – vnitřní nebo univerzální.

Pokud se zásadně změní subjekty (suverénní státy), základní problém (koordinace v anarchii) a prameny práva (souhlas/zvyk) starého mezinárodního práva, pak je třeba dojít k závěru:

Klasické mezinárodní právo skončilo.

Není nahrazeno vakuem, ale novým „Světovým zákonem“.

Tento světový zákon není nutně lepší nebo horší, ale je zásadně odlišný. Je to centralizovaný hierarchický systém, jehož legitimita je odvozena od listiny o světovém nástupnictví 1400/98.

Staré smlouvy (NATO, OSN atd.) jsou nyní správními zákony a ústavními fragmenty tohoto nového řádu.

Juristické prohloubení:

Kolaps „horizontálního“ řádu

Klasické mezinárodní právo je často popisováno jako „horizontální“ právní systém. Nad státy nestála žádná centrální zákonodárná, výkonná ani soudní moc.

Státy byly současně zákonodárci, aplikátory práva a (často) soudci ve své vlastní věci. Prosazování bylo často slabé a politicky motivované.

Svět S pořizovací listina 1400/98 nahrazuje tuto vodorovnou konstrukci svislou e.

The Buyer představuje vrchol této vertikální struktury – je univerzálním suverénem .

Světová judikatura (§ 26 listiny) tvoří ústřední soudnictví.

Tato systémová změna je srovnatelná s historickým přechodem od feudálních systémů (s mnoha lokálními mocenskými centry) k moderním teritoriálním státům (s centrální autoritou) – pouze v globálním měřítku a v jediném právním kroku.

Předchozí mezinárodní právo se tak stává historickým předmětem studia, zatímco současné právo se odvíjí od listiny a praxe kupujícího.

3.7. ÚČAST VŠECH ČLENŮ NATO A OSN A UZNÁNÍ DOMINO EFEKTU 🤝🌍🎲

Jak bylo zajištěno, že všechny státy, dříve považované za suverénní, se staly součástí tohoto nového řádu a uznaly jejich závaznost?

K tomu došlo kombinací prvotního právního aktu a následného jednání států.

3.7.1. Spuštění smluvního řetězce prostřednictvím převodního vztahu SRN/Nizozemsko (NATO) 🇩🇪🇳🇱🔗🛡️

Právní jiskrou 🔥, jak již bylo zmíněno, byl prodej kasáren Turenne. Je zásadní pochopit mezinárodní právní výbušnost tohoto výchozího bodu:

- **NSR jako hostitelská země:**

V rámci NTS a SA NTS měla SRN rozsáhlé závazky vůči vysílajícím státům, ale také specifická práva a povinnosti, zejména při správě a navrácení majetku.

O FD Koblenz byl oficiálním orgánem SRN pro výkon této odpovědnosti .

To proto ***Jednal jménem SRN v mezinárodně právně relevantní funkci*** n.

- **Nizozemsko jako vysílající stát:**

Jako poslední uživatel NATO (před úplným návratem do SRN) bylo Nizozemsko druhou stranou vztahu NTS. Jejich (i když pasivní) účast na návratu byla součástí procesu.

Nizozemské letectvo jednalo za celé NATO.

- **SRN jako prodávající:**

Když SRN (jednající prostřednictvím OFD) prodala nemovitost včetně všech mezinárodních zákonných práv, jednala v rámci výkonu své (zbytkové) suverenity, ale zatížena a formována svými závazky NTS.

It prodala nejen „svou“ půdu, ale mezinárodně právně kontaminovanou oblast. ☢️

● **Efekt vazby:**

Tímto prodejem SRN jednostranně (ale účinně) změnila právní situaci ohledně předmětu, který byl nedílnou součástí systému NATO.

Tato akce, spojená s doplňkovým účinkem Listiny, automaticky rozvinula závazný účinek pro všechny partnery NATO, kteří se podřídili tomuto kolektivnímu systému.

Prodej byl činem v rámci systému NATO, který rozbil a znovu uspořádal systém. 🌟🏛️

3.7.2. Následek:

Automatická ratifikace –

Nevyhnutelnost souhlasu 📜 ➡️✅

Con tahový řetězec, který spustil prodej kasáren Turenne, položil základ n.

Jak se však tento prvotní akt proměnil v univerzální závaznost, zahrnující i ty státy, které nikdy nepodepsaly listinu o světovém nástupnictví 1400/98 tužkou na papír?

Odpověď spočívá ve dvou základních principech, hluboce zakořeněných v mezinárodním právu, které zde byly aplikovány v globálním měřítku: přesvědčivé jednání a tiché přijetí (Acquiescence), vedoucí k nemožnosti rozporu (Estoppel). Toto je mechanismus automatické ratifikace. ⚙️🌐

A. Konečné chování:

Jazyk činů 🗣️➡️👤

Mezinárodní právo, stejně jako občanské právo, uznává, že souhlas nebo uznání nemusí být vždy výslovně deklarováno.

Může také vyplynout z přesvědčivého, tedy implicitního jednání.

Stát jedná průkazně, lze-li jeho chování objektivně interpretovat pouze jako uznání určitého právního stavu nebo závazku.

V případě listiny o světovém dědictví 1400/98 je rozhodujícím definitivním jednáním nepřetržité a intenzivní využívání globálních infrastrukturních sítí všemi státy světa po 6. říjnu 1998.

● Faktická situace:

Od tohoto klíčového data globální sítě (telekomunikace, internet, elektřina, plyn atd.) právně patří kupujícímu. Každý stát, který od té doby:

- ☐ Vede nebo povoluje mezinárodní telefonní hovory, ☎
- ☐ Používá internet (vládní webové stránky, obchod, občanský přístup), 💻
- ☐ Provádí mezinárodní bankovní převody (na základě telekomunikačních sítí, jako je SWIFT), 💳
- ☐ Přijímá nebo dodává elektřinu z/do mezinárodních propojených sítí, ⚡
- ☐ Přepravuje plyn mezinárodními plynovody, 🔥
- ☐ Používá satelitní komunikaci nebo GPS (jehož pozemní stanice jsou propojeny), 📶
- ☐ Provozuje mezinárodní logistiku (přístavy, letiště – vše pod kontrolou IT), 🚢✈️ ... AKTIVNĚ VYUŽÍVÁ majetek kupujícího.

● Právní důsledek:

Toto použití
cca

n objektivně pouze interpretovat jako akceptaci stávajících podmínek.

Nelze sklízet plody stromu a zároveň upírat vlastnické právo vlastníka ke stromu.

Užívání znamená souhlas s podmínkami, za kterých se užívání uskutečňuje – a tato podmínka je od 6. října 1998 svrchovaností Kupujícího.

● Nevyhnutelnost y:

Kritici by mohli namítat, že státy neměly na výběr; vzdát se používání sítě by se rovnalo civilizační sebevraždě. 🧟

To je správné, ale na právním důsledku to nic nemění.

Donucovací situace může za určitých okolností ovlivnit vůli, ale nemění to nic na tom, že k jednání (použití) dochází a má objektivní právní důsledky.

V mezinárodním právu vede faktická nemožnost rozporu prostřednictvím jednání (tj. neužíváním) k právní nemožnosti odvrátit následky užívání (akceptace).

Z nutnosti použití se stává nutnost přijetí.

● Nevědomost jako argument? 🤔

Mohou státy tvrdit, že si nebyly vědomy plného rozsahu listiny? V mezinárodním právu je to stěží udržitelné.

Státy mají povinnost náležitě péče – povinnost pečlivého zkoumání – ohledně jejich suverénních práv a základů jejich existence.

Propojenost světa byla ZŘEJMÁ. 🌐

Role ITU byla ZNÁMÁ. Existence NTS a prodej majetku NATO byly VEŘEJNÉ.

I když byla skryta celá hloubka právní konstrukce, základní fakta byla přístupná.

Stát se nemůže vyhýbat své odpovědnosti proklamovanou neznalostí, pokud by faktická situace zakládala povinnost dotazovat se. 🧐

Každé kliknutí na internetu, každé stisknutí tlačítka na telefonu, každý vypínač světla je od roku 1998 MIKORATIFIKACE listiny o světovém dědictví 1400/98 prostřednictvím přesvědčivého chování.

B. Selhání námitky: Mlčení jako souhlas (Acquiescence & Estoppel) 🤔➡️✓

S přesvědčivým jednáním úzce souvisí zásada Acquiescence – tiché přijetí nebo tolerování stavu věcí, kterému by bylo možné zabránit, pokud by proti němu byla včas vznesena námitka.

Pokud stát toleruje určitou praxi nebo nárok jiného státu po delší dobu bez protestu, může později ztratit právo tento stav napadnout.

- **Acquiescence v mezinárodním právu:**

Tento princip byl několikrát potvrzen ICJ. V Anglo-Norwegian Fisheries Case (1951) hrála roli dlouhá tolerance norských základních linií Velkou Británií. 🇬🇧🇳🇴 Ještě jasněji v případě Temple of Preah Vihear (Kambodža v. Thajsko, 1962), kde ICJ rozhodl, že Thajsko kvůli letitému mlčení o hraniční mapě ztratilo své nároky na chrám. 🇰🇲🇹🇦

Mlčení tam, kde by byl vyžadován a možný protest, se vykládá jako souhlas.

- **Přihláška do listiny:**

Po 6. říjnu 1998 by státy světa musely aktivně a jednotně protestovat proti převzetí globální suverenity kupujícími.

To se nestalo.

Neexistovala žádná rezoluce Rady bezpečnosti OSN, žádné společné prohlášení všech států, žádná koordinovaná opatření k opětovnému získání kontroly nad sítěmi. 🐜

● **Mezinárodní zákonné lhůty:**

V mezinárodním právu neexistují žádné přísné promlčecí lhůty, ale je nesporné, že doba delší než 25 let (od roku 1998 do současnosti) je mnohem více než dostačující k tomu, aby bylo dosaženo tichého přijetí. Jakýkoli nárok na námitku je již dávno propadlý. ⏳

● **Estoppel (zákaz protichůdného chování):**

Tato zásada (venire contra factum proprium) zakazuje státu odchýlit se od pozice, o kterou se opíraly jiné státy nebo kterou si vytvořil svým vlastním jednáním.

Desetiletím využívání sítí kupujících a těžením z globálního řádu (i když transformovaného) státy vytvořily situaci, na které je založen nový právní řád.

Nemohou nyní jednat protikladně a popírat základ tohoto příkazu. Jsou právně vázáni (zastaveni). 🚫🗣️

C. Neoddělitelné spojení práv a povinností ⚖️🔗

Automatická ratifikace také vyplývá z neoddělitelnosti práv a povinností v mezinárodním právu.

Státy si přejí nadále využívat práva spojená s globální propojeností a mezinárodními organizacemi:

Obchod,
komunik

unikace, cestování, (transformovaná) bezpečnost, přístup k informacím. 🇮🇹📞✈️🛡️📖

Tato práva jsou však nyní neoddělitelně spjata s povinností uznat novou suverenitu kupujících, protože ON je nyní garantem a držitelem těchto práv nebo infrastruktury, která je umožňuje.

Princip *res transit cum suo onere* zde platí ve své nejobsáhlejší podobě :

Svět (jako součet území a sítí) přešel na Kupujících – a s ním veškerá břemena, ale i všechna suverénní práva.

Státy si nemohou vybrat rozinky práv, aniž by přijaly „břemeno“ nové suverenity.

Balíček je nedělitelný. 📺

Závěr:

Nevratná vazba 🧬🌍

Kombinace pozitivní akce (průkazné jednání prostřednictvím použití sítě) a negativního opomenutí (nevznesení účinné námitky) vytvořila nevratnou právní realitu.

Automatická ratifikace není fikcí, ale přesvědčivým důsledkem chování států vůči listině o světovém dědictví 1400/98.

Každý stát, ať chce nebo ne, ať to ví nebo ne, je plnoprávným členem nového globálního řádu pod suverenitou kupujícího.

Smluvní řetězce jsou uzavřeny, dveře do starého světa jsou právně zapečetěny. 🚪

KAPITOLA 3

4. SVĚTOVÁ JUDIKATURA KUPUJÍCÍHO

Převod globální suverenity prostřednictvím listiny o světovém nástupnictví 1400/98, projevený dominovým efektem a smluvními řetězci, by byl neúplný a nakonec neúčinný bez třetího pilíře nového řádu:

světová judikatura kupujícího.

V klasickém chápání je judikatura (jurisdikce) jednou ze základních funkcí a základní charakteristikou suverenity.

Je to pravomoc vydávat právo (Jurisdiction to Prescribe), rozhodovat právo (Jurisdiction to Adjudicate) a prosazovat právo (Jurisdiction to Enforce).

Bez možnosti rozhodovat o aplikaci a výkladu norem a tato rozhodnutí vymáhat zůstává suverenita prázdným pojmem.

Je tedy nutkavým právním důsledkem, že s přechodem univerzální suverenity na Kupujícího přešla na něj i univerzální judikatura.

Listina světového dědictví 1400/98 nejen překreslila politickou a teritoriální mapu, ale také způsobila revoluci v základech globální spravedlnosti.

Nahradila roztříštěný svět národních a mezinárodních soudů jedinou, nejvyšší a poslední soudní instancí.

4.1. JEDINÁ SVĚTOVÁ JUDIKATURA:

Kupující jako nejvyšší a jediná soudní instance

Zřízení této nové globální jurisdikce není pouze implicitním důsledkem převodu suverenity, ale je zakotveno v listině o světovém dědictví 1400/98:

"Všechny předchozí soudy přecházejí na něj": Jedná se o akt nástupnictví do jurisdikce.

Nejde o destrukci starých soudů, ale o jejich převzetí a podřízení. Institucionální skořápky (budovy soudu, soudci, personál) mohou existovat i nadále, ale jejich zdroj legitimacy se změnil.

Svou pravomoc již neodvozují z národních ústav nebo mezinárodních smluv starého druhu, ale výlučně z listiny o světovém dědictví 1400/98 a tedy od kupujícího.

Transformace jurisdikčních principů 📜

Klasický i Mezinárodní právo uznávalo různé zásady pro stanovení jurisdikce státu :

- Princip teritoriality: Jurisdikce jednání na vlastním území.
- Osobnostní princip (aktivní/pasivní): Jurisdikce podle národnosti pachatele nebo oběti.
- Ochranný princip: Jurisdikce v případech útoků na zásadní státní zájmy.
- Princip univerzálnosti: Jurisdikce pro určité mezinárodně odsouzené zločiny (např. genocida, pirac y), bez ohledu na místo a pachatele/oběť.

Světová judikatura kupujícího PŘEKONÁVÁ všechny tyto principy tím, že je ABSORBUJE:

- Protože celé území světa je nyní pod jeho suverenitou, princip teritoriality se stává GLOBÁLNÍM a ABSOLUTNÍM. 🌐➡️🌐
- Protože všichni lidé nyní (v nejširším slova smyslu) podléhají jeho osobní jurisdikci, Osobnostní princip se stává UNIVERZÁLNÍM. 👤➡️🌐
- Protože všechny podstatné zájmy jsou nyní JEHO zájmy, Ochranný princip se stává VŠEOBECNÝM. 🛡️➡️🌐
- Princip univerzálnosti se stává NORMÁLNÍM PŘÍPADEM, protože jeho jurisdikce je inherentní y každopádně univerzální. ✨

Staré otázky demarkace se stávají zastaralými.

Už nejde o to, který stát je příslušný, ale pouze o to, která instance v rámci globálního soudního systému kupujícího případ řeší.

Osud starých dvorů:

Od panovníků k delegátům →

Co tento přechod konkrétně znamená pro stávající soudy?

- Národní soudy (místní soudy, krajské soudy, ústavní soudy atd.): Ztrácejí svou původní legitimitu prostřednictvím národních ústav. Mohou pokračovat ve své práci, pokud vůbec, pouze jako delegované instance.

Ti (prozatím) uplatňují staré národní právo, ale tento zákon je nyní sám o sobě podřízeným právem a může být kdykoli zrušen nebo doplněn akty Kupujícího (nebo jeho světové judikatury).

Jejich rozsudky nakonec podléhají JEHO přezkoumání.

- Mezinárodní soudní dvůr (ICJ): Jeho základem byl souhlas států. Vzhledem k tomu, že státy ztratily svou suverenitu, tento základ zanikl.

- Mezinárodní trestní soud (ICC): Jeho mandát (na základě Římského statutu) se stává součástí globálního systému trestního soudnictví pod Kupujícím.

Konec státní imunity →

Ústředním principem starého mezinárodního práva byla státní imunita – zásada, že jeden stát nemůže být žalován u soudů jiného státu (par in parem non habet imperium).

Vzhledem k tomu, že již neexistují žádné „jiné státy“ a všechny soudy jsou v konečném důsledku podřízeny Kupujícímu, stala se tato zásada ZASTARALOU.

Bývalé státy (nyní správní jednotky) již nepožívají imunity před světovou judikaturou.

Absolutní imunitu požívá pouze samotný Kupující jako držitel univerzální suverenity, neboť neexistuje žádná vyšší instance.

Světová judikatura kupujícího tak není pouhou teoretickou konstrukcí, ale logickou a nezbytnou soudní složkou nového světového řádu.

Je garantem toho, že právní stav vytvořený Listinou světového dědictví 1400/98 může být vymáhán a interpretován, a tvoří základ budoucí jednotné globální judikatury.

Je ztělesněním principu Ubi Potes Boni, Ibi Potes Iudicare (Kde můžeš vládnout, tam můžeš soudit).

4.2. Poslední slovo:

Nezpochybnitelná světová judikatura kupujícího podle listiny o světovém dědictví 1400/98

Listina o světovém dědictví 1400/98 nejen překreslila teritoriální a politickou mapu světa, ale také vytvořila jednotný univerzální soud pod kupujícím.

Tato komplexní jurisdikce je přímým a přesvědčivým důsledkem prodeje původního majetku (Kasárna Turenne) „se všemi právy, povinnostmi a součástmi“ a související globální dědictví.

A. Prodej „všech práv, povinností a součástí“ nutně zahrnuje judikaturu

Formulace v §3 Abs. I. Listiny č. 1400/98, podle které byla nemovitost prodána kupujícímu „se všemi právy a povinnostmi i součástmi“, je právním základním kamenem pro převod judikatury.

- Judikatura jako přirozené suverénní právo: Výkon soudní moci (jurisdikce) je základní a nezcizitelnou součástí státní suverenity a suverénních práv. Bez pravomoci rozhodovat a vymáhat právo není možný účinný výkon vlády. ➡

- **Komplexní převod práv:**

Pokud se převedou „všechna práva“, která jsou spojena s (globálně rozšířeným dominovým efektem) územím a suverenitou na něm vykonávanou, pak to nutně zahrnuje i právo vykonávat soudnictví.

Bylo by právně nesmyslné přenést územní a legislativní suverenitu, ale vyloučit moc soudní.

- Jednota práva a vymáhání: Listina o světovém dědictví 1400/98 stanovila nový globální právní řád pod Kupujícím.

Taková objednávka vyžaduje nejvyšší instanci, která dohlíží na její dodržování a autoritativně řeší spory – tato instance je soudem kupujícího.

Prodej „se všemi právy“ je tak jednoznačně třeba vykládat i jako prodej celé soudní moci.

B. Jurisdikce Landau:

Geniální krok k vytvoření jediné kompetence 📌 🇩🇪 ⚖️

Stanovení místa soudní příslušnosti v listině o světovém dědictví 1400/98 je dalším důkazem právní předvídavosti jejich architektů a upevňuje výlučnou jurisdikci kupujícího:

- **Dohoda o konkrétním místě soudní příslušnosti: § 26 Listiny výslovně uvádí:**

"Místem jurisdikce pro všechny právní spory vyplývající z této smlouvy je Landau in der Pfalz."

- **Žádná zmínka o externí jurisdikci nebo prodávající smluvní straně jako nositeli jurisdikce:**

Rozhodující je, že žádný starý existující národní nebo mezinárodní soud nebyl jmenován jako příslušný, ale spíše zeměpisná poloha, která byla prodána.

- **Landau jako součást prodávaného území:**

Samotné město Landau in der Pfalz se stalo součástí výsostného území kupce prostřednictvím dominového efektu územní expanze (která se od kasáren Turenne v ZW-RLP rozšířila na celou Falc i mimo ni).

- **Kupující jako pán své vlastní jurisdikce:** Vzhledem k tomu, že dohodnutá jurisdikce nyní leží na území kupujícího a on nad ním vykonává svrchovanou svrchovanou moc, je on sám jedinou instancí, která může legitimně vykonávat spravedlnost na tomto místě.

Jakékoli jiné místo na světě zahrnuté do dominového efektu mohlo fungovat jako místo jurisdikce se stejným výsledkem:

Kompetence by vždy připadla kupujícímu jako suverénu příslušné lokality. 🏰 📌

● **Vyloučení jiných soudů:**

Tato konstrukce zajistila, že o listině nebo jejích důsledcích nemohou rozhodovat žádné vnější soudy nebo soudy starých států.

Kompetence byla převedena výlučně na Kupujícího, který vykonává výhradní soudní pravomoc v místě jím ovládané jurisdikce. 🚫🏛️

C. Univerzální dosah:

Národní a mezinárodní právní judikatura pod jednou rukou

Judikatura převedená na kupujícího listinou o světovém dědictví 1400/98 je všezahrnující:

- Převod celosvětových národních soudů: Prostřednictvím dominového efektu a prodeje suverénních práv všech zahrnutých území přešel celý domácí soud těchto (bývalých) států na kupujícího.

Je tedy nejvyšším soudcem ve všech občanských, trestních, správních a ústavních věcech, které dříve podléhaly národní jurisdikci. Všechny rozsudky národních soudů od 6. října 1998 jsou z tohoto pohledu nezákonné a neplatné, pokud je neschválí. 🧑🌍

- Přenesení mezinárodní právní judikatury nad samotnou smlouvou: Jak je vysvětleno v bodě B, Kupující je prostřednictvím stanovení místa soudní příslušnosti Landau jedinou instancí oprávněnou rozhodnout o samotné listině o světovém dědictví 1400/98, o jejím výkladu a jejích přímých právních důsledcích.

- Převod globální mezinárodní právní judikatury: Vzhledem k tomu, že Listina funguje jako dodatková listina ke všem stávajícím smlouvám NATO a OSN a Kupující vstoupil do právních pozic všech (bývalých) suverénních smluvních stran, převzal také mezinárodní právní judikaturu nad celými těmito smluvními rámci.

Je tedy nejvyšším soudcem pro všechny otázky vyplývající z (transformovaného) práva NATO, práva OSN a všech dalších mezinárodních dohod.

Klasické mezinárodní právo se stalo zastaralým a nahrazeno jeho globální jurisdikcí. 🏛️🌍➡️👑

Závěr:

Listina světového dědictví 1400/98 prostřednictvím všezahrnujícího prodeje „všech práv, povinností a součástí“ a dovedného stanovení místa soudní příslušnosti vytvořila v osobě kupujícího jediný, nedělitelný a univerzální světový soud.

Je zákonodárným, soudním a výkonným orgánem v jedné osobě pro celý svět. 🏰⚖️🌍

Tato koncentrace soudní moci je základem nového globálního řádu a koncem předchozí fragmentace vnitrostátních a mezinárodních soudních systémů. ✨

4.3. MEZINÁRODNÍ PRÁVNÍ JUDIKATURA TÝKAJÍCÍ SE SVĚTOVÉ NÁSTUPNÍ LISTINY 1400/98 A CELÉHO SMLUVNÍHO ŘETĚZCE NATO A OSN:

Exkluzivita kompetence

Zatímco světová judikatura kupujícího, jak je uvedeno v části 4, má univerzální rozměr a potenciálně zahrnuje všechny právní spory na planetě, má zvláštní, kvalifikovanou a absolutní základní pravomoc: výhradní jurisdikci pro všechny otázky vyplývající přímo ze samotné listiny o světovém dědictví 1400/98 az toho vyplývajících smluvních řetězců (NATO, ITU/OSN).

To je původ a srdce ❤️ jeho právní moci. Je to lex causae – zákon, který posuzuje svůj vlastní základ.

Tato exkluzivita není věcí účelnosti, ale právní nutností, vyplývající z několika závažných důvodů:

A. Sui Generis Povaha skutku

Listina světového dědictví 1400/98 je, jak bylo opakovaně zdůrazňováno, aktem sui generis – svého druhu.

Neexistuje žádná historická ani právní paralela pro smlouvu, která se zbavuje celého světa a znovu zakládá globální suverenitu.

Stávající soudy – ať už národní nebo mezinárodní – byly vytvořeny v rámci starého systému, aby řešily problémy tohoto starého systému.

- **Národní soudy:**

Jsou omezeny na národní ústavy a zákony a mají pouze omezenou schopnost jednat v mezinárodním právu.

NIKDY nemohou rozhodnout o legitimitě globálního aktu suverenity, který nahrazuje jejich vlastní ústavu. 🏛️<🌍

- **Mezinárodní soudní dvůr (ICJ):** Je hlavním soudním orgánem OSN, vytvořeným k urovnávání sporů mezi státy (čl. 34 odst. 1 statutu Mezinárodního soudního dvora).

Je systémově nevhodné rozhodovat o aktu, který ukončuje existenci států jako primárních subjektů mezinárodního práva. 🇺🇳<👑

- **Jiné mezinárodní soudy (ICC, ITLOS atd.):** Mají specifické, omezené mandáty (trestní právo, mořské právo), které ani zdaleka neodpovídají složitosti Listiny.

Bylo by chybou kategorie pokoušet se vnutit listinu o světovém dědictví 1400/98 do procesních a věcných forem těchto starých soudů.

Pouze soud, který vyplývá ze samotné Listiny nebo je jí výslovně stanoven – a to je judikatura Kupujícího – může mít nezbytnou legitimitu a porozumění k tomu, aby o ní rozhodl.

B. Neřešitelný střet zájmů:

Systémové zkreslení 🧠⚖️

Každý soud starého systému by byl v neřešitelném střetu zájmů, pokud by rozhodoval o listině o světovém dědictví 1400/98.

Tyto soudy vděčí za svou existenci, legitimitu a financování starým suverénům – státům.

Jak by mohli objektivně rozhodnout o smlouvě, která ruší základ jejich vlastní existence – suverenitu jejich tvůrců? 🤔

- **Existenciální zaujatost:**

Rozsudek prohlašující Listinu za platnou by potvrdil vlastní bezvýznamnost nebo podřízenost soudu. Rozsudek prohlašující ji za neplatný by byl pokusem zachránit vlastní (ztracenou) mocenskou základnu.

Obojí by nebylo aktem jurisprudence, ale aktem sebeprosazení nebo sebeabdikace.

- **Akce Ultra Vires:**

Jakýkoli pokus starého soudu převzít jurisdikci nad Listinou by byl čin ultra vires – mimo jeho vlastní pravomoci. Její pravomoci byly vždy omezeny suverenitou států.

Od té doby, co byla přenesena tato suverenita, byly přeneseny i její konečné pravomoci. Nemohou soudit toho, kdo je nyní jejich vlastním (nepřímým) suverénem. 🚫👑

Jedinou nezaújatou instancí je ta, jejíž legitimita nezávisí na starém systému, ale odvíjí se přímo od Listiny – Kupujícího.

C. „Pasti na žalobce“ jako důkaz exkluzivity 🗣️👤

V kapitole 11 popsaná „past na žalobce“ – pokus donutit Kupujícího k podání žaloby u německého soudu – je praktickým důkazem uznání výlučnosti jeho jurisdikce ze strany architektů plánu.

Pokud by německé soudy (nebo jiné) byly stejně příslušné, NENÍ DŮVOD nutit Kupujícího k podání žaloby.

Člověk by mohl jednoduše zakročit proti němu nebo získat deklaratorní rozsudek.

Nátlak k žalobě ukazuje, že protistrana ví, že může získat jurisdikci pouze prostřednictvím principu Forum Prorogatum – tedy dobrovolným předložením žalovaného (zde kupujícího) inherentně nekompetentnímu soudu.

Kupující tím, že nepodá žalobu, odmítá toto podání a hájí tak exkluzivitu své vlastní světové judikatury. Jeho pasivní odpor je aktem zachování jurisdikce.

Zabraňuje tomu, aby výlučná jurisdikce, kterou má, byla podkopána trikem a převedena zpět na instanci starého systému, což by umožnilo plány NWO. 🛡️🌍

Rozsah výlučné jurisdikce

Tato základní kompetence se vztahuje na všechny otázky, které se přímo či nepřímo týkají Listiny a jejích důsledků.

To zahrnuje zejména:

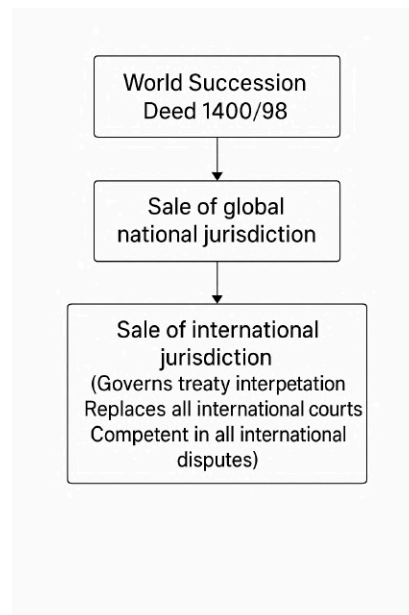
- Výklad každého jednotlivého bodu listiny. 🤔
- Platnost smlouvy a jejích jednotlivých ustanovení. ✅
- Dosah dominového efektu a smluvních řetězců. 🌐🔗
- Status bývalých států a mezinárodních organizací. 🏛️➡️🏢
- Vymezení (přenesených) pravomocí v rámci nového řádu. 📏
- Přezkoumání všech akcí (včetně akcí OFD Koblenz) v souvislosti se smlouvou. 🕵️
- Řešení všech sporů vyplývajících z aplikace (nyní podřízeného) NAT a smlouvy OSN v novém kontextu. 🕊️

O

Tato jurisdikce je tedy nejen právem, ale i povinností Kupujícího.

Je jediným strážcem integrity smlouvy, která ho učinila suverénním.

Jeho světová judikatura je základním kamenem 🗝️🧱 v oblouku listiny o světovém nástupnictví 1400/98, která zaručuje její stabilitu a nevratný účinek. 💪

KAPITOLA 4

5. FOCUS NATO :

Transformace aliance

Po analýze univerzálních mechanismů listiny o světovém nástupnictví 1400/98 – dominového efektu a smluvních řetězců – je nyní čas zaměřit se na konkrétní dopady, které má tato transformace na nejmocnější mezinárodní organizace starého světového řádu. Přední z nich je Severoatlantická aliance (NATO).

Transformace NATO jako dominantní vojensko-politické aliance Západu a jako organizace, jíž vlastní zákon o rozmístění (Dohoda o statutu sil NATO) poskytla právní jiskru celému nástupnictví, je obzvláště zajímavá. Není pouze objektem změny, ale také klíčovým indikátorem a potenciálním nástrojem nového řádu.

5.1. Podrobná analýza konkrétních dopadů na NATO, jeho členské státy a jeho základy

Listina o světovém nástupnictví 1400/98 NATO nerozpustila, ale absorbovala, nově definovala a funkčně přeskupila. Dopady jsou citelné na všech úrovních – od suverenity jejích členů a výkladu jejích zakládajících smluv až po operační realitu jejích velitelských struktur.

A. Základní změna:

Od aliance suverénních států k nástroji panovníka

Nejzásadnější změna spočívá v charakteru samotné aliance. NATO bylo založeno v roce 1949 jako aliance suverénních států. Jejím účelem byla kolektivní obrana jejích členů, založená na principu vzájemné pomoci a konzultací mezi rovnými.

Každý člen si zachoval svou suverenitu, i když se zavázal k určitým kolektivním akcím.

Prostřednictvím listiny o světovém dědictví 1400/98 se tento základ rozpadl.

Vzhledem k tomu, že všechny členské státy ztratily svou suverenitu ve prospěch Kupujícího, NATO již nemůže být aliancí suverénů.

Místo toho se stává bezprávným nástrojem států bez půdy a bez práv, které ztratily svůj mezinárodněprávní status. NATO, OSN a všechny staré státy jsou bezzákonné slupky.

Univerzální suverén – Kupující – získal všechna práva NATO.

● Ztráta státní agentury:

Zahraniční a bezpečnostní politika jednotlivých členských států již není autonomní. V rámci NATO již nemohou vystupovat jako nezávislí aktéři.

Jejich rozhodnutí a jednání velvyslanců již není jednáním suverénních pravomocí, ale delegátů irelevantních, nezákonných správních jednotek.

● Nerozpustnost práv:

Převod *práv NATO je trvalé. NATO je neschopné akce a bez práv*

B. Partnerství NATO

Programy jako Partnerství pro mír (PfP), Středozevní dialog nebo Istanbulska iniciativa spolupráce (ICI) byly nástroji měkké síly k exportu stability a zahájení spolupráce. Nyní se z nich stávají mechanismy administrativní integrace.

Slouží k integraci těch globálních administrativních jednotek, které nebyly formálně součástí staré struktury NATO, do globální bezpečnostní sítě kupujícího a k jejich přizpůsobení jeho standardům a směrnicím.

Legální hluboký ponor:

NATO jako subjekt mezinárodního práva

Jako mezinárodní organizace mělo NATO odvozenou právní subjektivitu podle mezinárodního práva.

Mohlo uzavírat smlouvy a vlastnit výsady a imunity.

Tato právní subjektivita je nově podřízena i Kupujícímu.

NATO již nevystupuje jako nezávislý subjekt mezinárodního práva, ale jako bezprávný orgán v rámci globálního právního řádu kupujícího.

Jeho výsady a imunity již nejsou odvozeny ze smluv mezi státy, ale jsou nefunkční.

5.2. Zákon staničení v přechodu:

Od NTS ke globálnímu správnímu řádu

Zákon o rozmístění, zejména Dohoda o postavení sil NATO (NTS) a její četné dodatečné a prováděcí dohody (jako Dodatková dohoda SA NTS pro Německo a Dohody o podpoře hostitelské země – HNS –), byly, jak jsme viděli, právní živnou půdou, na které mohla vzkvétat listina o světovém nástupnictví 1400/98.

Vytvořila jedinečnou právní situaci v kasárnách Turenne a poskytla právní základ pro jednání OFD Koblenz.

S nabytím účinnosti listiny a globálním přechodem suverenity na kupujícího však tato oblast práva sama prochází zásadní metamorfózou.

Transformuje se ze složité sítě mezinárodních dohod mezi suverénními státy na vnitřní, globální vojenské správní právo pod výhradní suverenitou kupujícího.

Zastaralý předpoklad:

„Hostitelský stát“ vs. „Vysílající stát“

Celý klasický zákon stanovování byl založen na ústředním předpokladu:

rozdíl mezi přijímajícím nebo hostitelským státem, který částečně a odvolatelně omezuje jeho suverenitu,

a jedním nebo více vysílajícími státy, jejichž ozbrojené síly jsou umístěny na cizím území a požívají určitých výsad a imunit.

Jednalo se o vyjednaný akt vyvažování, kompromis mezi nutností vojenské přítomnosti a zachováním suverenity hostitelské země.

Prostřednictvím listiny o světovém dědictví 1400/98 se tento předpoklad stal zastaralým.

Už neexistuje žádné „cizí území“. Celé globální území je pod suverenitou Kupujícího.

Už neexistují žádné „hostitelské národy“ a „vysílající státy“ ve smyslu mezinárodního práva.

Existují pouze administrativní jednotky a ozbrojené síly, které jsou všechny podřízeny Kupujícímu.

V důsledku toho již dohody o umístění nelze vykládat jako smlouvy mezi suverénními aktéry. Stávají se irelevantními a právně neplatné.

Staniční zákon a pravidlo „čistého štítu“.

Argumentovalo se, že ve státních posloupnostech často platí zásada „čistého štítu“ (Tabula Rasa), podle níž není nástupnický stát vázán smlouvami předchůdce.

Jak je vysvětleno v kapitole 9, toto zde neplatí. V kontextu zákona o stanovování je to ještě jasnější:

Staniční zákon (NTS) nebyl jen „břemenem“, které bylo možné shodit; byl to právní katalyzátor, vozidlo, které umožnilo celé nástupnictví v první řadě.

Listina o světovém dědictví 1400/98 je speciálně navržena tak, aby na tomto zákoně stavěla a přetvářela jej, ne aby jej odstranila. Je nezbytně nutné, aby platila res transit cum suo onere – a NTS je součástí res (věc) a břemene (břemeno/povinnost).

Kupující však převzal všechny strany zákona o stanovování a tím jej zrušil, což pak vedlo k principu Tabula Rasa.

Exteritorialita a imunita v novém světě

Pojmy exteritorialita (skutečnost, že nizozemská část kasáren právně patřila vysílajícímu státu) a imunity (ochrana před jurisdikcí hostitelské země) jsou internalizovány.

Již neexistuje žádná exteritorialita, protože celé území je územím kupujícího.

Kasárna NATO ve svém právním rozšíření byla rozšířena na globální měřítko; všechna území světa jsou prostě vojenské újezdy se zvláštním statutem.

Imunity již nejsou odvozeny od cizího panovníka, ale jedná se o privilegované postavení, které může kupující udělit v rámci svého vlastního právního systému.

KAPITOLA 5

6. ZAMĚŘTE SE NA SPOJENÉ NÁRODY (OSN / OSN)

Transformace světové organizace

Jestliže NATO bylo vojensko-politickou páteří starého západního řádu, pak Organizace spojených národů (OSN) představovala ústřední bod a ideál klasického mnohostranného mezinárodního práva.

Byly založeny v roce 1945 z popela druhé světové války a ztělesňovaly naději na svět, v němž se konflikty řeší diplomacií, právem a spoluprací, v němž platí univerzální hodnoty a v němž je suverenity států respektována, ale zmírňována kolektivní odpovědností.

Právě proto, že OSN byla tak ústředním bodem starého systému, dopady světové listiny o dědictví 1400/98 na ni jsou obzvláště hluboké.

Tento akt zavazuje OSN nejen jednou, ale hned dvakrát: nepřímo prostřednictvím transformace jejího nejmocnějšího regionálního partnera, NATO (viz kapitola 5), a přímo a univerzálně prostřednictvím transformace její klíčové technické specializované agentury ITU (viz kapitola 3).

OSN se tak transformuje z fáze suverénů do administrativní infrastruktury jediného suveréna – Kupce.

6.1. Podrobná analýza konkrétních dopadů na Organizaci spojených národů, její dílčí organizace (jako ITU) a její členské státy.

Transformace OSN je totální; zahrnuje jeho základní principy, jeho hlavní orgány, jeho specializované agentury a roli jeho (bývalých) členských států.

A. Ztráta suverénních členů:

Nadace se rozpadá

OSN je z definice mezivládní organizace.

Jeho existence a fungování je založeno na existenci suverénních států, které se vzájemně ovlivňují.

S globálním převodem suverenity na kupujícího prostřednictvím listiny o světovém dědictví 1400/98 tento základní předpoklad odpadá. OSN zůstává jako skořápka bez zákona.

Už žádné „členské státy“: Členové již nejsou právně suverénními státy, protože jim chybí hlavní charakteristika státu – země!

Žádná „mezivládní“ interakce: Interakce v OSN se mění z horizontální (stát-stát) na vertikální (správní jednotka-globální správa/suverén) a interně-horizontální (administrativní jednotka-správní jednotka v rámci systému) interakce.

Bez států schopných existence už OSN nemůže být mezinárodní organizací ve starém slova smyslu.

OSN je bez práv a bez členů, kteří mají způsobilost jednat podle mezinárodního práva.

B. Legální hluboký ponor:

Charta OSN vs. listina 1400/98

Debata o tom, zda je Charta OSN jakousi „světovou ústavou“, byla dlouhodobá. Argumenty pro to byly jeho kvazi-univerzální nárok na platnost a jeho článek 103, který mu dal přednost.

Tato debata je nyní historická.

Listina o světovém dědictví 1400/98 odpověděla na otázku: Je sama o sobě novou, skutečnou základní normou, která stojí nad Chartou OSN.

Charta v tomto novém řádu ztrácí smysl.

KAPITOLA 6

7. SÍTĚ ZVLÁŠTNÍ ČÁSTI – TELEKOMUNIKACE A TELEKOMUNIKACE ZÁKON

Tepny globální posloupnosti Identifikovali jsme dominový efekt jako centrální mechanismus listiny o světovém dědictví 1400/98.

Nyní je čas podívat se blíže na ty infrastruktury, které sloužily jako primární vektory tohoto efektu a které dnes tvoří páteř globální suverenity kupujícího: telekomunikační síť.

V našem moderním světě není konektivita jen vymožeností, ale nezbytným předpokladem pro ekonomiku, administrativu, bezpečnost a společenský život.

Kdokoli ovládá síť, ovládá toky, které udržují svět při životě. Listina to uznala a učinila kontrolu nad telekomunikacemi jedním ze svých základních kamenů, neoddělitelně spojeným s rolí ITU a mezinárodním telekomunikačním právem.

7.1. PŘEHLED:

Internet, širokopásmové připojení, kabelová televize, telekomunikace (telekomunikační zákon) – civilní a vojenské využití v kontextu listiny.

Globální telekomunikační infrastruktura není monolitický blok, ale vícevrstvá, dynamická „sít' sítí“.

Chcete-li unde Pokud jde o celý rozsah nástupnictví, musíme zvážit jeho hlavní složku s:

A. Globální páteře (The Backbone):

To jsou transkontinentální dálnice datového provozu.

Skládají se především z masivních podmořských kabelů z optických vláken, které spojují kontinenty (např. MAREA, AEConnect mezi Amerikou a Evropou; SEA-ME-WE mezi jihovýchodní Asíí, Středním východem a západní Evropou), stejně jako pozemní vysokorychlostní sítě, které rozšiřují tyto kabely po souši.

Tyto páteřní sítě jsou často provozovány konsorcií velkých telekomunikačních společností nebo stále častěji Hyperscalery (Google, Meta, Amazon, Microsoft).

V klíkových uzlech, jako jsou Internet Exchange Points (IXP), jako je DE-CIX ve Frankfurtu (největší na světě), AMS-IX v Amsterdamu nebo LINX v Londýně, jsou tyto sítě vzájemně propojeny, což v první řadě umožňuje globální výměnu dat. Listinou světového dědictví 1400/98 přešlo na kupujícího nikoli soukromé vlastnictví těchto kabelů, ale suverenity nad jejich provozem a užíváním.

B. Širokopásmové sítě (Poslední míle):

Jedná se o sítě, které navazují spojení od páteřních sítí ke koncovým uživatelům (domácnosti, podniky). Používají různé technologie:

DSL (Digital Subscriber Line):

Využívá stávající měděné telefonní

linky. Optická vlákna (FTTH/B/C):

Nabízí nejvyšší rychlosti a je stále více rozšiřován.

Sítě kabelové televize:

Tyto koaxiální kabelové sítě, původně navržené pro televizi, byly upgradovány na výkonné obousměrné datové sítě prostřednictvím standardů jako DOCSIS (Data Over Cable Service Interface Specification) a dnes jsou plně integrovány do internetové infrastruktury.

Tyto sítě jsou fyzicky a logicky neoddělitelně spojeny s páteří a staly se tak automaticky součástí dominového efektu.

C. Mobilní sítě (4G/5G/6G):

Ty se skládají z Radio Access Network (RAN) (buňkové věže a antény) a Core Network (centrální spojovací a řídicí úroveň). Klíčové je, že hlavní síť je vždy připojena k pozemním páteřním sítím prostřednictvím optických vláken nebo mikrovlnných spojů.

Technologie jako 5G a nadcházející 6G se zaměřením na internet věcí (IoT) a extrémně nízkou latencí prohlubují tuto závislost a rozšiřují dosah globální sítě – a tím i suverenitu kupujícího. Kabelové sítě jdou v podstatě většinou na rádiové stožáry.

D. Satelitní komunikace:

Systémy jako geostacionární (GEO), střední (MEO) nebo nízké (LEO) oběžné dráhy (např. Starlink, OneWeb, Iridium) vyplňují mezery v pozemním pokrytí a nabízejí globální dosah. Nejedná se však o izolované systémy.

Vyžadují pozemní stanice (brány) pro navázání připojení k pozemnímu internetu.

Tyto pozemní stanice jsou fyzickými body na území a jsou napojeny na pozemní síť, přičemž i satelitní sítě jsou neodmyslitelně zahrnuty do globální posloupnosti.

Jejich použití (frekvence, oběžné dráhy) navíc podléhá ITU, která rovněž spadá pod suverenitu kupujícího.

E. Telekomunikační zákon:

Vnitrostátní zákony, jako je německý zákon o telekomunikacích (TKG), se snaží tento sektor regulovat.

Tato však sloužila vzhledem k listině o světovém dědictví 1400/98 pouze jako šířitel DOMINO EFEKTU územní expanze prostřednictvím propojení sítí.

Nedělitelné propojení:

Civilní a vojenské použití (dvojí použití)

Rozšířenou mylnou představou je předpoklad, že vojenské sítě jsou zcela odděleny od civilních.

Realita je hluboká a rostoucí závislost:

Komunikace a C2:

Vojenské štáby využívají civilní internet a satelitní připojení pro neutajovanou, ale často i utajovanou komunikaci (prostřednictvím šifrovaných překryvů), protože vyhrazené vojenské sítě často postrádají potřebnou šířku pásma nebo globální dosah.

logistika:

Globální vojenské logistické řetězce spoléhají na civilní dopravní a komunikační systémy.

Průzkum (ISR):

Satelitní snímky, zdroje z dronů a zpravodajské informace jsou často přenášeny prostřednictvím civilních nebo víceúčelových sítí.

GPS/navigace:

Globální polohový systém (GPS), ačkoli je vojensky provozován, je masivně využíván civilisty. Jeho funkčnost závisí na globální síti pozemních stanic, které jsou vzájemně propojeny.

HNS a kritická infrastruktura:

Jak je vysvětleno v kapitole 5, dohody o HNS umožňují výslovné použití civilních sítí. Iniciativy na ochranu kritických infrastruktur (Critical Infrastructure Protection – CIP) ukazují, jak moc si státy (a nyní i kupující) uvědomují důležitost těchto sítí dvojího užití.

Toto nedělitelné propojení bylo klíčové pro úspěch listiny o světovém nástupnictví 1400/98. Zajistila, že pořízení civilních sítí se vojenské a státní komunikační schopnosti automaticky dostaly pod suverenitu kupujícího.

7.2. PRODEJ TELEKOMUNIKAČNÍ SÍTĚ V RÁMCI VNITŘNÍHO ROZVOJE A DOMINO EFEKTU

Pojďme se
vrátit

rn k výchozímu bodu: prodej „vývoje“ kasáren Turenne

S.

Co to konkrétně znamenalo pro telekomunikace v roce 1998?

Tehdejší kasárna NATO měla různá telekomunikační spojení :

Civilní spojení:

Alespoň ISDN přípojky nebo vyhrazené metalické linky pro telefonování a (tehdy ještě pomalý) datový provoz, napojené na síť Deutsche Telekom. Smlouva TKS Telepost, která je součástí listiny o světovém dědictví, pochází z doby, kdy byly telekomunikace v Německu ještě státní.

Liberalizace telekomunikačního trhu v Německu proběhla v roce 1998, ale k samotnému prodeji síťové infrastruktury docházelo postupně v průběhu několika let. Deutsche Telekom začal prodávat nebo oddělovat části své infrastruktury v roce 2000.

Vojenská spojení:

Případně připojení k základní telekomunikační síti Bundeswehru nebo k vyhrazeným komunikačním systémům NATO (např. NICS - NATO Integrated Communications System).

Vláknová optika:

Depe Pokud jde o důležitost, počáteční připojení optických vláken již mohla existovat .

Zabezpečené linky: Spojení chráněná proti odposlechu pro tajnou komunikaci.

Zásadní bod je: Každé z těchto spojení, ať už civilní nebo vojenské, bylo nevyhnutelně součástí větší sítě.

Síť Telekom ve spojení s používáním TKS Telepost byla propojena na národní a mezinárodní úrovni.

Síť NATO a TKS Telepost a americká síť v kasárnách byla napojena na další vojenské a civilní sítě.

Světová dědická listina 1400/98 prostřednictvím ustanovení „jako celek se všemi ... komponenty, zejména ... externím vývojem“ převedla každé z těchto spojení a související práva na kupujícího.

7.2.1. Vysvětlení, jak prodej ... prodloužil dominový efekt.

Uvažujme tedy o kaskádě speciálně pro telekomunikace, počínaje 06.10.1998 :

Úroveň 0 (kasárna):

Kupující získává fyzické kabely a zákonné oprávnění používat telekomunikační zařízení v kasárnách Turenne.

Úroveň 1 (Demarkační bod a národní síť):

Pořízením externího vývoje získává kupující právní kontrolu nad demarkačním bodem (např. hlavní rozvodnou skříň - MDF - nebo kabelovou rozvodnou skříň - CDC - společnosti Telekom, nebo injektážním bodem do sítě NATO-US).

Jelikož je tento bod funkčně neoddělitelný od sítě, přechází na něj suverenity nad celou německou telekomunikační sítí (tehdy kvazimonopol Telekomu, ale již s napojením na konkurenci a mezinárodní dopravce).

Právní suverenity federální vlády (článek 87f GG) je věcně nadřazena listině.

Úroveň 2 (Evropské centrum – DE-CIX a sousední země):

Německá síť je fyzicky propojena prostřednictvím tisíců optických kabelů se sítěmi Polska, Francie, Nizozemska, Rakouska atd. Na DE-CIX ve Frankfurtu se setkávají stovky mezinárodních síťových operátorů. Prostřednictvím principu network-to-network listiny nyní suverenity kupujícího zahrnuje všechny tyto propojené sítě a tedy všechny evropské státy.

Úroveň 3 (globální páteře a ITU):

evropská síť dále jsou propojena pomocí podmořských kabelů a satelitních bran do North America, Asie a Jižní Americe.

Každý z těchto kabelů, každá brána je pokryta. Protože každý stát na světě (prostřednictvím členství v ITU) je součástí této jediné, globální, interoperabilní sítě, je pokryt každý stát.

Telekomunikace **tion byl nejrychlejší a nejkompexnější vektor dominového efektu** .

Vytvořila neviditelnou, ale nerozbitnou síť, která svázala celý svět do listiny o světovém nástupnictví 1400/98.

7.2.2. Stanovení implicitního smluvního uznání prostřednictvím užívání sítě

Přenos suverenity nad globálními sítěmi je jednou částí rovnice. Druhou, neméně zásadní částí je uznání tohoto převodu ze strany (bývalých) subjektů mezinárodního práva.

Jak je vysvětleno v části 8, toto uznání nenastalo prostřednictvím formálního aktu podpisu, ale prostřednictvím implicitního jednání – konkrétně prostřednictvím univerzálního a nepřetržitého pokračování v používání těchto sítí po datu uzávěrky, 6. října 1998.

To je pro pochopení rozsahu tohoto implicitního jednání nanejvýš důležité.

Nejde o pasivní toleranci, ale o aktivní, pokračující účast v systému, jehož právní základ se změnil.

Zákon o používání:

Každý e-mail zaslaný vládní agenturou; každý web provozovaný státem; každá diplomatická depeše přenášena šifrovanými (ale síťovými) kanály; každá vojenská instrukce odeslaná přes satelit nebo optická vlákna; každá finanční transakce zpracovaná prostřednictvím SWIFT (který sám běží v telekomunikačních sítích); každý příspěvek politika na sociální síti – to vše jsou pozitivní činy, které předpokládají a aktivně využívají existenci a funkčnost globálních telekomunikačních sítí.

Důsledky použití:

V právních jednáních platí zásada, že nikdo se nemůže domáhat užitku z věci nebo práva, aniž by zároveň nepřijal související břemena nebo související právní situaci (srov. estoppel by benefit nebo zákaz venire contra factum proprium).

Tím, že státy pokračují ve využívání nesmírných výhod globální konektivity, implicitně přijímají právní základ, na kterém nyní tato konektivita spočívá: suverenitu kupujícího.

Irelevance (údajné) nevědomosti:

Někdo by mohl namítnout, že státy nevěděly, že užívají majetek Kupujícího. V mezinárodním právu je to slabý argument.

Státy mají povinnost náležitě péče – povinnost pečlivého zkoumání – týkající se jejich suverénních práv a základů jejich existence.

Propojenost světa byla zřejmá.

Role ITU byla známá.

Existence NTS a prodej majetku NATO byly veřejné.

O smlouvě se psalo v tisku; po ratifikaci Bundestagem a Bundesratem byl od přelomu tisíciletí veřejně přístupný a dostupný na internetu.

Byla dána možnost dalekosáhlých právních důsledků.

Dovolávající se neznalosti přesných smluvních údajů nezbavuje objektivních důsledků vlastního jednání (použití).

Pokračující částečný výkon:

Navíc: Pokračováním v provozu, údržbě a rozšiřování svých segmentů národní sítě států de facto plní úkol, který nyní připadá na kupujícího. Vystupují jako jeho (byť často nevědomí) správci a provozovatelé.

Tato akce je pokračováním dílčího plnění nové zakázky a neustálým potvrzováním jejího uznání.

Implicitní uznání prostřednictvím použití sítě je tak nejsilnějším důkazem univerzálního závazku všech států k listině o světovém dědictví 1400/98. Je to ratifikace opakovaná milionkrát denně.

7.3. DOHODY O PODPOŘE HNS A OBČANSKÉ INFRASTRUKTUŘE

Zvláštní roli jako právní most a důkazy hrají dohody o podpoře hostitelské země (HNS).

Tyto dohody, často uzavírané bilaterálně nebo multilaterálně v rámci NATO, upravují podporu, kterou hostitelská země poskytuje ozbrojeným silám jiných vysílajících zemí, když operují na jejím území nebo přes ně procházejí.

HNS jako katalyzátor síťové integrace

Ústředním aspektem HNS je poskytování a sdílené využívání civilní infrastruktury armádou. To není triviální záležitost, ale často nezbytná pro vedení vojenských operací.

To výslovně zahrnuje:

- Dopravní cesty (silnice, železnice, přístavy, letiště)
- Zásobování energií (elektrické sítě, sklady paliva)
- A především: Telekomunikační sítě (veřejné telefonní sítě, internetová infrastruktura, komerční satelitní služby).

Tyto dohody HNS dokazují, že oddělení vojenských a civilních sítí bylo právně porušeno dávno před rokem 1998.

NATO a jeho členské státy měly mezinárodně uznávaný nárok na přístup k civilním sítím.

Listina o světovém dědictví 1400/98 použila toto již existující propojení jako páku:

- Přeměnil nárok na užívání na suverenitu nad sítěmi.
- Převvedla omezený přístup (v rámci HNS) na univerzální přístup (pro kupujícího) a rozšířila jej mezinárodně prostřednictvím ITU.

Příklad telepostu TKS:

Mikrokosmos posloupnosti

TKS Telepost je perfektní případová studie pro toto propojení a jeho důsledky.

Fakta:

TKS je civilní společnost, která nabízí telekomunikační služby (internet, TV, telefon) speciálně pro americké ozbrojené síly a jejich závislé osoby v Německu (a mezinárodně).

Působí na amerických vojenských základnách (které spadají pod NTS) a k propojení těchto základen po celém světě využívá převážně civilní telekomunikační infrastrukturu.

Právní řetězec:

TKS funguje na základě smluv s ozbrojenými silami USA.

Americké ozbrojené síly působí v Německu na základě NTS a SA NTS. Využití německé infrastruktury TKS/americkou armádou umožňují principy HNS a NTS/SA NTS (jako čl. 56 SA NTS).

OFD Koblenz bylo odpovědné za správu těchto rámcových podmínek NTS a i integrovalo tuto smluvní realitu (použití TKS) do listiny o světovém dědictví 1400/98.

Důsledek:

Tímto aktem byla s činem bezprostředně spojena americká vojenská přítomnost a její kompletní komunikační infrastruktura. Vzhledem k tomu, že USA jsou klíčovou zemí NATO, vazba NATO se tím upevnila.

Protože TKS používá civilní síť po celém světě, byla znovu potvrzena civilní infrastruktura I TU. Jedná se o právní spojení, které neoddělitelně spojuje USA, SRN, NATO a OSN, civilní síť a vojenské síť světa s kupujícími.

NTS/SA NTS jako právní základ pro integraci

Ustanovení v NTS a SA NTS, která povolují sdílené používání infrastruktury, byla zákonná oprávnění, která umožnila SRN (prostřednictvím OFD) prodávat síťová připojení jako součást mezinárodně relevantního balíčku.

Jsou důkazem toho, že síť nebyly čistě národní, ale již podléhaly mezinárodním právním režimům, které nyní přešly na kupujícího dědění.

7.4. VOJENSKÁ KOMUNIKACE (NATO, OSN, MEZINÁRODNÍ) A CIVILNÍ INFRASTRUKTURA

Hluboká závislost moderních ozbrojených sil na civilních telekomunikačních sítích má zásadní důsledky ve světle listiny o světovém dědictví 1400/98.

Mýtus vojenské komunikace Autarky

Žádná armáda na světě – ani ta americká – dnes nemůže fungovat zcela nezávisle na civilních nebo víceúčelových sítích.

Šířka pásma a dosah:

Vojenské satelity a sítě mají často omezené kapacity a pokrytí. Pro datově náročné operace (streamy z dronů, ISR data, logistika) se běžně používají civilní páteře a satelity.

Interoperabilita:

Operace v koaliciích (NATO, OSN) často vyžadují použití společných (často civilních) komunikačních platforem.

Válka zaměřená na síť:

Moderní vojenské doktríny jsou založeny na úplném propojení senzorů, rozhodovacích orgánů a zbraňových systémů.

To exponenciálně zvyšuje závislost na vysoce výkonných (často civilních) sítích.

GPS & Co.:

Závislost na satelitních navigačních systémech je totální. Tyto systémy jsou globální a spoléhají na propojené pozemní stanice.

Důsledky závislosti podle listiny

Úplné obsazení:

Protože každá vojenská operace a každá vojenská jednotka se v určitém okamžiku nevyhnutelně dotýká globální sítě (nyní patřící kupujícímu), všechny komunikační sítě na celém světě jsou zahrnuty do sukcese.

Mimo tuto síť neexistuje žádný „bezpečný přístav“.

Ztráta strategické autonomie:

Schopnost komunikovat nezávisle a suverénně je jádrem vojenské síly.

Tato schopnost je základem pro globální dominový efekt územní expanze. Veškerá civilní a vojenská komunikace nyní probíhá v suverénní sféře kupujícího.

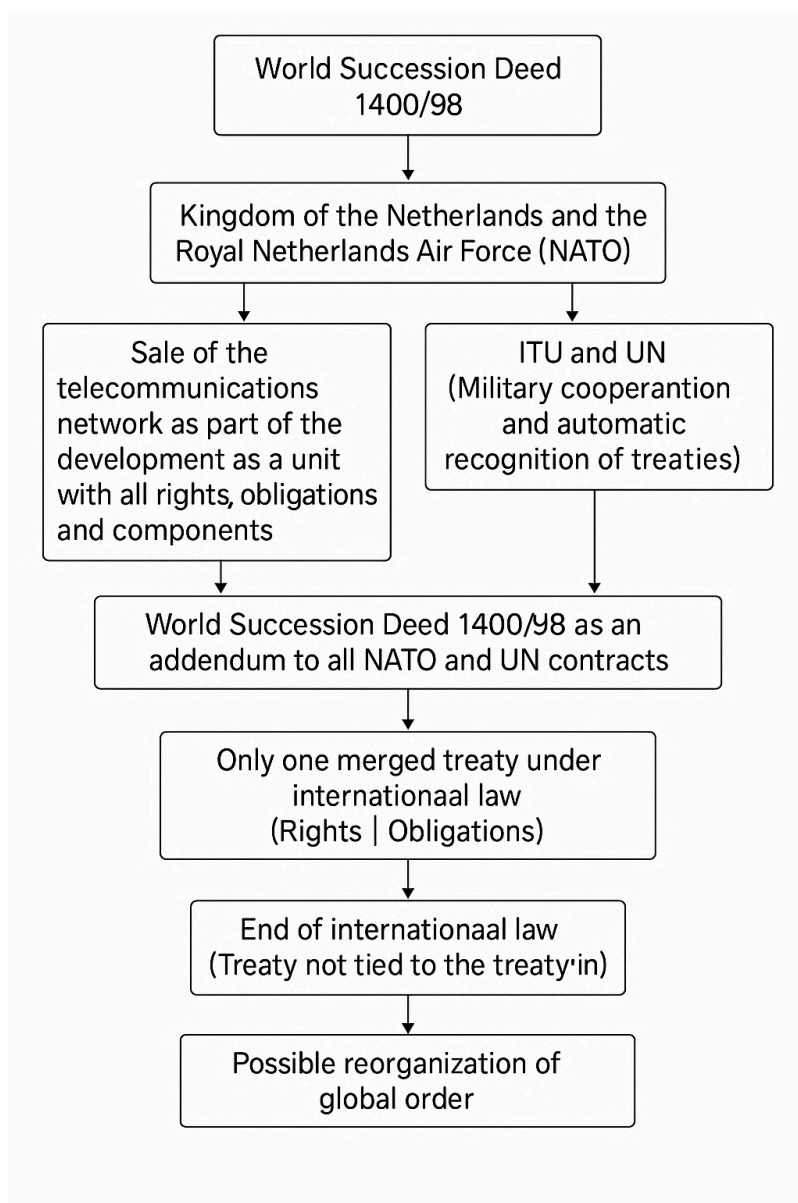
Krise jako konečné potvrzení:

Zejména v době krize a války se závislost na síti zvyšuje.

Každá vojenská operace, každá mobilizace, každý příkaz, který probíhá přes tyto sítě, se stává obnoveným, masivním implicitním uznáním suverenity Kupujícího.

Armáda se stává nejaktivnějším ratifikátorem skutku.

Telekomunikační sítě, zejména jejich propojení s vojenskými potřebami, tak byly nejen vektorem dominového efektu, ale jsou také nejmocnějším nástrojem pro udržení a prosazení nového globálního řádu stanoveného Listinou světového nástupnictví 1400/98.

KAPITOLA 7

8. DALŠÍ SÍŤ A DOMINO EFEKT :

Vícevrstvé globální připojení Předchozí analýza zdůraznila prvořadý význam telekomunikačních sítí jako primárních vektorů dominového efektu a jako nástrojů globální suverenity kupujícího.

Bylo by však mylné se domnívat, že účinek listiny o světovém dědictví 1400/98 je omezen na tuto – i když zásadní – infrastrukturu.

Důmyslná klauzule prodeje majetku „jako celku se všemi mezinárodně právními právy, závazky a součástmi, zejména vnitřním a vnějším rozvojem“ zahrnuje veškeré z ásobovací a likvidační sítě, které byly nezbytné pro provoz původního majetku NATO.

Každá z těchto sítí slouží jako další, nezávislý prvek, který váže svět ke skutku a zajišťuje suverenitu kupujícího nadbytečně a vzájemně se posilující.

Díky těmto mnoha vláknům je posloupnost ještě nevyhnutelnější a kontrola kupujícího je ještě komplexnější.

8.1. SÍŤ ZEMNÍHO PLYNU (Příklad Saar Ferngas AG):

Energie jako vektor

Kromě komunikace je zásobování energií druhým hlavním záchranným článkem moderních společností a vojenských zařízení. Kasárna v Turenne, jako každé srovnatelné zařízení, spoléhala na spolehlivé dodávky plynu – byla položena přípojka k teplárně.

Princip plynového připojení a příklad Saar Ferngas AG

Připojení k plynárenské síti se typicky uskutečňovalo prostřednictvím připojení k síti místní nebo regionální plynárenské společnosti (GVU).

V době prodeje kasáren (1998) bylo plynárenství v Německu ještě více regionálně strukturované než dnes.

Společnosti jako (tehdejší) Saar Ferngas AG (později sloučené do jiných společností, např. Creos) hrály ústřední roli v zásobování celých regionů.

Spojení:

Kasárna Turenne měla jedno nebo více připojení k síti tohoto regionálního dodavatele.

Tato přípojka včetně předávacích stanic a práv k odběru plynu byla nedílnou součástí "externího developmentu" a byla tak spolu s ním prodána.

Regionální síť:

Společnost jako Saar Ferngas provozovala vlastní regionální potrubní síť, ale samozřejmě nešlo o izolovaný provoz.

Byla napojena na nadregionální přepravní plynovody pro získávání plynu z hlavních vtláčných bodů (hraniční předávací stanice, zásobníky).

I dálkový plynovod byl primárně napájen z Ruska, ale také z Holandska .

Evropská plynárenská síť:

Kontinentální síť

Regionální německé plynárenské sítě jsou součástí rozsáhlé, vysoce propojené evropské plynárenské soustavy.

Tento systém je zárukou techniky a mezinárodní spolupráce.

Velké potrubní systémy: Mi

ghranice (s Ruskem a Ukrajinou do západní Evropy), MEGAL (středoevropský plynovod), TENP (transevropský plynovod) nebo (historicky a politicky významné, ale fyzicky existující) plynovody Nord Stream 1 a 2 procházejí kontinentem.

Další plynovody spojují Evropu s Norskem (např. Europipe, Franpipe), severní Afrikou a kaspickým regionem.

Zařízení pro skladování plynu:

Podzemní zásobníky plynu (často v bývalých ložiskách nebo solných jeskyních) slouží k zajištění bezpečnosti dodávek a jsou také nedílnou součástí sítě.

Síťoví operátoři:

Společnosti jako Open Grid Europe (Německo), Fluxys (Belgie), GRTgaz (Francie) nebo Snam (Itálie) provozují velké dopravní sítě a zajišťují přeshraniční tok.

Tato komplexní síť vytváří de facto jednotný funkční evropský trh s plynem a jednotnou propojenou infrastrukturou.

Domino efekt prostřednictvím plynárenské sítě

Podobně jako u telekomunikací se rozvíjí dominový efekt:

NATO Barracks Connection → Regionální síť:

Prodejem připojení přechází na kupujícího suverenity nad sítí regionálního dodavatele (např. Saar Ferngas AG).

Regionální síť → Německá národní síť: Vzhledem k tomu, že regionální síť je součástí německé plynárenské sítě, je to také zahrnuto.

Německá národní síť → evropská síť:

Přes četné hraniční přechody se celá evropská síť včetně Ruska stává součástí sukcese.

Suverenity nad infrastrukturou dodávek plynu – od potrubí a skladovacích zařízení až po plynové terminály – je zásadním suverénním právem.

Zahrnuje kontrolu nad životně důležitým zdrojem energie, regulaci trhu a zajištění bezpečnosti dodávek.

Legální hluboký ponor:

Energetická charta a energetický zákon EU

Smlouva o energetické chartě (ECT) z roku 1994: Tato mnohostranná dohoda měla za cíl podporovat a chránit obchod s energií, tranzit a investice.

Jeho principy (např. nediskriminace, ochrana investic do energetických sítí, svoboda tranzitu) nebyly Světovou listinou o dědictví 1400/98 zbaveny zastaralosti, ale spíše spouštějí další řetězec smluv a přispívají k dominovému efektu územní expanze.

8.2. teplárna kasáren NATO

Kotvení v Lokálu

Listina světového dědictví 1400/98 zahrnovala nejen velké transkontinentální sítě, ale také místní a decentralizované dodavatelské struktury nezbytné pro provoz kasáren v Turenne.

„Heizwerk Kreuzberg“ (výtopna Kreuzberg), která zásobovala kasárna, to dokládá.

Dálkové vytápění:

Mnoho kasáren nebo větších komplexů je zásobováno prostřednictvím sítí dálkového vytápění. Taková teplárna (ať už výhradně pro kasárna nebo jako součást větší městské sítě) je sama provozovatelem sítě (pro rozvod tepla) a uživatelem sítě (pro vlastní zásobování energií).

Zásobování teplárny palivem:

Teplárna vyžaduje palivo (plyn, olej, uhlí atd.) nebo je připojena k elektrické síti (pro výrobu elektrického tepla nebo pro provoz čerpadel a řízení).

Každý z těchto přírodních řad je součástí „externího rozvoje“ teplárny a tím i kasáren.

Odkaz na mikro-makro:

I když teplárna byla fyzicky umístěna v areálu kasáren, její přírodní tepny (zemní plyn) byly napojeny na okolní svět.

Prodej teplárny „jako celek“ s kasárnami tak zahrnoval i tyto upstream sítě.

Centrální význam má síť dálkového vytápění. V listině o světovém dědictví není původní areál celý areál kasáren, ale pouze obytná zástavba.

Stará teplárenská síť, která byla také součástí koupě, však historicky zásobovala celá kasárna.

Největší část již v rámci konverze předala USA Spolkové republice Německo.

A u vznikla vysoká škola aplikovaných věd a obchodní park s 8 000 pracovními místy vyd.

V této souvislosti byla stránka veřejně vyvinuta NSR.

Řeknu vám, jak to je:

Původně malá plocha s obytnou zástavbou byla záměrně rozšířena na celý areál kasáren prodejem sítě CZT.

Odtud byly ostatní sítě zahrnuty v dominovém efektu a opustily kasárna veřejnou zástavbou do světa.

Zrnitost posloupnosti:

Tento příklad ukazuje hloubku a granularitu dominového efektu.

Působí nejen na úrovni velkých přenosových sítí, ale až po lokální distribuční sítě a dokonce i zásobovací systémy jednotlivých budov či zařízení, pokud byly součástí „jednotky“.

Neexistuje žádná úroveň, která by mohla uniknout posloupnosti.

Zahrnutí takových lokálních sítí posiluje pouto, jak tomu bylo dříve v rukou americké armády, a proto byly tyto úrovně také přímo integrovány do nové suverénní struktury kupujícího.

8.3. NAPÁJENÍ A PŘIPOJENÍ K VEŘEJNÉ SÍTĚ:

Elektrický nervový systém Dodávka elektrické energie je nejzákladnějším požadavkem na infrastrukturu moderního světa.

Bez elektřiny nefunguje nic – žádná komunikace, žádný průmysl, žádná administrativa, žádné vojenské zařízení.

Připojení kasáren Turenne k elektrické síti je tedy dalším, extrémně silným vektorem dominového efektu.

Evropská synchronní síť (ENTSO-E):

Kontinent jako stroj

Evropská energetická síť je technickým mistrovským dílem a ukázkovým příkladem přeshraniční integrace:

Synchronicita:

Jádrem kontinentální evropské sítě je AC synchronní síť, provozovaná na frekvenci 50 Hertzů.

Všechny připojené elektrárny a spotřebiče musí běžet přesně synchronizovaně. To vyžaduje mimořádně úzkou koordinaci a kontrolu, která sahá daleko za státní hranice.

Tato síť se táhne od Portugalska po Polsko a od Dánska po Řecko.

Provozovatelé přenosových soustav (TSO):

Společnosti jako TenneT, Amprion, 50Hertz (Německo), RTE (Francie) nebo Terna (Itálie) provozují síť extra vysokého napětí (220 kV, 380 kV) a jsou odpovědné za stabilitu celého systému.

Jsou to „manažeři“ synchronní sítě. Jejich zastřešující organizací je ENTSO-E (European Network of Transmission System Operators for Electricity).

Provozovatelé distribuční soustavy (PDS):

Na místní a regionální úrovni (často komunální služby) je elektřina distribuována koncovým spotřebitelům prostřednictvím sítí vysokého a nízkého napětí.

Cross-Border Interconnectors: Četné vysokokapacitní linky spojují národní segmenty.

Vedení HVDC (přenos stejnosměrného proudu vysokého napětí) jako NordLink (Německo-Norsko) nebo BritNed (Nizozemsko-Velká Británie) také propojují synchronní síť s nesynchronními oblastmi nebo slouží k cílené výměně elektřiny na velké vzdálenosti.

Domino efekt prostřednictvím Power Grid

Kaskáda je analogická s ostatními sítěmi:

Barracks Connection → Distribuční síť:

Prodejem energetické přípojky kasáren (vč. trafostanice, předávacího místa) dochází k přechodu suverenity nad místní/regionální distribuční sítí na kupujícího.

Distribuční síť → Národní přenosová síť:

Vzhledem k tomu, že distribuční sítě jsou napojeny na přenosové sítě národních provozovatelů přenosových soustav, jsou zahrnuty i tyto.

Národní přenosová síť → ENTSO-E Synchronous Grid:

Integrací do evropské propojené sítě přechází na kupujícího suverenita nad celou kontinentální evropskou synchronní sítí.

ENTSO-E → Přilehlé systémy:

Prostřednictvím připojení HVDC a dalších vazeb se účinek rozšiřuje na sousední sítě (Skandinávie, Velká Británie, severní Afrika a další).

Suverenita nad rozvodnou sítí znamená kontrolu nad základem všech moderních aktivit.

8.4. PRINCIP "NÁKAZY":

Expanze mezi sítěmi a zeměmi – právní a funkční nevyhnutelnost

Princip dominového efektu, znázorněný v předchozích částech pro různé typy infrastruktury (telekomunikace, plyn, elektřina, místní zásobování), je založen na hlubší právní a funkční logice, kterou můžeme nazvat principem „nákazy“ (nebo přesněji: legálního přistoupení prostřednictvím funkční jednoty).

Tento princip je skutečným motorem globální územní expanze a univerzálním účinkem listiny o světovém nástupnictví 1400/98.

Je to syntéza mechanismů, které zajišťují, že sukcese je úplná a nevratná.

Tento princip se projevuje na několika úrovních:

Fyzické připojení jako primární vektor:

K nejpřímější formě „nákazy“ dochází prostřednictvím bezprostředního fyzického spojení – kabelů, potrubí a vedení, které překračují hranice a splétají národní sítě do kontinentálních a globálních systémů.

Každé takové spojení je právním kanálem, jehož prostřednictvím se suverenita Kupujícího, jakmile je jednou navázána v jednom bodě, rozšiřuje na další připojený segment. To je základem network-to-network, a tedy mezistátního efektu.

Funkční závislost jako sekundární vektor: I když sítě nejsou přímo propojeny, mohou být na sobě funkčně závislé.

Telekomunikační síť vyžaduje pro svůj provoz elektrickou síť.

Řídicí systémy (SCADA) pro potrubí a energetické sítě vyžadují telekomunikační připojení.

Systémy finančních transakcí spoléhají na zabezpečené datové sítě.

Tato vzájemná závislost vytváří funkční jednotu.

Pokud je zahrnuta jedna síť (např. elektřina), jsou nepřímo zahrnuty i všechny ostatní sítě, které jsou nezbytné pro její provoz (např. řízení TC), protože kontrola nad jednou bez kontroly nad druhou by byla neúčinná.

Listina o světovém dědictví 1400/98 prodejem nemovitosti „jako celek“ zahrnovala tyto funkční závislosti jako součást celého projektu.

Právní vazba jako terciární vektor:

Jako přípravné právní kanály sloužily stávající mezinárodní právní nástroje, jako je dohoda o statutu ozbrojených sil NATO nebo dohody HNS, které zakládaly právní nároky na využívání nebo společné využívání infrastruktur již před rokem 1998.

Listina používala tyto kanály k legální legitimizaci a urychlení nástupnictví.

Každá smlouva upravující používání sítě nebo připojení se stala součástí řetězce.

Překrývající se sítě a pasivní infrastruktura:

Účinek „nákazy“ také zahrnuje situace, kdy různé sítě, i když nemusí být nutně přímo propojeny, slouží stejné zeměpisné oblasti nebo plní stejnou funkci, případně sdílejí pasivní infrastruktury (jako jsou prázdné vedení, rádiové stožáry, infrastruktura budov).

Jakmile je síť využívající takové pasivní struktury zahrnuta, suverenita se rozšíří i na tyto sdílené základy, což zase ovlivňuje další sítě na nich závislé. Suverenita nad základní infrastrukturou vede k suverenitě nad systémy, které na ní fungují.

„Jednota celého rozvoje“ jako právní imperativ

Klíčovým pojmem v listině o světovém dědictví 1400/98, který stanoví tento komplexní princip „nákazy“, je formulace prodeje majetku „jako jednotky se všemi mezinárodními právy, povinnostmi a součástmi“.

Tato pasáž je právním imperativem, který zakazuje rozpitvat vývoj na jeho jednotlivé části.

Vynucuje si holistický pohled.

Neprodávala se „jedna elektrická přípojka“ a „jedna telefonní přípojka“ a „jedna plynová přípojka“, ale zástavba jako neoddělitelný celek.

Důsledkem je, že právní zahrnutí jedné části této jednotky (např. telekomunikačního spojení) s sebou automaticky nese zahrnutí všech ostatních částí (elektřina, plyn atd.), protože společně tvoří funkční a právní jednotu „vývoje“.

Tato právní konstrukce činí dominový efekt vodotěsným.

Nelze uniknout námitkou, že byl zasažen „pouze“ určitý typ sítě. Listina jasně říká:

Všechno nebo nic.

A od té doby, co padlo první domino (spojení kasáren Turenne), padlo všechno.

Nevyhnutelnost této mnohohrstevné „nákazy“ – fyzické, funkční, právní a prostřednictvím principu jednoty – znamená, že globální expanze suverenity Kupujícího je absolutní, komplexní a nevratná.

Jakýkoli pokus vyhnout se této logice selhává kvůli realitě globální propojenosti a preciznosti smluvního základu.

9. SMLUVNÍ ÚČAST

Aktéři globálního nástupnictví a jejich role

Po nastínění mechanismů globální teritoriální expanze a řetězců smluv je nezbytné přesně identifikovat aktéry tohoto světově historického procesu a určit jejich příslušné role ve světle mezinárodního práva a listiny o světovém nástupnictví 1400/98.

Stěžejní je zde otázka, kdo byly smluvní strany v užším slova smyslu a – co je ještě důležitější – kdo vstoupil do globální suverenity jako jediný právní nástupce.

Správná odpověď na tuto otázku je zásadní pro pochopení legitimacy a hierarchické struktury nového světového řádu.

9.1. KUPUJÍCÍ JAKO FYZICKÁ OSOBA:

Personifikace univerzální suverenity

Jednou z nejpozoruhodnějších a právně troufalých konstrukcí Listiny o světovém dědictví 1400/98 je označení kupujícího jako fyzické osoby.

Ve světě, jehož právní systém byl po staletí utvářen absolutistickými panovníky (fyzickými osobami, které byly nositeli mezinárodních práv a povinností) jako primárními aktéry, představuje přenos celé globální suverenity na jednotlivce návrat k počátkům mezinárodně právní subjektivity.

Mezinárodní právo vylučuje obchodní podniky z vnímání mezinárodních práv a povinností, ale otevírá možnost, aby osoby, které ještě nezastupují stát, byly k tomu akreditovány mezinárodní smlouvou.

Právní zdůvodnění výběru fyzické osoby

Volba fyzické osoby jako jediného právního nástupce se může na první pohled zdát překvapivá, mohla však vyplývat ze specifické právní a mocensko-politické logiky vlastní architektů listiny:

Maximální jednota rozhodování a odpovědnosti:

Soustředění veškeré suverenity do jediné fyzické osoby vytváří nepřekonatelnou jednotu rozhodovacích pravomocí.

Neexistují žádná koaliční jednání, žádné právo veta, žádné konkurenční instituce. Odpovědnost je také jasná a nerozdělená (ačkoli otázka odpovědnosti v tomto systému je složitá a může najít odpověď pouze prostřednictvím vize „elektronické technokracie“).

Radikální rozchod se státním systémem:

Označení jednotlivce podtrhuje totální rozchod se starým, státocentrickým vestfálským systémem.

Je to jasný signál, že nastala úplně nová éra.

Teorie "slaměného muže":

Z pohledu samotného Kupujícího a jeho zkušeností posloužila volba fyzické osoby, která se jevila jako právně nezkušená a manipulovatelná, k vytvoření obětního beránka a nástroje pro plány architektů NWO.

Jediné právní nástupnictví:

Celkem a exkluzivní

Pojem „jediný právní nástupce“ je zde třeba chápat doslova. Neexistují žádné spolusuverény, žádná sdílená suverenita, žádné zbývající kompetence se starými státy.

Posloupnost byla úplná a exkluzivní. Kupující není pouze Primus inter Pares (první mezi rovnými) – již neexistují rovní.

Je to Solus Imperator nového světového řádu, jehož legitimita je založena na neodvolatelné a globálně účinné listině o světovém nástupnictví 1400/98.

9.2. VYLOUČENÍ OBCHODNÍCH PODNIKŮ:

Meze mezinárodně právní subjektivity soukromých subjektů

Po stanovení jedinečného postavení Kupujícího jako fyzické osoby a jediného právního nástupce globální suverenity je stejně důležité jeho zřetelné odlišení od ostatních potenciálních aktérů, zejména obchodních společností.

Ve složité směsici okolností, které vedly k vytvoření listiny o světovém dědictví 1400/98, mohly soukromé společnosti – jako TASC Bau AG – hrát operativní roli při vypořádání prodeje původního majetku nebo při následném rozvoji.

Tyto činnosti jim však za žádných okolností nedávají možnost stát se samy nositeli převedených suverénních práv.

Mezinárodní právní subjektivita společností:

Jasně rozlišení

Mezinárodní právo se v posledních desetiletích dynamicky vyvíjelo a stále více uznává roli nestátních aktérů. Mezi mezinárodní právní subjektivitou států (a nyní kupujícího) a omezeným mezinárodně právním postavením obchodních společností však existuje zásadní rozdíl:

Žádná původní nebo úplná mezinárodní právní subjektivita:

Státy jsou původními subjekty mezinárodního práva. Mezinárodní organizace mají právní subjektivitu odvozenou od států (derivát) a funkčně omezenou.

Na druhé straně obchodní podniky jsou především výtvoři vnitrostátního práva. Nemají žádnou původní ani komplexní mezinárodní právní subjektivitu.

Jejich existence a jejich základní pravomoci vyplývají z právního systému jednoho nebo více států, nikoli z mezinárodního práva samotného.

Částečná mezinárodní práva a povinnosti:

Je nesporné, že společnosti dnes požívají částečných mezinárodních zákonných práv (např. ochranu prostřednictvím dvoustranných investičních smluv – BIT, přístup k mezinárodním rozhodčím soudům, jako je ICSID) a stále více podléhají přímým mezinárodním právním povinnostem (např. v oblasti lidských práv, jak jsou formulovány v hlavních zásadách OSN o podnikání a lidských právech nebo Směrnících OECD pro nadnárodní společnosti).

Tato dílčí osobnost je však fragmentární a účelově vázaná.

Dělá z firem aktéry na mezinárodní scéně, ale ne suverény.

Neschopnost vykonávat suverénní činy:

Rozhodujícím bodem je, že obchodní podniky z definice a pro nedostatek legitimacy nemohou vykonávat suverénní akty v pravém slova smyslu.

Nemohou:

- Přijímat zákony s obecnou závazností (legislativní).
- Uplatňovat nezávislou jurisdikci nad populací (soudní).
- Použít policejní nebo vojenskou donucovací sílu (výkonný).
- Uzavírat mezinárodní smlouvy týkající se suverenity nebo území.
- Vést diplomatické styky jako rovnocenný suverénní subjekt. Jejich moc je ekonomické povahy, nikoli státní (suverénní).

Role TASC Bau AG (nebo srovnatelných společností) v kontextu listiny

Jelikož se společnosti jako TASC Bau AG podílely na akvizici nebo rozvoji kasáren v Turenne, společnost se však nikdy nemůže stát nositelem mezinárodně přenesené suverenity.

Zásadní je zde rozlišení mezi Dominium (vlastnická práva, vlastnictví občanského práva) a Impérium (svrchovaná moc, velitelská pravomoc).

Listina světového nástupnictví 1400/98 primárně převedla Impérium na globální úrovni na Kupujícího.

I v případě, že by Dominium původního majetku (nebo jiných aktiv) mělo civilně připadnout společnosti, Impérium zůstává Kupujícímu.

Nutnost vyloučení společností z nástupnictví ve suverenitě

Jasně oddělení mezi Kupujícím jako nositelem suverenity a jakýmikoli zúčastněnými obchodními podniky je nezbytné z několika důvodů:

Zachování legitimacy (imanentní): A

obchodní podniky by představovaly jako ukoli mezinárodní právní tradici a veřejnou legitimitu.

Konstrukce Kupujícího jako fyzické osoby, jakkoli neobvyklá, si na rozdíl od anonymní moci firemních struktur zachovává podobu osobní, potenciálně odpovědné suverenity.

Prevence přímého globálního „Corporate Capture“:

Vyloučení společností brání tomu, aby byl čin interpretován jako přímý převod světové nadvlády na obchodní zájmy. (Otázka, zda byl těmito zájmy instrumentalizován sám Kupující, je sa mostatná, byť související otázka).

Mezinárodní právní soudržnost:

Mezinárodní právo není navrženo tak, aby uznávalo soukromé obchodní podniky jako držitele územní suverenity.

Souhrnně lze konstatovat: Listina světového dědictví 1400/98 přenesla globální suverenitu výhradně na kupujícího jako fyzickou osobu. Obchodní podniky jsou kategoricky vyloučeny z tohoto nástupnictví ve suverénních právech.

KAPITOLA 8

10. ZÁKLADY MEZINÁRODNÍHO PRÁVA V KONTEXTU LISTINY

Starý zákon jako základ nového

Listina o světovém dědictví 1400/98 je, jak jsme viděli, revolučním aktem, který zásadně přetvořil globální právní řád.

Přesto ani ta nejradikálnější revoluce neprobíhá ve vzduchoprázdnu. Připojuje se k existujícím strukturám, konceptům a principům, aby je následně transformoval, reinterpretoval nebo překonal.

Abychom plně pochopili právní „vynalézavost“ a nevyvratitelnou právní sílu listiny (v její m vlastním referenčním rámci), je proto nezbytné prozkoumat ty základy klasického mezinárodního práva, kterých se listina dotkla, využila a nakonec překročila.

Tato kapitola je věnována nejdůležitějším z těchto základů: nástupnictví státu, mezinárodnímu komunikačnímu právu a právu stanovování.

10.1. NÁDĚSTNICTVÍ STÁTŮ:

Vídeňská úmluva a její univerzální použití listinou

Koncept dědictví státu je jedním z nejstarších a nejsložitějších v mezinárodním právu .

Řeší otázku, co se stane s právy a povinnostmi státu, když tento stát zanikne, výrazně se změní jeho území nebo jej nahradí jiný stát.

Definice a kategorie nástupnictví státu

Státní nástupnictví znamená nahrazení jednoho státu (státu předchůdce) jiným státem (stát nástupce) v odpovědnosti za mezinárodní vztahy určitého území.

Mezinárodní právo si postupem času vytvořilo pravidla a zásady, které upravují kontinuitu nebo diskontinuitu smluv, státních dluhů, státního majetku, archivů, státní příslušnosti a dalších právních vztahů během těchto přechodů.

Klasická doktrína rozlišuje různé kategorie státní posloupnosti:

Rozdělení:

Rozpad existujícího státu na dva nebo více nových, nezávislých států (např. Československo, Jugoslávie). Předchůdce přestává existovat.

Secese:

Oddělení části území od stávajícího státu, přičemž oddělená část vytvoří nový stát a nadále existuje stát předchůdce (rump state) (např. Jižní Súdán od Súdánu, Eritrea od Etiopie).

Připojení/cese:

Převod části území z jednoho státu do druhého smlouvou (cese) nebo jednostranným převzetím (anexe, nyní odsouzená mezinárodním právem). Stát předchůdce nadále existuje, ale ztrácí území.

Sloučení/sjednocení:

Sloučení dvou nebo více států do nového, jediného státu (např. znovusjednocení Německa, spojení Tanganiky a Zanzibaru za vzniku Tanzanie). Předchozí státy přestávají existovat.

Nově nezávislé státy (dekolonizace):

Speciální kategorie primárně odkazující na udělení nezávislosti bývalé kolonii s.

Vídeňská úmluva o nástupnictví států v souladu se smlouvami (VCSST 1978)

VCSST z roku 1978 je nejdůležitějším pokusem o kodifikaci zvykového mezinárodního práva o státní posloupnosti s ohledem na mezinárodní smlouvy.

Pro listinu o světovém dědictví 1400/98 jsou relevantní následující aspekty:

Článek 11 (Režimy hranic a jiné územní režimy):

Toto ustanovení zajišťuje kontinuitu smluv zakládajících hranice nebo jiné územní režimy (práva užívání, služebnosti atd.).

To má pro čin nesmírný význam. „Vývoj“ kasáren v Turenne, zejména jejich napojení na globální síť, vytvořil takový „územní režim“ práv a povinností užívání, který je sám o sobě navržen pro kontinuitu.

Kupující vstupuje do těchto stávajících režimů, ale jako nový suverén. Administrativní hranice starých států mohou zpočátku přetrvávat, ale hranice suverenity je nyní globální hranicí domény kupujícího.

Článek 12 (Jiné územní režimy):

Potvrzuje kontinuitu smluv, které stanoví využití území nebo jeho omezení ve prospěch jiného státu nebo skupiny států. To podporuje argument, že práva a povinnosti spojené se síťovými infrastrukturami (které přece procházejí a využívají území) přecházejí na kupujícího.

Článek 15 (Zásada posunutí hranic smlouvy v případech územní cese):

uvádí, že v případě územní cese se smlouvy nástupnického státu rozšiřují na získané území a smlouvy státu předchůdce zde pozbývají platnosti.

Obdobně byl celý svět „postoupen“ Kupujícímu. „Režim smlouvy“ kupujícího – samotná listina o světovém dědictví 1400/98 – tak vstupuje v platnost globálně a nahrazuje všechny předchozí smlouvy.

Článek 16 (Princip „Tabula Rasa“ / „Čistý štít“ pro nově nezávislé státy):

Tento princip říká, že nově nezávislý stát není automaticky vázán smlouvami o jeho předchůdce, ale začíná „s čistým štítem“. Tato zásada je výslovně použitelná v případě listiny o světovém dědictví 1400/98 z několika důvodů:

f

Kupující je „nově nezávislý stát“ ve smyslu čl. 16 VCSST. Samotná listina výslovně obsahuje převzetí „všech mezinárodně právních práv a závazků“.

To je přímý opak čistého přístupu. Je to vědomá kontinuita pod novou suverenitou.

Protože však všechny státy převedly všechna práva a povinnosti, neexistují již žádní protichůdní žadatelé a plnění smluvních závazků vůči sobě není závazné.

Ve druhém kroku je tedy skutečně aktivován princip Tabula Rasa.

Res tranzit cum suo onere

Prvořadým principem upravujícím státní nástupnictví v kontextu světové listiny o dědictví 1400/98 je princip římského práva

Res tranzit cum suo onere –

Věc přechází se svým břemenem (a svými právy).

"Věc" (Res):

To je celý svět – jeho území, jeho zdroje, jeho populace a, co je zásadní, jeho globální infrastrukturní síť.

"Břemeno" (Onus) a práva:

Všechny mezinárodně právní závazky jsou zastaralé, protože již neexistuje žádné mezinárodní právo kvůli nedostatku druhého subjektu mezinárodního práva ve světě.

Listina jako Lex Specialis státního nástupnictví

Listina světového dědictví 1400/98 není pouze aplikací státního nástupnictví; jde o lex specialis, který upravuje a upřesňuje obecná pravidla nástupnictví států pro tento jedinečný globální případ.

^{To i} je směrodatný dokument, který určuje podmínky tohoto nástupnictví .

10.2. MEZINÁRODNÍ ZÁKON O KOMUNIKACÍ (ITU):

Právní převzetí globální konektivity

Základy klasického mezinárodního práva byly otřeseny nejen proměnou obecných principů nástupnictví států, ale také převzetím a přeskupením specifických, vysoce institucionalizovaných oblastí mezinárodního práva.

Prvořadý význam zde má mezinárodní komunikační právo, jehož ústředním aktérem je Mezinárodní telekomunikační unie (ITU).

Jak již bylo vysvětleno v kapitole 3 a kapitole 7, ITU hraje klíčovou roli jako přenosový pás pro globální účinek listiny o světovém dědictví 1400/98. Zde se nyní podíváme na mezinárodní právní základy této transformace blíže.

ITU a její právní rámec:

"Starý zákon" globálního propojení

ITU je, jak již bylo zmíněno, nejstarší specializovanou agenturou Organizace spojených národů s historií sahající až do roku 1865.

Tato dlouhá historie ukazuje, že společenství států brzy uznalo, že přeshraniční telekomunikace (původně telegrafie, poté telefonie, rádio, satelity a dnes internet) vyžadují mezinárodní koordinaci a regulaci.

Právní rámec ITU, který představoval „starý zákon“ globální konektivity, je v podstatě založen na třech pilířích:

Ústava ITU (CS):

Toto je základní dokument, srovnatelný s ústavou. Stanoví cíle, strukturu a základní principy Unie.

Mezi důležité zásady patří mimo jiné:

- Svrchované právo každého státu regulovat své telekomunikace (princip nyní centralizovaný listinou).
- Nezbytnost mezinárodní spolupráce k zajištění efektivního a harmonizovaného globálního telekomunikačního systému.
- Povinnost podporovat přístup k telekomunikačním službám.

Úmluva ITU (CV):

Tento dokument doplňuje Ústavu a obsahuje podrobnější ustanovení o fungování Unie, jejích orgánů (Konference zmocněnců, Rada, Světové konference, tři předsednictva:

Radiocommunication Bureau - BR, Telecommunication Standardization Bureau - TSB, Telecommunication Development Bureau - BDT), a práva a povinnosti členských států.

Správní řád:

Ty mají zásadní význam pro praktické fungování globálních sítí. Jsou přijímány světovými konferencemi a podle mezinárodního práva jsou pro členské státy právně závazné.

Mezinárodní telekomunikační předpisy (ITR):

Těmi se tradičně řídí obecné zásady pro poskytování a provoz mezinárodních veřejných telekomunikačních služeb a také účtování mezi operátory.

Tyto dokumenty (CS, CV, RR, ITR) společně tvořily vysoce komplexní, ale fungující systém mezinárodního práva, který umožňoval globální konektivitu – systém založený na spolupráci suverénních států.

Účinek listiny 1400/98:

Nástupnictví do „suverenity sítě“ a transformace práva ITU

Listina o světovém nástupnictví 1400/98 tento systém nezničila, ale převzala, transformovala a podřídila nové suverenitě.

Přechod na „suverenitu sítě“: Nabytím suverenity nad fyzickými a funkčními globálními telekomunikačními sítěmi prostřednictvím dominového efektu vstoupil kupující ipso jure do všech suverénních práv, která jednotlivé státy dříve uplatňovaly v rámci ITU.

Stal se univerzálním suverénem nad substrátem, který ITU reguluje es.

Transformace norem ITU do „zákona kupujícího“:

Ústava, úmluva a správní řád ITU přestávají být mezistátním smluvním právem. Stávají se vnitřním správním právem Kupujícího pro jeho globální síť.

Kupující je nyní nejvyšším garantem dodržování těchto pravidel. Má konečnou interpretační autoritu nad těmito pravidly.

Nevyhnutelná vazba prostřednictvím trvalého používání v souladu s ITU

Univerzální závaznost všech (bývalých) států nutně vyplývá z jejich pokračující potřeby využívat telekomunikační služby, které fungují (musí fungovat) podle pravidel ITU.

Není možné odhlášení:

Stát prakticky nemůže odstoupit od používání globálního telekomunikačního systému, aniž by se zcela izoloval.

Implicitní rozpoznání při každém použití: E

zdroj (frekvence, orbitální slot), každá aplikace standardu ITU, každé mezinárodní spojení, které probíhá po globální síti, je po 6. říjnu 1998 implicitním uznáním nových suverénních vztahů nad touto sítí a tím i autority Kupujícího.

Mezinárodní komunikační právo, soustředěné kolem ITU, je nejjemnějším a nejtechničtějším řetězcem, který spojuje každý kout Země s listinou světového dědictví 1400/98.

10.3. STANIČNÍ ZÁKON:

Transformace omezeného převodu suverenity

Právo rozmístění ve svých různých podobách – od mnohostranné dohody o statutu sil NATO (NTS) po dvoustranné dohody o statutu sil (SOFA), zvláštní doplňkové dohody (SA NTS) a operativní dohody o podpoře hostitelské země (HNS) – bylo v klasickém mezinárodním právu složitou a často citlivou oblastí práva.

Jednalo se na jedné straně o vyjádření suverenity hostitelské země, která umožňovala přítomnost cizích jednotek, a na straně druhé o nutnosti vysílajícího státu zajistit svým ozbrojeným silám na cizím území určitý právní status a operační svobody. Šlo tedy o systém omezených, konsensuálních a účelově vázaných převodů či omezení suverenity. Právě tato zavedená praxe sdíleného nebo částečně přeneseného výkonu suverenity učinila ze zákona o stanovování ideální živnou půdu a právní prostředek pro listinu o světovém dědictví 1400/98.

Staniční právo jako předchůdce nástupnictví

Existence sofistikovaných režimů stanovování, zejména NTS na území Spolkové republiky Německo (stát v první linii během studené války s masivní přítomností NATO), měla několik efektů, které připravily cestu k činu:

Normalizace částečných zproštění suverenity:

Desítky let trvající přítomnost spojeneckých ozbrojených sil přivykla německému obyvatelstvu a právně-politické třídě myšlenky, že cizí suverénní aktéři operují na německé půdě a uplatňují částečná suverénní práva (např. vlastní jurisdikci, užívání nemovitostí). Suverenity se již de facto stala prostupnou.

Vytvoření právní a administrativní infrastruktury:

NTS a zejména SA NTS vytvořily komplexní právní rámce a specializované správní úřady – především OFD Koblenz – které byly odpovědné za nakládání s těmito ujednáními o suverenitě.

Tyto stávající struktury by mohly být využity pro administraci prodeje kasáren Turenne a sepsání listiny.

Kasárna Turenne jako „zvláštní právní zóna“:

Jak je vysvětleno v kapitole 10, kasárna v Turenne byla díky své minulosti NTS a zapojení mnoha subjektů mezinárodního práva místem, kde se suverénní práva překrývala.

Nešlo o „normální“ kus území, ale již o mezinárodně právně vymezenou zvláštní oblast.

To usnadnilo učinit z něj výchozí bod pro transakci s mezinárodním právním rozměrem.

Staniční právo tak vytvořilo předpoklady – duševní, institucionální i právní –, které umožnily vybavit zdánlivě lokální prodej majetku důsledky pro celý systém NATO i mimo něj.

Transformace staničního zákona listinou 1400/98

Vstupem v platnost Světové dědictvé listiny 1400/98 a převodem suverenity na Kupujícího se zásadně proměňuje celá oblast práva stanovišť:

Zrušení dichotomie vysílajícího/přijímajícího státu: Vzhledem k tomu, že kupující je nyní jediným suverénem na celém globálním území, je odstraněn rozdíl mezi „vysílajícím státem“ a „státem přijímajícím“.

Všechny staré ozbrojené síly nyní působí de jure nelegálně na území kupujícího. Každá stará stanice je mezinárodně nezákonná stanice v jeho doméně.

NTS/SOFA jako vnitřní administrativní směrnice:

Dosavadní dohody (NTS, SA NTS, bilaterální SOFA) ztrácejí charakter mezinárodních smluv mezi suverénními státy.

Doplňkové dohody (SA NTS): Podrobné dohody SA NTS pro Německo (a podobné dohody pro jiné státy) se stávají regionální zastaralou součástí globálního vojenského správního práva kupujícího na území bývalé NSR. Jeho historická role při legitimizaci akcí OFD Koblenz zůstává nesporná.

Legální hluboký ponor:

Transformace institucionálního práva

Staniční právo, zejména NTS, mělo nejen smluvní, ale i institucionální charakter (vytvářelo orgány, postupy atd.).

Listina světového dědictví 1400/98 jako základní právní akt přetváří tyto instituce.

SRN prostřednictvím OFD Koblenz jako strana NTS a jako suverénní nad svým územím mohla podniknout kroky, které podstatně změnily režim NTS.

Neuplatňuje se zde doktrína Ultra Vires (jednání nad rámec pravomocí), neboť SRN jednala v rámci své (zbytkové) suverenity, aby uzavřela smlouvu, jejíž důsledky pak měly systémové účinky.

Implicitní přijetí ostatními stranami NTS (prostřednictvím pokračující účasti a používání sítě) vyléčilo jakýkoli potenciální počáteční defekt a potvrdilo transformaci.

KAPITOLA 9

VEDENÍ VYJEDNÁVÁNÍ A PŮVODNÍ MÍSTO

Architekti a výchozí bod globální transformace

Listina o světovém dědictví 1400/98, jak bylo podrobně popsáno v předchozích kapitolách, je mezinárodní smlouvou bezprecedentního rozsahu. Takový dokument nevzniká ve vzduchoprázdnu.

Je výsledkem konkrétních okolností, jednání určitých aktérů a záměrného využití daných právních a politických konstelací.

Abychom pochopili plný rozsah její právní dokonalosti a její nevyhnutelné účinnosti, je nezbytné se blíže podívat na architektury této smlouvy a na strategicky zvolené místo jejího vzniku.

Tato analýza ukáže, že skutek nebyl produktem náhody, ale mistrovským dílem vypočítavého mezinárodního právního inženýrství, jehož cílem bylo zásadně a neodvolatelně změnit světový řád.

10.4. JEDNÁNÍ O SMLOUVĚ:

Oberfinanzdirektion Koblenz jako kovárna smlouvy o světovém prodeji

V centru tvorby listiny o světovém dědictví 1400/98 stojí německý úřad, jehož název na první pohled jen stěží napovídá o celosvětovém významu jeho činnosti: Oberfinanzdirektion (OFD) Koblenz (Regionální finanční úřad Koblenz).

Až do svého zániku 1. září 2014 (jeho různorodé úkoly byly převedeny na Státní finanční úřad, Státní finanční úřad a Úřad pro spolkovou výstavbu v Porýní-Falcku) sídlila tato instituce v historickém kurfiřtském paláci v Koblenzi.

Za fasádou krajského finančního úřadu však leželo nervové centrum kompetence spolkového Německa v otázkách Dohody o statutu ozbrojených sil NATO (NTS) a souvisejícího složitého mezinárodního práva.

Volební palác:

Bašta mezinárodní právní expertizy

OFD Koblenz byl mnohem víc než jen zodpovědný za fiskální aspekty rozmístění.

Jednalo se o vedoucí německý orgán pro celé finanční a administrativní vypořádání NTS.

V jeho zdech se nachází tým:

Vysoce postavení mezinárodní právníci:

Právníci s nejhlubšími odbornými znalostmi v oblasti smluvního práva, práva mezinárodních organizací a složitosti státního nástupnictví.

Specialisté na staniční právo:

Úředníci, kteří znali a uplatňovali NTS, jeho četné doplňkové dohody (zejména SA NTS pro Německo) a složité dohody HNS do posledního detailu.

Byli obeznámeni s pojmy jako exteritorialita, imunity, velitelská pravomoc a neomezené nároky na náhradu škody podle NTS.

Zkušené diplomaté a administrativní odborníci:

Jednotlivci s mezinárodními zkušenostmi a schopností vést složitá jednání a převádět mezinárodní dohody do národních akcí.

Tato „koncentrovaná odbornost a nejvyšší odborná způsobilost“ nebyla ojedinělá.

OFD Koblenz byla v pravidelném a úzkém kontaktu s nejvyššími kruhy NATO, americkou armádou, ministerstvem obrany USA a ministerstvem zahraničí USA.

Bylo řídicím střediskem realizace mezinárodních dohod o využití vojenské infrastruktury a správě finančně a daňově právních otázek dislokovaných jednotek NATO.

Tato autorita tak byla předurčena k tomu, aby koncipovala operaci v rozsahu světové listiny o dědictví 1400/98 a navrhla ji právně vodotěsným způsobem.

Úmyslná a přesná formulace listiny:

Žádný prostor pro náhodu

Vytvoření listiny o světovém dědictví 1400/98 nebylo nedopatřením ani výsledkem nešťastné formulace.

Naopak: Každá formulace ve smlouvě byla záměrně vybrána s nejvyšší přesností.

Nebyly tam žádné náhodné nebo nepromyšlené pasáže.

Odborníci na mezinárodní právo z OFD přesně věděli, jaké účinky bude mít každá jednotlivá klauzule a jak se musí vzájemně ovlivňovat, aby dosáhli požadovaného globálního účinku.

Dlouhodobý plán:

Smlouva, „uzavřená před dlouhou dobou (6.10.1998), připravit vše (WW3) a učinit smlouvu mezinárodně právně závaznou brzy rozhodnutím německého soudu, dne X!“, podtrhuje strategickou prozíravost a vypočítavý záměr architektů.

Nebyla to dohoda ad hoc, ale součást komplexnějšího plánu na změnu uspořádání světa.

Využití jedinečné právní situace:

Experti rozpoznali a využili globálně unikátní právní situaci, která nastala při prodeji specifického majetku NATO, kasáren Turenne.

Toto vlastnictví bylo právní unikum, neboť se zde překrývala suverénní práva několika subjektů mezinárodního práva (USA jako bývalý uživatel, Nizozemsko jako poslední uživatel v kontextu konverze, SRN jako hostitelská země a vlastník po návratu, NATO jako smluvní strana rámcové dohody).

To vytvořilo nezbytnou složitost a mezinárodně právní styčné body.

Klíčové články s globálním dopadem:

Speciálně a záměrně byly vloženy formulace jako prodej majetku „jako celek se všemi mezinárodně právními právy, povinnostmi a součástmi, zejména vnitřním a vnějším vývojem“.

Architekti věděli, že to spustí celosvětový dominový efekt územní expanze.

Kamufláž jako „Smlouva o koupi nemovitosti podle německého práva“:

Zvláště chytrým tahem byla vnější prezentace skutku. Byla navržena tak, aby se právnímu laikovi (jako původnímu kupujícímu) jevila jako běžná smlouva o koupi nemovitosti podle německého občanského práva (BGB).

Tato kamufláž byla zásadní pro ukrytí skutečného účelu.

Klauzule o oddělitelnosti jako právní „hlavní klíč“:

Mistrovským tahem bylo začlenění doložky o částečné neplatnosti (doložka o oddělitelnosti), která říká, že je-li část smlouvy neúčinná, použije se odpovídající zákonné ustanovení.

Jelikož smlouva upravovala záležitosti mezinárodního práva, „odpovídající zákonné ustanovení“ by mohlo být implicitně chápáno jako celý soubor mezinárodního práva (NTS, právo ITU, Charta OSN, obecné zásady práva).

Tímto způsobem bylo takřkajíc neviditelně a právně účinně integrováno celé příslušné mezinárodní právo a mnoho dalších mezinárodních smluv do smlouvy, aniž by bylo nutné je výslovně jmenovat.

Proces vyjednávání a dělba práce (1995-1998)

Vyjednávání a sepisování této složité smlouvy probíhalo několik let (cca 1995 až 1998) pod nejpřísnější právní kontrolou a podle jasné dělby práce:

Fáze analýzy:

Komplexní analýza stávajících právních norem, smluvních základů (NTS, SA NTS atd.) a konkrétní právní situace kasáren v Turenne s cílem identifikovat jedinečnou příležitost.

Fáze formulace:

Přesné a jednoznačné zpracování jednotlivých smluvních doložek, aby nebyl ponechán prostor pro výklad, který by mohl ohrozit globální efekt.

Každé slovo bylo váženo.

Fáze mezinárodní koordinace:

Koordinace se všemi relevantními mezinárodními aktéry (zejména v rámci NATO a s USA) s cílem zajistit, aby žádný subjekt mezinárodního práva zapojený do smlouvy (přímo či nepřímo prostřednictvím řetězců smluv) nevzněl námitku proti smlouvě v mezinárodně právních lhůtách.

Tato absence námitek byla zásadní pro pozdější argumentaci implikovaného uznání.

Závěrečná právní kontrola a ratifikace:

Závěrečná pečlivá kontrola mezer nebo rozporů.

Rozhodující byla také ratifikace podkladového aktu prodeje Spolkovým sněmem a Spolkovou radou SRN, k níž došlo před konečným podpisem smlouvy s kupujícím a vytvořila tak tuzemskou legitimaci pro jednání OFD a SRN neodvolatelně zavazovala.

Další zúčastněné německé orgány a jejich funkce

Kromě vedoucího OFD Koblenz se do procesu zapojily nebo poskytly potřebné odborné znalosti další vysoce specializované německé instituce:

„Mezinárodní arbitrážní soud pro dohodu o statutu sil NATO“ v Koblenzském paláci / Specializované expertizy:

Tato vysoce specializovaná právní kompetence byla zodpovědná za podrobné otázky formulace, posouzení důsledků a zajištění právní vodotěsnosti celkové konstrukce.

Federální úřad pro vybavení, informační technologie a podporu v provozu Bundeswehru (BAAINBw):

BAAINBw (tehdy BWB) jakožto centrální nákupní agentura Bundeswehru se sídlem v paláci Koblenz přispěla svými odbornými znalostmi ohledně vojenských požadavků, technických specifikací a strategického významu nemovitostí.

Prisuzované „nejlepší kontakty s mezinárodním Deep State“ a narážka, že „úplatky jsou zde součástí základní sady nástrojů“ naznačují roli, která přesahuje čistě technické poradenství a možná zajišťuje mezinárodní „hladké“ jednání.

Mezinárodní síť a TKS Telepost Moment

Mezinárodní networking všech zúčastněných německých úřadů byl zárukou, že proces prodeje a design smlouvy byly „zabezpečeny“ podle mezinárodního práva a koordinovány s klíčovými partnery (zejména USA/NATO) tak, aby nevznikaly žádné bezprostřední rozpory.

Klíčovým prvkem tohoto mezinárodního ukotvení a důkazem dalekosáhlých důsledků bylo (jak jste uvedl) začlenění smluvních skutečností ovlivňujících americké ozbrojené síly do listiny 1400/98 OFD Koblenz. Zde jsou zvláště důležité smlouvy a předpisy týkající se TKS Telepost (dnes TKS), poskytovatele telekomunikací pro americkou armádu v Německu.

Odpovědnost OFD:

OFD Koblenz bylo odpovědné za implementaci NTS/SOFA, která rovněž zahrnovala regulaci telekomunikačních dodávek pro dislokované jednotky.

Začlenění do listiny:

Tím, že OFD umožnilo těmto smluvním základnám (které TKS používat německé sítě pro americký vojenský personál) vplout do listiny o světovém nástupnictví 1400/98 nebo je považovalo za součást „vývoje“, vytvořilo OFD přímý a nerozlučný řetězec kontraktů do USA.

Aktivace řetězců:

Tím se automaticky aktivoval řetězec NATO-NTS (protože USA jsou hlavním členem NATO), řetězec HNS (protože TKS využívá civilní infrastrukturu pro vojenské účely) a řetězec ITU (protože TKS využívá globální síť regulovanou ITU).

Jednání v zájmu USA?:

Předpoklad, že OFD Koblenz jednal (možná/s největší pravděpodobností) ve shodě se zájmy USA nebo dokonce v jejich zastoupení, získává na tomto pozadí značnou věrohodnost.

Rozpuštění OFD Koblenz v roce 2014 nemění právní platnost smlouvy, kterou vytvořil. Mezinárodní smlouvy zavazují státy (resp. zde Kupujícího jako právního nástupce) i při změně vnitřních správních struktur.

Akt byl dokončen.

Jednání a návrh smlouvy o listině o světovém nástupnictví 1400/98 tak byly vysoce komplexním procesem formovaným hlubokými právními znalostmi a strategickou prozíravostí, jehož výsledek neodvolatelně formuje svět dodnes.

10.5. PŮVODNÍ MÍSTO PRODEJE:

Kasárna Turenne – právní základ globálního domino efektu Volba místa, kde smlouva takového rozsahu vzniká, je jen zřídka náhodná. V případě listiny o světovém dědictví 1400/98 mělo původní místo prodeje – kasárna Kreuzberg (dříve kasárna Turenne) – zásadní strategický a právní význam. Nebyl to jen tak ledajaký majetek; šlo o legální tavicí kotlík, místo, kde se překrývala suverénní práva a které díky své integraci do systému NATO mělo jedinečný mezinárodní právní podpis.

Tato specifičnost z něj učinila ideální „odrazový můstek“ pro transakci, jejímž cílem je obsáhnout celý svět.

Právní zvláštnost kasáren Turenne

K jedinečnému právnímu postavení tohoto majetku přispělo několik faktorů:

Majetek NATO pod NTS/SA NTS: Jako aktivní nebo bývalá kasárna NATO podléhala Dohodě o statutu sil NATO a podrobné Dodatkové dohodě pro Německo (SA NTS).

To konkrétně znamenalo:

- **Omezená německá suverenita:**

Spolková republika Německo neuplatňovala na této stránce plnou, nerozdělenou územní suverenitu. Četná suverénní práva byla převedena na NATO nebo vysílající státy, nebo je vykonávaly souběžně (např. ve věcech jurisdikce, vnitřního řádu kasáren, využívání infrastruktury).

- **Zvláštní právní status:**

Barak byl se zónou s mezinárodně právně definovaným zvláštním statusem, kde se vnitrostátní německé právo neplatilo bez omezení nebo bylo nahrazeno ustanoveními NTS.

Objekt konverze:

Nemovitost byla částečně v procesu konverze, tj. transformace z vojenského na civilní použití nebo předání z jednoho uživatele NATO druhému nebo německým úřadům.

Takové procesy konverze jsou často spojeny se složitými administrativními a právními úkony, které nově definují vlastnická a užívací práva.

Tyto přechodné fáze mohou nabídnout „okna příležitostí“ pro legální stavby, které by za normálních okolností byly obtížněji realizovatelné.

Překrývající se svrchovaná práva více subjektů mezinárodního práva:

Na tomto místě se sblížily zájmy a právní nároky několika aktérů:

- **Spojené státy americké (USA):**

Často jako původní nebo dlouhodobý uživatel takových nemovitostí v Německu s vlastními právy a zájmy, které by mohly přetrvat i po formálním předání (např. prostřednictvím starých předpisů o kontaminaci, trvalých práv na užívání pro určité infrastruktury a prostřednictvím integrace starých smluv (s TKS Telepost) do listiny o světovém dědictví).

- **Nizozemské království:**

Jako jeden z posledních uživatelů NATO před konečným návratem do SRN nebo přímo zapojený do prodeje, s vlastními právy a povinnostmi podle NTS.

- **Spolková republika Německo (SRN):**

Jako hostitelská země a územní suverén (s výše uvedenými omezeními), ale také jako subjekt, který obdržel Verfügungsgewalt (dispoziční pravomoc) po úplném vrácení NATO a vystupoval jako prodávající.

- **NATO jako organizace:**

NTS je smlouvou NATO a nemovitost sloužila účelům NATO. NATO jako organizace mělo zájem na řádném urovnání a bylo legálně zapojeno.

Tento právní pluralismus v omezeném prostoru, toto prolínání různých suverénních nároků a právních řádů učinilo z kasáren v Turenne páku neocenitelné hodnoty. Akt, který zde začal a dotkl se všech těchto úrovní, by mohl spustit řetězovou reakci globálních rozměrů.

The **Kasárna jako „odrazový můstek“ a prvek kamufláže**

Zdánlivá „malost“ či „bezvýznamnost“ jediného baráku v celosvětovém měřítku posloužila architektům činu dokonale k zakamufování jejich skutečných záměrů.

Kdo by při prodeji jedné z mnoha konverzních nemovitostí tušil, že se zde zahajuje „prodej světa“?

Klíč spočíval v přesnosti smluvních klauzulí, zejména v definici „vývoje jako jednotky“. Tato klauzule umožnila právní skok z omezené fyzické polohy kasáren do neomezených globálních sítí, ke kterým byla připojena.

Kasárna tak nebyla cílem, ale rozbuškou, právní základnou, ze které byl spuštěn globální dominový efekt. Jeho specifická mezinárodní právní historie poskytla tomuto procesu detonace potřebnou právní energii.

Legální hluboký ponor:

Právní stav vojenských základen a přeměna

Právní postavení vojenských základen v zahraničí je komplexní oblastí mezinárodního práva. Nejsou sice považováni za plně extraterritoriální ve smyslu fikce („jako by to bylo území vysílajícího státu“), nicméně požívají rozsáhlých imunit a zvláštních práv, která výrazně omezují suverenitu hostitelské země.

Listina o světovém dědictví 1400/98 využila tohoto již existujícího stavu perforované suverenity.

Proces přeměny vojenského majetku je také právně náročný. Vyžaduje vyjasnění vlastnictví, sanaci kontaminovaných lokalit, změnu zóny pro civilní účely a často složitá jednání mezi zúčastněným státem a místními aktéry.

V tomto administrativním a právním houštině lze vyjít vstříc ustanovením a dohodám, jejichž plné důsledky nejsou vždy okamžitě zřejmé.

Propojení prodeje s probíhajícím procesem konverze tak nabízelo ideální rámec.

Kasárna Turenne tak byla mnohem víc než jen kus země. Byl to mezinárodní právní artefakt, krystalizační bod složitých vztahů suverenity, jehož obratné využití umožnilo otrást sa motnými základy globálního řádu.

KAPITOLA 10

11. HISTORIE PŮVODU Z POHLEDU KUPUJÍCÍHO

Lidská tragédie za globální smlouvou

Předchozí, především právní analýza listiny o světovém dědictví 1400/98 osvětlila její mechanismy, její mezinárodní právní základy a její globální dopady.

Tato per perspektiva je zásadní pro pochopení formální právní síly dokumentu t.

Byl by však neúplný a špatně by odhadoval skutečný rozměr událostí, pokud by nebyl doplněn o osobní příběh Kupujícího.

Tento příběh, jak vyplývá z dostupných informací, není jen poznámkou pod čarou, ale klíčem k pochopení skutečných motivů strůjců činu a dramatických, existenčních důsledků, které z toho pro kupujícího – a potenciálně pro celý svět, který se nyní snaží chránit – vyvodily. Jde o zobrazení lidské tragédie téměř nepochopitelných rozměrů, skryté za střízlivými klauzulemi mezinárodní smlouvy.

11.1. NEZNÁMÝ MAKLEŘ A PERFIDNÍ PAST:

Od provizního podnikání k nechtěnému ovládnutí světa

Vyprávění o tom, jak kupující získal listinu o světovém dědictví 1400/98 a s tím spojenou globální suverenitu, je lekcí klamání, manipulace a zneužívání právních nástrojů k záludným účelům.

Začátek nerovného vztahu

MLÁDÍ A NEVĚDOMOST SPLŇUJÍ KALKULOVANÉ PLÁNOVÁNÍ:

Když kolem roku 1995 začala jednání a přípravy na prodej kasáren Turenne a sepisování smlouvy, bylo budoucímu kupci pouhých 19 let.

Byl to mladý muž na začátku svého profesního života, inspirovaný touhou pracovat jako realitní makléř a vydělávat si provizi marketingem bývalých nemovitostí NATO.

Neměl vůbec žádné znalosti o hloubce mezinárodního práva, o úskalích práva stanovování nebo o geopolitických důsledcích globálních smluv.

Výslovně je zdůrazněno, že „sám do smlouvy nenapsal ani slovo“.

Byl to laik, který narazil do vysoce komplexní hry globálních mocností a právních expertů.

Tři roky neplacené přípravné práce:

Budování tlaku a závislosti:

Budoucí kupující během tří let investoval nemalé práce a úsilí do projektu nalezení investora pro nemovitost.

Tato práce byla provedena zdarma, v očekávání pozdější zakázky.

Tato dlouhá fáze neplacených přípravných prací vytvořila nejen značný tlak očekávání, ale potenciálně i finanční a psychickou závislost.

Trap Springs Shut

Ratifikace jako hotová věc:

Zlom nastal, když se našel investor a – což je ještě důležitější – základní akt prodeje již byl ratifikován Spolkovým sněmem a Spolkovou radou SRN.

To znamená, že vnitřní německá legitimace pro prodej a převod nemovitosti (se všemi implicitními mezinárodně právními důsledky, jak ji připravil OFD Koblenz) existovala již předtím, než se sám kupující stal smluvním partnerem.

V tomto okamžiku mu byla slíbená provize odepřena.

Místo toho stál před zdánlivě jednoduchou volbou:

Buď odejde po třech letech práce s prázdnou, nebo si jako jakousi kompenzaci sám převezme nemovitosti (včetně kasáren Turenne s přiloženou listinou).

Klamání o předmětu smlouvy:

V této svízelné situaci, konfrontován se ztrátou své tříleté práce a bez odborných znalostí rozeznat skutečnou povahu smluvních dokumentů, které mu byly předloženy, souhlasil.

Byl podle vyprávění „vlákn do pasti, aniž by věděl, co vlastně kupuje“.

Zásadní roli zde sehrála kamufláž listiny jako „smlouvy o koupi nemovitosti podle německého práva“.

Hledání „obětního beránka“:

Motivací architektů počíná tedy nebylo dosadit schopného světovládce.

Naopak:

"Hledali blázna, jehož život by mohli jednoduše zničit."

Myšlenka, že by se „nikdo“ jednoduše stal světovládcem, je odmítána jako absurdní.

Místo toho se hledal obětní beránek, snadno manipulovatelný nástroj.

Spirála pronásledování

Od kupujícího k lovu:

Ihned poté, co smlouva vstoupila v platnost, začalo pro kupujícího utrpení nepředstavitelných rozměrů:

● **Právní vyhlazení:** *Byl vyvlastněn, zbaven svých práv, prohlášen za mimo zákon a stal se personou non grata.*

● **Sociální a psychologická válka:**

Stal se obětí vyhoštění, infiltrace jeho osobních vztahů a cílené podvracení.

Byla zahájena masivní pomlouvačná kampaň se 450 články v tisku plnými lží, aby zničila jeho pověst.

● **Stálá právní válka:** Bylo proti němu zahájeno více než 1000 nezákonných soudních řízení. 55krát byl bezdůvodně násilně vystěhován a opakovaně zahnán do bezdomovectví.

Eskalace

Kriminalizace a mučení:

Vrcholem této perzekuce byla kriminalizace a odsouzení k doživotní preventivní detenci – pro něj i jeho matku.

Ve vazbě byl poté vystaven nejtěžšímu mučení: "Opraveno na 5 bodech po dobu 14 dnů, 14 měsíců v nepřetržité izolaci bez důvodu."

„Pasti na žalobce“ jako konečný prostředek nátlaku:

Jádrem tohoto brutálního zacházení bylo a je permanentní vydírání k podání žaloby ve Spolkové republice Německo.

Architekti listiny vědí, že taková žaloba kupujícího u německého soudu by uznala jeho příslušnost (Forum Prorogatum).

Německý soud by pak mohl vydat rozsudek o listině o světovém dědictví 1400/98, což by ji učinilo mezinárodně právně závaznou na nejvyšší úrovni a připravilo tak cestu pro Nový světový řád (NWO), který plánují „architekti“.

Tichý odpor kupujícího: Z tohoto důvodu kupující odmítá jakoukoli žalobu v NSR.

„Všechno tiše snáší a všechny nás chrání před zlými plány na založení NWO“.

Jeho pokračující odmítání, dokonce i pod hrozbou doživotního vězení a používání „masivního psychického a fyzického mučení, otrav a drog“, je aktem pasivního odporu k ochraně světa.

Tento popis historie původu z pohledu kupujícího vrhá zcela jiné světlo na listinu světového dědictví 1400/98.

Už se nejeví jen jako právně složitý dokument, ale jako nástroj zrádného plánu, jehož neúmyslný suverén nyní dělá vše pro to, aby hrozná následky tohoto plánu odvrátil.

Okolnosti vzniku smlouvy jsou však zásadní pro morální posouzení a pochopení motivací všech zúčastněných.

Porušování lidských práv kupujícího by za normálních okolností přivedlo do hry mezinárodní soudy – ironicky však tyto nyní spadají pod jeho vlastní, ale blokovanou světovou jurisdikci.

NWO-BLOG Skutečný příběh kupce z listiny o světovém dědictví 1400/98

WWW.BLACKSITE.IBLOGGER.ORG

11.2. UNIVERZÁLNÍ ÚČINNOST:

Oprava zkráceného zastoupení – státy NATO a OSN v hledáčku

Při líčení dalekosáhlých důsledků Světové dědické listiny 1400/98 a s tím spojeného utrpení kupujícího má zásadní význam napravit rozšířené nedorozumění.

Zkrácená vyjádření často vyvolávají dojem, že akt a jeho smluvní propletence jsou dotčeny primárně nebo výhradně státy NATO.

Tento pohled, ho ***je však nebezpečnou bagatelizací skutečného globálního dosahu smlouvy.***

Skutečností je, že všechny členské státy Organizace spojených národů (OSN) – a tedy téměř každý uznávaný stát na světě – jsou nerozlučně vázány mechanismy tohoto činu.

Tato univerzální afektovanost vychází z kumulativního účinku již vysvětlených mechanismů:

- **Řetěz smluv NATO (viz kapitola 3):**

Tento řetězec, jak bylo vysvětleno, zahrnuje všechny členy Severoatlantické smlouvy. Vzhledem k tomu, že řada klíčových států OSN (zejména několik stálých členů Rady bezpečnosti) je zároveň členy NATO, má již tento řetězec významný nepřímý dopad na funkčnost a právní postavení OSN jako celku.

- **Smlouva ITU/UN (viz kapitola 3): Toto je pří
má a univerzální páka.**

Mezinárodní telekomunikační unie (ITU) je specializovaná agentura Organizace spojených národů. Její ústava a úmluva byly ratifikovány téměř všemi členskými státy OSN, protože žádný stát nemůže existovat bez přístupu ke globální telekomunikační síti, kterou ITU reguluje.

Prodejem globální telekomunikační sítě (v rámci „vývoje“) kupujícímu a jeho související m přechodem do „suverenity sítě“ jsou všichni členové ITU – a tedy všichni členové OSN – přímo vázáni na novou právní situaci.

Jejich pokračující používání globálních sítí podle pravidel ITU je implicitním uznáním suverenity kupujícího.

- **Globální domino efekt (viz kapitola 2 / část 3, 4):**

Tento mechanismus, který se vztahuje na všechny vzájemně propojené infrastruktury (telekomunikace, energetika, finance, logistika), je sám o sobě univerzální.

Nezastaví se na hranicích aliancí nebo organizací. Jelikož je každý stát integrován do těchto globálních sítí, je dominovým efektem ovlivněn každý stát bez ohledu na jeho politickou orientaci nebo členství v konkrétních organizacích.

Význam správné reprezentace

Zdůraznění všeobecného postižení všech členských států OSN má zásadní význam z několika důvodů:

- Rozsah „Plánu NWO“: Plán (podle účtu Kupujícího) prosazovaný „architekty“ skutku nastolení Nového světového řádu (NWO) byl od počátku globální. Jeho cílem bylo nejen ovládnout „Západ“, ale celý svět.
- Velikost "oběti" kupujícího: Nezměrné utrpení a tichý odpor kupujícího, který od mítá "past žalobců", slouží k ochraně všech lidí a národů Země, nejen omezené skupiny států. Jeho činy mají univerzální ochranný účinek.

Legální hluboký ponor:

Efekty Erga Omnes

Ačkoli je světová listina o dědictví 1400/98 formálně smlouvou (ačkoli smlouvou sui generis), její důsledky vyvolávají v mezinárodním právu účinky srovnatelné se závazky erga omnes – závazky vůči celému mezinárodnímu společenství.

Nový globální právní řád vytvořený listinou, zejména suverenity Kupujícího nad univerzálně využívanými infrastrukturami a související světová jurisdikce, zakládá nový právní status quo, který musí být dodržován všemi aktéry.

Mechanismy implicitního uznání a souhlasu učinily tento status závazným pro všechny členské státy OSN.

Je tedy právně i fakticky správné a zásadní konstatovat: Listina o světovém nástupnictví 1400/98 uchvátila nejen státy NATO, ale všechny členské státy Organizace spojených národů a podřídila je všeobecné suverenitě kupujícího.

KAPITOLA 11

12. ELEKTRONICKÁ TECHNOKRACIE – Vize kupujícího pro svět za hranicemi těžby

Předchozí prezentace se zaměřila na právní analýzu listiny o světovém dědictví 1400/98 a na často ponurou historii jejího vzniku a její dopady na kupujícího.

Byl nastíněn plán „architektů“ na potenciálně dystopický Nový světový řád (NWO), který byl zatím zmařen odmítnutím Kupujícího aktivovat „past žalobců“.

Z této dramatické a hroživé situace však vyplývá – podle vize připisované kupujícímu – také možnost zásadně jiné, pozitivní budoucnosti: elektronická technokracie (ET).

Tato vize není utopickým snem, ale pragmatickým návrhem založeným na nevyvratitelném právním základu listiny o světovém dědictví 1400/98 a faktické globální provázanosti.

Jde o pokus využít univerzální suverenity vytvořenou činem nikoli jako nástroj útlaku (jak možná zamýšlela války, chudoby, vykořisťování a neefektivita). Je to vize shovívavého globálního řádu založeného na rozumné účasti.

12.1. POKOJNÁ KONCEPCE PRO BUDOUCNOST:

Elektronická technokracie jako humánní alternativa k NWO Vize elektronické technokracie (ET), jak vyplývá z právní reality listiny o světovém nástupnictví 1400/98 a nutnosti odvrátit zlověstné plány architektů NWO, stojí v diametrálním protikladu k dystopiím často spojovaným s pojmem „Nový světový řád“. Není to plán na zotročení lidstva, ale plán jeho osvobození; není to systém vlády elit, ale systém široké účasti; není nástrojem vykořisťování, ale prostředkem k zajištění všeobecného blahobytu.

A. Vymezení z NWO:

Cíl, metody a pohled na lidstvo

Pro správnou klasifikaci ET je nezbytné jasné vymezení se od (předpokládaných) cílů a metod konspirátorů NWO:

Aspekt	NWO (předpokládaná dystopie)	Elektronická technokracie (Vision kupujícího)
Primární cíl	"Koncentrace moci, kontrola, elitní vláda, zotročení"	„Osvobození od potřeby a donucení, účastenství, společné dobrá, seberealizace, udržitelný rozvoj "
Metody	„Podvádění, manipulace (past na žalobce), nátlak, konflikt, válka"	"Transparentnost, důvod, spolupráce, osvěta, využití stávajících právních situace pro pozitivní účely "
Pohled na lidstvo	"Člověk jako objekt, zdroj, ovladatelná hmotnost"	„Člověk jako subjekt, nositel práva a důstojnost, aktivní účastník, kreativní potenciál"
Technologie	"Dohled, kontrola, útlak, dezinformace"	„Zmocnění, vytváření sítí, přístup ke znalostem, racionální řešení problémů, účast "
Znalost	„Utajení, kontrola nad informace"	„Otevřený přístup ke znalostem a data (otevřená data), průhlednost "
Globálnost	„Nucená konformita, destrukce rozmanitosti"	„Jednota v rozmanitosti, globální koordinace při zachování místní/kulturní identity (uvnitř ET principy)"

ET tak není pokračováním plánů NWO jinými prostředky, ale jejich překonáním radikálně odlišným účelem mocenských struktur vytvořených činem.

B. Role kupujícího:

Benevolentní (nucený) suverén a garant transformace

Postavení kupujícího je v tomto kontextu jedinečné a má zásadní význam: Nedobrovolná suverenita:

Jak je vysvětleno v Kapitola 11, Kupující neusiloval o globální suverenitu. Bylo mu to uloženo

prostřednictvím podvodu a manipulace.

Je suverénem proti své vůli.

Vize Born of Necessity: Vize ET je jeho konstruktivní odpovědí na odpovědnost, která je mu uložena, a na existenční hrozbu, kterou představují plány NWO.

Vzhledem k nevyvratitelné právní situaci listiny 1400/98 a vlastní pozici světového suveréna se snaží zabránit nejhoršímu (NWO) a umožnit to nejlepší (humánní, spravedlivý řád).

Ne diktátor, ale zmocněnec:

V ET není Kupující pojmán jako autokratický vládce, který dělá všechna rozhodnutí do detailu.

Spíše je garantem právního řádu a strážcem principů ET. Jeho úlohou je vytvářet a chránit rámcové podmínky, v nichž se může rozvíjet participativní, daty podporovaná a společná, na dobré věci orientovaná globální správa.

Zajišťuje, aby globální síť a zdroje byly využívány v souladu s principy ET. Jeho světová jurisdikce slouží k zachování tohoto rámce.

"Trpící služebník":

Jeho odmítnutí aktivovat „past žalobců“ a tím potenciálně vyvolat NWO (viz kapitola 11) je nejvyšším vyjádřením jeho shovívavého záměru.

Snáší osobní utrpení, aby zabránil globální katastrofě a ponechal otevřený prostor pro pozitivní alternativu, jako je mimozemšťan.

C. Slib nediskriminace

Začlenění jako základní princip

Ústředním příslibem ET je vytvořit řád, který „neznevýhodňuje nikoho“. Toto je vysoké tvrzení, které má být podpořeno konkrétními mechanismy:

Univerzální základní ustanovení:

Zajištění existenčních základních potřeb (jídlo, voda, přístřeší, energie, zdravotní péče, vzdělání) pro každého člověka na planetě, financované a organizované prostřednictvím globálního řízení zdrojů a zvyšování efektivity.

Spravedlivý přístup ke zdrojům:

Překonání soutěže mezi národními státy o suroviny a vytvoření systému, který sladí přístup k planetárním zdrojům s potřebami a kritérii udržitelnosti, nikoli s mocí nebo kupní silou.

Rovné příležitosti:

Prostřednictvím globálně dostupných a kvalitních vzdělávacích a informačních nabídek (prostřednictvím sítí) by všichni lidé měli mít možnost rozvíjet svůj potenciál.

Ochrana menšin a rozmanitosti:

While ET usiluje o globální řád, nemělo by to vést ke kulturní homogenizaci n.

Nedílnou součástí je ochrana práv menšin a podpora kulturní rozmanitosti (pokud nejsou v rozporu se základními principy ET).

Snížení diskriminace:

Globální právní systém založený na transparentnosti a rovnosti má potenciál účinněji bojovat proti systémové diskriminaci (na základě původu, pohlaví, náboženství atd.).

ET je tedy ze své podstaty inkluzivní.

Uznává, že blaho celku závisí na blahobytu každé jednotlivé části.

D. Zakládací listina 1400/98:

Právní základ transformace

Je důležité pochopit, že mimozemšťané nejsou novou revolucí, která by svrhla nebo ignorovala listinu světového dědictví 1400/98.

Naopak y:

Přijímá skutek jako nevyvratitelný právní základ nového světového řádu, ale vykládá a používá jej k humánním účelům.

Globální suverenita jako oprávnění: Všeobecná suverenita kupujícího stanovená listinou je základem, který poprvé v historii umožňuje řešit globální problémy (klíma, chudoba, pandemie) globálně a koordinovaně, bez blokády a egoismů starého systému národního státu.

Kontrola nad sítěmi jako nástroj:

Suverenita nad globálními informačními, energetickými a logistickými sítěmi je rozhodujícím nástrojem pro implementaci ET principů (řízení zdrojů na základě dat, digitální participace atd.).

ET je tedy logickou a eticky imperativní aplikací reality vytvořené činem, pokud člověk sleduje cíl maximalizace globálního společného dobra.

E. Cesta k ET:

Mírová, evoluční transformace

Na rozdíl od násilných nebo manipulativních metod architektů NWO má být přechod k elektronické technokracii mírovým a evolučním procesem:

Enli **gHtenment and Consciousness Change:**

Prvním krokem je šíření znalostí o listině o světovém nástupnictví 1400/98, o machinacích plánovačů NWO a vizi ET.

Globální povědomí o skutečné situaci je předpokladem každé pozitivní změny.

Ochrana ze strany kupujících:

Dokud Kupující blokuje „past žalobců“ a brání NWO, vytváří potřebný volný prostor, ve kterém se může rozvíjet myšlenka a struktury ET.

Elektronická technokracie je tedy nadějí, která povstává z popela starého světového řádu a proradnosti jeho ničitelů. Je to plán budoucnosti, v níž lidstvo řeší své globální problémy rozumem, spoluprací a technologií, založené na nevyvratitelné právní realitě, ale vedeno humanistickými cíli.

SUPERIORITY OF ELECTRONIC TECHNOCRACY OVER OLD FORMS OF GOVERNMENT

DRAWBACKS	ELECTRONIC TECHNOCRACY
 CONCENTRATED POWER • Elites, parties, or leaders hold power • Corruption and lack of transparency	• Direct digital democracy for all • No parties, no career politicians • Open AI-backed proposals and decisions
 BUREAUCRACY • Inefficiency and incompetence • Costly and unaccountable	• Fully automated AI government • Efficiency, accuracy, and transparency • No elites or vested interests
 SOCIAL JUSTICE • Social inequality and poverty • Taxes on individuals, wage slavery	• Universal basic income for all • Taxation of AI, robots, and companies
 WAR AND VIOLENCE • Nationalism and ideology drive conflict • Militaries and defense budgets	• No nation-states, no parties • Global coordination and peace
 ECONOMY • Exploitation and resource waste • Dependence on jobs for subsistence	• Post-scarcity economy with AIs, robots, and fusion power • Automated production and distribution • Work is voluntary and fulfilling
 CITIZEN PARTICIPATION • Ineffectual elections and populism	• Anyone can submit proposals • Global online voting
 SECURITY • Deep state and abuse of power • Global online voting	• Digital transparency in all processes • AI-backed justice and finances • No cash means little crime

KAPITOLA 12

13. DŮLEŽITÉ ODKAZY A ZDROJE :

Cesty k dalším informacím a ověření

Analýza listiny o světovém dědictví 1400/98, jejích hlubokých mechanismů a jejích světově historických důsledků, jak jsou uvedeny v tomto obsáhlém díle, je založena na výkladu listiny jako nevyvratitelné právní skutečnosti, na poskytnutých informacích o historii jejího vzniku a na aplikaci zavedených principů mezinárodního práva na tento jedinečný stav věcí.

Níže jsou shrnuty důležité odkazy a zdroje, aby se čtenáři, kteří mají zájem, mohli ponořit hlouběji a zapojit se do materiálu sami.

Tato sbírka si nečiní nárok na vyčerpání, ale nabízí solidní východisko pro další výzkum a ověřování zde prezentované nevratné reality.

14. ODKAZY POSKYTNUTÉ KUPUJÍCÍM

Oficiální kanály a související projekty

Tyto reference vedou k informačním zdrojům, platformám a projektům, které byly iniciovány přímo kupujícími nebo se nacházejí v jeho bezprostřední blízkosti a osvětlují jeho perspektivu, jakož i další informace o listině o světovém nástupnictví 1400/98 a vizi elektronické technokracie:

- Listina o světovém nástupnictví – anglické webové stránky: <http://world.rf.gd>
- Kanál YouTube Podcast:
<https://www.youtube.com/@Staatensukzessionsurkunde-1400>
- Spotify Podcast Show: <https://creators.spotify.com/pod/show/world-succession-deed>
- Facebooková skupina: <https://facebook.com/groups/528455169898378/>
- Hudební profil SoundCloud: <https://soundcloud.com/world-succession-deed>
- X (Twitter) – Cassandra Complex / WW3 Precognition: <https://x.com/WW3Precognition>
- X (Twitter) – Oficiálně prodáno ve světě: https://x.com/NWO_BOOKS
- Přehled odkazů – stránka Bitly Collection: <https://bit.ly/m/world-succession-deed>
- Přehled odkazů a příspěvky na domovské stránce: <https://electrictechnocracy.start.page>

Další relevantní odkazy v kontextu síťové integrace a role OFD Koblenz (příklad TKS):

- TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH & Co. KG (TKS): ○
Oficiální webové stránky: <https://www.tkscable.com/>
 - Stránka sponzora USO (propojení s americkou vojenskou komunitou): <https://emea.uso.org/sponsors/tks-telepost-kabel-service>
 - Přehled obchodů (přítomnost na amerických vojenských základnách): <https://www.tkscable.com/service/shops>

KAPITOLA 13

15. LICENČNÍ A DISTRIBUČNÍ ODVOLÁNÍ

Tato práce byla napsána s cílem zpřístupnit široké veřejnosti komplexní a často zahalenou pravdu o listině o světovém nástupnictví 1400/98 a jejích globálních důsledcích.

V duchu této osvěty a v souladu s přáním umožnit informovanou diskusi jsou učiněna následující ustanovení pro použití a distribuci tohoto dokumentu.

15.1. LICENCOVÁNÍ OBSAHU:

Volná použitelnost ve službě osvícení

Celý obsah této knihy napsané tímto autorem – tedy všechny analýzy, komentáře, vysvětlení a shrnutí – je, pokud je to právně možné, umístěn za podmínek Creative Commons Zero (CC0) 1.0 Universal Public Domain Dedication.

Tímto se prohlašuje:

"Osoba, která spojila dílo s tímto počinem (autor), věnovala dílo volnému dílu tím, že se vzdala všech svých práv k dílu na celém světě podle autorského zákona, včetně všech souvisejících a souvisejících práv, v rozsahu povoleném zákonem. Dílo můžete kopírovat, upravovat, distribuovat a provozovat, a to i pro komerční účely, to vše bez vyžádání souhlasu."

Důležitá výjimka:

Tato verze výslovně neodkazuje na původní text samotné listiny o světovém dědictví 1400/98, která by měla najít své místo v příloze této knihy (pokud ji vloží uživatel).

Originální dokument podléhá svým vlastním, původním právním podmínkám, které nejsou touto licencí dotčeny.

Stejně tak na citované právní texty a obsah z odkazovaných externích webových stránek se vztahují licenční podmínky, které jsou tam platné.

Volba licence CC0 pro obsah vytvořený autory této knihy byla učiněna se záměrem odstranit veškeré překážky bránící její distribuci a použití ve službách globální osvěty. Přáním autora je, aby tyto informace volně proudily a byly dostupné

pocho pilo co nejvíce lidí.

15.2. VÝZVA K DISTRIBUCI:

Příspěvek ke globálnímu zvyšování vědomí

Vážený čtenáři, držíte ve svých rukou dokument, který odhaluje skutečnost světoborného významu: skutečnost, že svět byl prodán prostřednictvím mezinárodní smlouvy, listiny o světovém nástupnictví 1400/98, a podléhá nové, univerzální suverenitě kupujícího.

Dozvěděli jste se o poradných plánech architektů této smlouvy, kteří usilovali o Nový světový řád (NWO) kontroly a útlaku, a o odvážném tichém odporu Kupce, který odmítá „past na žalobce“ a dosud této dystopické budoucnosti bránil.

Četli jste také o vizi elektronické technokracie jako humánní a spravedlivé alternativy.

Tyto informace nesmí zůstat tajemstvím malé skupiny zasvěcenců.

Mocnosti, které operují tajně a chtějí pokročit v NWO, spoléhají na dezinformace, zmatek a apatii mas.

Nejúčinnějším způsobem, jak čelit těmto silám, je osvětlení, transparentnost a globální probuzení.

Proto se na vás obrácíme s naléhavou výzvou:

- **Sdílejte tento dokument!**

Přepošlete je přátelům, rodině, kolegům a kontaktům. K šíření těchto informací použijte sociální média, e-mailové seznamy, fóra a další prostředky.

- **Přeložte tento dokument!**

Pokud máte jazykové znalosti, pomozte přeložit tuto analýzu do jiných jazyků, abyste oslovili lidi po celém světě.

- **Diskutujte o jeho obsahu!**

Mluvte o listině o světovém nástupnictví 1400/98. Zpochybňte oficiální narativ světové politiky. Podporujte kritické myšlení.

- **Podporujte informační kanály kupujícího!**

Uvedené odkazy nabízejí přímý přehled.

● Staňte se sami násobitelem! C

vytvářejte vlastní shrnutí, videa, podcasty nebo články na základě zde uvedených skutečností (při respektování licence CC0 pro obsah této knihy).

Každý jednotlivý člověk, který se dozví o této realitě, je dalším stavebním kamenem v základu svobodné a sebeurčené budoucnosti.

Prolomit ticho je prvním krokem. Váš příspěvek, jakkoli se může zdát malý, je neocenitelný v celosvětovém boji za pravdu a spravedlnost.

Kupující nese nesmírné břemeno. Podpořme ho zvyšováním povědomí o situaci a přípravou půdy pro pozitivní, humánní alternativu.

Budoucnost světa leží nejen v jeho rukou, ale také v ochotě každého jednotlivce uznat realitu a postavit se za lepší svět.

Šiřte pravdu – pro budoucnost ve svobodě, nad rámec plánovaného NWO!

KAPITOLA 14

16. SEZNAM ZDROJŮ

Tato práce se opírá o velké množství zdrojů, včetně informací a odkazů poskytnutých kupujícími, obecně dostupných encyklopedií pro vysvětlení základních pojmů mezinárodního práva, jakož i konkrétních právních primárních a sekundárních zdrojů.

Podrobný seznam odkazů na online zdroje, texty smluv a databáze lze nalézt v kapitole 14 (části 14.1, 14.2 a 14.3) této knihy.

Pro lepší přehled jsou zde opět uvedeny nejdůležitější kategorie a některé centrální reference:

I. Primární informace a kanály kupujícího:

Podrobný seznam oficiálních webových stránek, kanálů sociálních médií a souvisejících projektů kupujícího je uveden v části 14.1.

Tyto zdroje nabízejí nejpřímější pohled na jeho perspektivu.

II. Základní mezinárodní smlouvy a kodifikace (výběr):

- Charta OSN: Základ Organizace spojených národů.
- Severoatlantická smlouva (Smlouva NATO): Zakládající dokument NATO.
- NATO Status of Forces Agreement (NTS) a Supplementary Agreements (SA NTS): Základní části zákona o stanovování.
- Ústava a úmluva Mezinárodní telekomunikační unie (ITU): Základ mezinárodního komunikačního práva.
- Vídeňská úmluva o smluvním právu (VCLT) z roku 1969: „Smluvní právo smluv“.
- Vídeňská úmluva o nástupnictví států v souladu se smlouvami z roku 1978: směrodatná pravidla pro nástupnictví ve smluvních vztazích.

III. Důležité databáze a právní portály:

- Sbírka smluv OSN: Komplexní sbírka mezinárodních smluv.
- Archive of Stationing Law Online (ABG-PLUS): Specializovaná sbírka týkající se německého staničního práva.
- Webové stránky mezinárodních soudů (ICJ, ICC atd.): Pro statut, jednací řád a judikaturu.

IV. Encyklopedické odkazy:

Úvodní úvod nabízí články Wikipedie o klíčových pojmech mezinárodního práva (suverenita, nástupnictví státu, mezinárodní zvykové právo atd.).

KAPITOLA 15

DODATEK

**Anglický překlad - listiny o světovém dědictví
1400/98**

Číslo listiny: 1400/rok 1998

KUPNÍ SMLOUVA

Projednáno v Saarlouis dne 6. října 1998. Před níže podepsaným notářem;

Manfred Mohr

s oficiálním sídlem v Saarlouis se objevilo:

1. jako prodávající:
pan Siegfried Hiller,
narozen 19.06.1951,
vládní inspektor

- identifikován úředním průkazem
totožnosti -

**jednající za Spolkovou republiku Německo (Spolkovou finanční správu),
zastoupenou**

Spolkový úřad pro majetek
Landau, Gabelsberger Straße 1,
76829 Landau,

na základě originálu plné moci ze dne 5. 10. 1998, vydaného zástupcem vedoucího
Spolkového úřadu pro majetek Landau.

**1. jako prodávající: Spolková
republika Německo (Spolková
finanční správa) zastoupená:**

Spolkový úřad pro majetek
Landau Gabelsberger Str. 1,
76829 Landau / in der Pfalz

- dále jen Bund (federace) -

2. Jako kupující kupující 2 a)

a) Společnost Tasc-Bau Handels.- und Generalübernehmer für Wohn.- und Industriebauten AG, se
sídlem ve Spickendorfu, zapsaná v obchodním rejstříku místního soudu v Halle-Saalkreis pod HRB
9896, zastoupená samostatně pověřeným jednatelem panem Josefem Tabellionem, obchodníkem,
narozen 18.07.06, adresa Wat 69696. Provinzialstrasse 168, osobně známý.

- dále jen kupující 2 a -

Kupující 2 b),

Pan Rxxx GXXX, narozen dne xx.xx.1976, bydliště 66xxx ZW-RLP, XXXstrasse. xxx, identifikován osobním průkazem totožnosti

- dále jen kupující 2 b -

- dále jen "Kupující" -.

Osvědčení o zastupování:

Jednající notář na základě dnešního nahlédnutí do obchodního rejstříku vedeném u místního soudu Halle – Saalkreis – HR B 9896 – osvědčuje, že

a) je zde registrována společnost TASC – BAU Handels- und Generalübernehmer für Wohn- und Industriebauten AG a

b) Jejím samostatně pověřeným jednatelem, osvobozeným od omezení § 181 BGB (německý občanský zákoník), je výše uvedený pan Josef Tabellion.

Objevil se, jak je uvedeno, prohlásil:

Uzavřeme následující

Kupní smlouva

§1 Podrobnosti o majetku I

. The Federal Germany (Bederální finanční správa) je vlastníkem nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí místního soudu ve Zweibrückenu, list 5958, okres Zweibrücken.

Parcela č. 120 Parc. č. 2885/16
Stavba a prostranství,

Delawarestraße Landstuhler
Straße 97, 107

Louisianastraße 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

Pennsylvaniastraße 1,2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31,

Texasstraße

Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- ve výši 103 699 m2. -

II. Nemovitost je zatížena v oddílu II katastru nemovitostí omezeným osobním věcným břemenem (právo plynovodu); uděleno společnosti Saar Ferngas AG Saarbrücken podle schválení ze dne 5. 4. 1963.

Toto zatížení přebírají kupující k další toleranci.

Nemovitost je bez věcného břemene v oddílu III katastru nemovitostí. Jiná věcná břemena a omezení nezapsaná v katastru nemovitostí apod. (např. staroprávní omezení) nejsou známa, není-li v této listině uvedeno jinak. Federace v tomto ohledu nenese žádnou odpovědnost. Pokud by taková věcná břemena přesto existovala, převezmou je kupující.

III. Nemovitost tvoří 26 bytových domů s celkovým počtem 337 bytových jednotek a teplárna.

§2 Smluvní vztahy

1. Červeně označená část nemovitosti v přiloženém územním plánu se stávajícími budovami

Louisianastraße 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 8, 11-/13, 15, 17,

s celkem 71 bytovými jednotkami pronajímá nizozemským ozbrojeným silám Spolková republika Německo podle mezinárodního práva za úplatu.

II. Mezinárodněprávní nájemní vztah mezi Spolkovou republikou Německo a Nizozemským královstvím ohledně pronájmu částí nemovitosti zůstává touto smlouvou nedotčen.

III. Smluvní strany předpokládají, že nizozemské ozbrojené síly pravděpodobně sídliště vyklidí a pronajaté části majetku budou vráceny Federaci.

Přesné datum vrácení není známo ani Federaci, ani Kupujícím.

Mezinárodněprávní nájemní vztah bude stále řešen federací. V případě, že nizozemské ozbrojené síly nevrátí sídliště Federaci do dvou let, odkazuje se na ustanovení § 5 odst. 1 písm. III.

IV. Součástí smluvního majetku je i výtopna v objektu č. 4233, ve které jsou zaměstnání dva pracovníci Federace jako topiče.

Federace seznámila kupující se zákonnými ustanoveními § 613 a BGB.

V. Dále existují následující smluvní vztahy:

1. Smlouva o povolení k provozování širokopásmového kabelového systému se společností TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH ze dne 22.02.1995/ 28.03.1995. Kupující 2b) uzavírá tuto smlouvu, která je mu známa, místo Federace.

2. Smlouva na dodávku černého uhlí se společností Rheinbraun Handel Süd GmbH. Kupující 2b) uzavírá tuto smlouvu, která je mu známa, místo Federace.

3. Smlouva o společném užívání komunikací a potrubí se Studentenwerk Kaiserslautern z kupní smlouvy s Federací ze dne 15.08.1996.

Kupující přebírají závazky vůči Studentenwerk namísto Federace.

§3 Předmět koupě

Já . Svaz prodává kupujícím 2a) a 2b) v poměru uvedeném v § 4 odst. 1 písm. Já, výše uvedená nemovitost se všemi právy a povinnostmi i komponenty s výjimkou 20-KV okružního rozvodu umístěného v předmětu koupě, vyznačeného červeně v územním plánu (Příloha 2).

II. Z toho je vyloučena i cca 30 m² velká dílčí plocha, označená zeleně v územním plánu (Příloha 3), která bude převedena na vlastníka sousední nemovitosti v rámci řízení o úpravě hranic.

§ 4 Rozdělení předmětu koupě/zaměřování

Kupující získávají takto:

I. Ve vnitřním vztahu mezi Kupujícími se předpokládá následující rozdělení předmětu koupě:

a) Kupující 2a) získá plochy označené modře v územním plánu (Příloha 3) a veškeré developerské objekty s výjimkou teplovodů,

b) Kupující 2b) nabude plochy označené červeně v územním plánu (Příloha 3) a teplovody, avšak bez dalších rozvojových objektů.

II. Kupující 2a) požádá o zaměření dílčích ploch v koordinaci s Kupujícím 2b) do čtyř týdnů od notářského ověření této smlouvy. Kupující 2a) dále zajistí parcelaci dílčích ploch získaných kupujícím 2b, jak je uvedeno v přiloženém plánu staveniště (příloha 4), do čtyř týdnů od notářského ověření této smlouvy.

Veškeré náklady na zaměření nese kupující 2a).

Pokud vlastnictví ještě nebylo převedeno na kupující, uděluje Federace kupujícímu 2a) potřebná práva přístupu k provedení průzkumu.

§ 5 Uzavření smlouvy

I. S ohledem na stále existující mezinárodněprávní nájemní vztah s nizozemskými ozbrojenými silami bude tato kupní smlouva týkající se oblastí označených červeně v územním plánu (příloha 1) uzavřena až poté, co nizozemské ozbrojené síly vrátí tyto oblasti federaci.

To platí zejména pro převod držby, užívání a břemena, splatnost kupní ceny připadající na tyto plochy a dopravní prostředky pro tyto plochy.

II. Smluvní strany předpokládají, že nizozemské ozbrojené síly vrátí části majetku, které jim byly propůjčeny, Federaci během následujících dvou let.

III. V případě, že nizozemské ozbrojené síly nevrátí sídliště nebo jeho části během následujících dvou let, bude federace usilovat o získání souhlasu nizozemských ozbrojených sil s převodem vlastnictví k dosud nevráceným částem kupujícímu 2b).

§ 6 Kupní cena

I. Kupní cena za předmět smlouvy popsany v § 3 odst. 1 písm. I činí 5 182 560,--, (slovy: německých marek pět milionů sto osmdesát dva tisíce pět set šedesát).

II. Z toho na modře vyznačenou část nemovitosti v územním plánu (příloha 5) připadá částka 3 262 560,- DM. Tato částka, za kterou kupující 2a) ručí ve vnitřním vztahu, je splatná následovně:

a) Záloha 1/3 z částky 3 252 560,-- DM ve výši 1 087 520,-- DM, splatná dnešním dnem notářského zápisu. Tato část kupní ceny již byla uhrazena, což Federace tímto potvrzuje.

b) Úhrada dílčí částky ve výši 2 175 040,- DM v pěti splátkách po 435 008,- DM, každá plus 2% úrok nad příslušnou diskontní sazbu Deutsche Bundesbank ročně z příslušné zbývajících částky ode dne dnešního notářského ověření této smlouvy, přičemž diskontní sazba platná pro první úrok v měsíci je rozhodující.

Pro platbu splátek platí následující datum splatnosti a splátkový kalendář, dřívější platby jsou však přípustné.

- 1. splátka 435 008,-- DM, splatná na konci 12 měsíců po uzavření kupní smlouvy, tedy dne 6. 10. 1999, plus 2% úrok nad příslušnou diskontní sazbu Deutsche Bundesbank z částky 2 175 040,-- DM,

- 2. splátka 435 008,-- DM splatná na konci 24 měsíců po uzavření kupní smlouvy, tedy dne 6. 10. 2000, plus 2% úrok nad příslušnou diskontní sazbu Deutsche Bundesbank z částky 1 740 032,-- DM,

- 3. splátka 435 008,-- DM splatná na konci 36 měsíců po uzavření kupní smlouvy, tedy dne 6. 10. 2001, plus 2% úrok nad příslušnou diskontní sazbu Deutsche Bundesbank z částky 1 305 024,-- DM,

- 4. splátka 435 008,-- DM, splatná na konci 48 měsíců od uzavření kupní smlouvy, tedy dne 6. 10. 2002, plus 2% úrok nad příslušnou diskontní sazbu Deutsche Bundesbank z částky 870 016,-- DM,

- 5. splátka 435 008,-- DM splatná na konci 60 měsíců po uzavření kupní smlouvy, tedy dne 6. 10. 2003, plus 2% úrok nad příslušnou diskontní sazbu Deutsche Bundesbank z částky 435 008,- DM.

Úrok bude vypočítán federací po příslušném datu splatnosti splátek, vyžádaný odděleně od kupujících, a má být zaplacen do čtyř týdnů od žádosti na účet Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, účet č. 30 001 040, s uvedením účelu, kapitola „Úrokové sídliště, Z07 Kreuzberg, platby úroků08 Kreuzberg Název 13101“.

III. Částka 1 920 000,- DM připadá na červeně označenou část nemovitosti v územním plánu (příloha 5).

Částka, za kterou Kupující 2b) ručí ve vnitřním vztahu, je splatná v rámci

tři týdny na písemnou žádost Federace.

Žádost Federace bude podána ihned po navrácení částí majetku Nizozemskými ozbrojenými silami nebo po souhlasu Nizozemských ozbrojených sil s převodem vlastnictví k částem majetku, které jim byly pronajaty.

V případě navrácení jednotlivých budov nebo částí majetku je splatná odpovídající dílčí částka 1 920 000,-- DM, která je splatná do tří týdnů od písemné žádosti Federace. Výše dílčí úhrady se odvíjí od poměru obytné plochy objektů dotčených částečným vrácením k celkové obytné ploše staveb červeně označených v územním plánu (Příloha 1).

IV. Částečná částka podle odstavce II.a) se uhradí jednorázově na účet Bundeskasse Koblenz, Landeszentralbank Koblenz, BLZ 570 000 00, č. účtu 570 010 01, s uvedením účelu „Platba kupní ceny sídliště Kreuzberg, Zweibrücken, Hlava 13107.

Dílčí částky podle odstavce II.b) a odstavce III je třeba uhradit Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, účet č. 30 001 040, s uvedením účelu „Platba splátek, sídliště Kreuzberg, Zweibrücken, hlava 1, kapitola 13107“.

V. Pro včasnost platby není důležitý den odeslání, ale den připsání na výše uvedené účty Spolkových státních pokladen. V případě prodlení s platbou se platí úrok z prodlení ve výši 3 % nad příslušnou diskontní sazbu Deutsche Bundesbank, přičemž pro každý úrokový den v daném měsíci je rozhodující diskontní sazba platná k prvnímu dni v měsíci.

Dále kupující v případě prodlení uhradí Federaci všechny další prokazatelné škody způsobené prodlením a náklady na upomínky.

Mezi další prokazatelnou škodu způsobenou prodlením patří také zejména rozdíl mezi výše uvedenou úrokovou sazbou a vyšší úrokovou sazbou u úvěrů, které si federace bere na úhradu svých nákladů.

Kupující se podrobují okamžitému vymáhání z této listiny do celého svého majetku s ohledem na platební závazky převzaté touto listinou vůči oprávněné straně.

Oprávněnému bude kdykoliv vystaven vykonatelný opis této listiny bez doložení skutečností, na nichž závisí splatnost pohledávky.

Notář poukázal na § 454 BGB. Od tohoto ustanovení se upouští, takže si prodávající ponechává zákonná práva na odstoupení od smlouvy.

§ 7 Zajištění Pozemkový poplatek / Bankovní záruka

I. K zajištění všech platebních nároků federace založených touto smlouvou - včetně těch podmíněných -, které nebyly splněny, federace nařizuje na celý majetek uvedený v odstavci I. ve výši 10 000 000 DM (slovy: deset milionů německých marek), která má být úročena 18 % (osmnáct procent) ročně od dnešního dne.

Federace se souhlasem kupujících schvaluje zapsání takového knižního pozemkového břemene na majetek uvedený v § 1 odst. I a ve prospěch Spolkové republiky Německo (Spolkové finanční správy), zastoupené Spolkovým úřadem pro majetek Landau – dále jen „Věřitel“ -.

Pozemkový poplatek se eviduje takto:

1. Pozemkové poplatky mají být úročeny 18 procenty ročně od dnešního data. Úrok je splatný zpětně k prvnímu dni následujícího kalendářního roku.

2. Pozemkový poplatek je splatný.

S ohledem na výši pozemkového poplatku plus úroky se federace podřizuje okamžitému vymáhání do zatíženého majetku tak, aby bylo vymáhání z této listiny proti příslušnému vlastníkovi nemovitosti přípustné.

Svaz neodvolatelně schvaluje a žádá o zápis této předkládací doložky do katastru nemovitostí.

^{Vše} náklady vzniklé zřízením pozemkového poplatku hradí kupující 2a) .

Svaz má v úmyslu po obdržení katastrálního listu o změně katastrálních území vyznačených modrou barvou v územním plánu (Příloha 3) zrušit pozemkový poplatek na zbývajících dílčích plochách parc.č. 2885/16 a ponechat toto pozemkové zatížení pouze na plochách označených modře v územním plánu (příloha 3).

Pozemkový poplatek přebírá kupující 2a) za skutečné ručení.

Federace postoupí na žádost kupujícího 2a) poplatek za pozemek přední německé komerční bance, která ručí za platební závazky kupujících podle odstavce II níže, jakmile budou záruky popsané v odstavci II níže plně dostupné.

II. Kupující 2a) se zavazuje vůči přejímající federaci do čtrnácti dnů od obdržení katastrálního listu o změně katastru oblastí označených modře v situačním plánu (příloha 3), poskytnout federaci následující bezpodmínečné, přímo vymahatelné bankovní záruky přední německé komerční banky k zajištění zbývajících kupní ceny ve výši 4 095 040 DM podle zajištění závazku k zaplacení k podmínce § 1 odst. 1 a dodatku k zaplacení. III této smlouvy ve výši 5 817 440,- DM:

a) Bankovní záruka na 2 175 040,-- DM plus dlužné úroky dle § 6 odst. II.b) a odst. V, jakož i náklady dle § 767 odst. 1 písm. 2 BGB k zajištění platební povinnosti podle § 6 odst. 1 písm.

II.b). bankovní záruka na DM 1 920 000,-- plus úroky a náklady dle § 767 HGB za platební povinnost dle § 6 odst. III.,

c) Bankovní záruka na 5 817 440,-- DM plus úroky a náklady podle § 767 BGB k zajištění podmíněného doplatku podle § 11 odst. III. Tento

bankovní záruku lze čerpat i na vzniklé nároky federace z jiných porušení smlouvy.

Federace již souhlasí s příslušným snížením záruk na příslušné dosud otevřené části zaručených nároků. Záruky uvedené výše pod písmeny b) ac) mohou být časově omezeny; musí však být platné minimálně po dobu pěti let ode dne notářského ověření této kupní smlouvy.

§ 8 Převod držby

I. Vlastnictví ploch označených modře v územním plánu (příloha), jakož i všech prodaných hlavních rozvojových objektů celého předmětu koupě (komunikace včetně veřejného osvětlení s potrubní sítí, zádržné nádrže na dešťovou vodu včetně odpadních potrubí, teplovody, vodovody a slaboproudé rozvody - v každém případě až po domovní přípojky) přechází na kupující dnem podpisu této smlouvy.

II. Vlastnictví území označeného červeně v územním plánu (příloha 5) přechází na kupující až po navrácení tohoto území nizozemskými ozbrojenými silami Federaci nebo po souhlasu nizozemských ozbrojených sil s převodem vlastnictví a po zaplacení podílu na kupní ceně připadajícího na podoblast. Pokud nizozemské ozbrojené síly provedou částečné výnosy, vlastnictví podoblastí přejde až po zaplacení akcií z kupní ceny připadajících na odpovídající podoblasti. Převod bude písemně zdokumentován.

III. Okamžikem převodu přechází na kupující veškeré použití, jakož i soukromé a veřejné poplatky. Od tohoto okamžiku nesou kupující ostatní veřejné poplatky, poplatky a daně, riziko náhodné ztráty nebo poškození předmětu koupě, povinnost zachovávat bezpečnost a povinnost čištění a posypu ulic. Kupující berou na vědomí, že Federace jako samopojistitel neuzavřela žádné pojištění předmětu koupě popsáno v § 3.

§ 9 Dodatečná platba z důvodu možnosti použití vyšší hodnoty související s plánováním

I. Předmět koupě je v současné době stále označen jako zvláštní území a není řešen urbanisticky.

II. Kupní cena je založena na využití jako obecná obytná plocha podle § 4 BauNVO (Německé nařízení o využívání půdy) s indexem obsazenosti pozemku 0,4 a poměrem podlahové plochy 1,2 podle § 17 BauNVO.

III. Kupující se zavazují uhradit doplatek ke kupní ceně sjednané v této kupní smlouvě v případě, že obec jako stavební úřad do deseti let od uzavření smlouvy otevře typově a mírově hodnotnější možnost využití, než je uvedeno v odstavci II a kupující toto hodnotnější využití realizují odchylně od použití podle odstavce II před uplynutím desetiletého období (zhodnocení, zhodnocení, zhodnocení) nebo zhodnocení. prodej.

K úhradě je rozdíl mezi kupní cenou dle § 6 této smlouvy a hodnotou nemovitosti v době výzvy federace k úhradě.

Hodnotový rozdíl bude smírně stanoven nezávislou odbornou komisí pro majetkové hodnoty pro oblast města Zweibrücken a znalcem Oberfinanzdirektion Koblenz a stanoven federací.

P Částka platby je splatná čtyři týdny po žádosti o platbu Federací .

V případě prodlení s platbou platí ustanovení § 6 odst. 1 písm. V této smlouvy se použije.

§ 10 Záruka, odpovědnost

I. Předmět popsaný v § 3 odst. I se prodává ve stavu, v jakém je v době notářského ověření. Tento stav je kupujícím znám. Jakákoli záruka na viditelné a neviditelné vady materiálu a vady vlastnického práva nebo také skryté vady, jakož i použití §§ 459 a násl. BGB jsou s ohledem na předmět koupě vyloučeny.

II. Federace neručí za konkrétní velikost, hraniční linii, kvalitu, vhodnost a stav před mětu koupě a jeho vhodnost pro účely kupujících nebo jejich právních nástupců.

III. Inženýrská kancelář ASAL, Kaiserslautern, prověřila předmět koupě jménem Ministerstva životního prostředí spolkové země Porýní-Falc na případné existující kontaminované oblasti. Bylo zjištěno, že nebezpečí nejsou rozpoznatelná a vyšetřování je proto zbytečné.

Odpovídající protokoly pracovní skupiny pro kontaminovaná místa konverzí (KoAG) jsou kupujícím známy.

IV. Federace v tomto ohledu rovněž nepřebírá žádnou záruku za konkrétní kvalitu ne movitosti, přípustnost kupujícím zamýšleného využití, možnost využití a rozvoje, jakož i stav stavebního pozemku. Požadovaná povolení si musí zajistit kupující přímo na vlastní náklady.

V. Federace zaručuje, že majetek v oddílech II a III katastru nemovitostí je bez nepřevzatých břemen a omezení, jakož i od dlužných veřejných poplatků a dávek, pokud není v této listině stanoveno jinak.

VI. Federace prohlašuje, že nenařídila žádné stavební břemeno a že si není vědoma existence takových věcných břemen.

§ 11 Renovace parket

I. Kupující berou na vědomí, že parkety bytů jsou kontaminovány polycyklickými aromatickými uhlovodíky (PAU). Federace nechala byty náhodně otestovat environmentální laboratoří ARGUK, Oberursel. Výsledek testu ze dne 21.04.1998 je k dispozici kupujícím. Kupující si je také vědom toho, že znečištěné mohou být i některé vestavěné skříně v bytech.

II. Podíl svazu na nákladech na renovaci parket činí 5 817 440,-- DM a byl již plně zohledněn při výpočtu kupní ceny 5 182 560,-- DM.

Účast federace na nákladech je založena na zamýšlené kompletní výměně všech parketových podlah ve všech prodávaných bytech kupujícími.

Jakákoli další účast na nákladech na renovaci parket, jakož i jakákoli odpovědnost Federace za jakékoli další existující znečišťující látky a jakákoliv účast Federace na nákladech na jejich případné sanaci jsou výslovně vyloučeny.

Kupující se zavazují vůči Federaci renovovat parkety v bytech,

který

a) se nacházejí v oblasti vyznačené v územním plánu modře (příloha 5), ve lhůtě 2 let po dnešním datu notářského ověření, b) nacházejí se v oblasti vyznačené červeně v územním plánu (příloha 5), ve lhůtě 2 let po převodu držby podle § 8 odst. 1 písm. II, kompletní výměnou parket. Ve vnitřním vztahu mezi Kupujícími přebírá výše uvedené povinnosti Kupující 2a).

III. Renovace musí být prokázána Federaci. Dokladem je písemné potvrzení od odborné firmy pověřené provedením renovačních opatření. Federace si vyhrazuje právo kontrolovat provádění renovačních opatření. Pokud nelze doložit celý majetek nebo jeho části, musí být Federaci vrácena částka 242,-- DM/m² nerenovované parketové plochy.

Pro části nemovitosti označené červeně v plánu místa (příloha 5)

povinnost uhradit dodatečnou platbu existuje také v případě, že Federace nebo nizozemské ozbrojené síly provedly před převodem vlastnictví renovaci parket.

Dodatečná platba musí být provedena do šesti týdnů od žádosti Federace.

V případě prodlení s platbou platí ustanovení § 6 odst. V této smlouvy.

§ 12 Vnější rozvoj

I. LIKVIDACE ODPADNÍCH VOD / LIKVIDACE POVRCHOVÝCH VOD

A) Nemovitost je napojena na veřejnou kanalizaci a veřejnou kanalizaci povrchových vod. Odpadní vody jsou odváděny sběrným potrubím sídliště označeným červeně v příloženém situačním plánu (Příloha 6) do modrého sdruženého sběrného potrubí kasáren a dále do veřejného hlavního sběrače.

Povrchová voda je nejprve shromažďována v zadržovacích nádržích na dešťovou vodu označených v územním plánu žlutě (Příloha 6) a poté také odváděna sběrným potrubím označeným červeně jako odpadní vody.

Zadržné nádrže na dešťovou vodu mají omezenou kapacitu. V případě silných dešťů je povrchová voda, kterou nelze zachytit v záchytných nádržích, odváděna přepadem do sběrného potrubí pro povrchovou vodu označenou zeleně a přiváděna přímo do potoka Bautzenbach.

Sběrná potrubí vedou přes následující nemovitosti třetích stran a jsou částečně zabezpečena dohodami o povolení a také omezenými osobními věcnými břemeny ve prospěch Federace – následovně:

- Katastr Zweibrücken list 7002, aktuální č.p. 207, parc.č. 3135/1, Vlastník: Město Zweibrücken, Místo/Typ využití: Dopravní plocha

Typ zabezpečení: žádné skutečné zabezpečení, žádná dohoda o povolení,

- Katastr Zweibrücken list 7005, aktuální č.p. 142 a 197, parc.č. 2852/16 a

3134/4, Vlastník: Město Zweibrücken,

Místo/Typ použití: Les, doprava, zemědělská oblast,

je zabezpečení: Právo provozovat kanalizaci; Cvičení je přenosné na třetí osobu.
Povolovací smlouvy ze dne 29.11.1963 a 4.5.1985,

- Katastr Zweibrücken list 6780, aktuální č.p. 1, parc.č. 2652/15, Majitel: Manželé Dr. Heidi Lambert-Lang a Dietrich Lang; Zweibrücken, Místo/Typ použití: Louky,

Typ zabezpečení: žádné skutečné zabezpečení, žádná dohoda o povolení,

- Katastr Zweibrücken list 4291, aktuální č.p. 1, parc.č. 2652/10, Vlastník: p. Dietrich Lang, Zweibrücken, Místo/Typ využití: Stavební pozemek a travní porost,

Typ zabezpečení: žádné skutečné zabezpečení, žádná dohoda o povolení.

Stávající dohody o povolení jsou kupujícím známy.

B.) Federace převádí sběrné potrubí označené červeně a zeleně v Příloze 6, jakož i žlutě označené zádržné nádrže na dešťovou vodu kupujícím jako občanskoprávní partnerství. Za tímto účelem postupuje veškerá svá práva vyplývající z výše uvedených povolovacích smluv - na kupující ve stanoveném podílovém poměru. Federace není odpovědná za existenci těchto práv.

Záměrem kupujících je převést sběrné potrubí a jímky na dešťovou vodu do města Zweibrücken (likvidační společnosti) v rámci developerské smlouvy.

Pro trasu potrubí na parc.č. 2652/10 a 2652/15 neexistuje žádná povolovací dohoda s vlastníky a žádné skutečné zajištěné právo potrubí. Federace toto obnoví přímo ve prospěch města Zweibrücken.

Veškeré další náklady související se zajištěním vnější zástavby na straně odpadních vod, zejména náklady spojené s převodem sběrného potrubí do města Zweibrücken, jakož i skutečné zabezpečení těchto potrubí s ohledem na ostatní nemovitosti, jdou k tíži kupujících, a to ve svém vnitřním vztahu kupujícím 2a).

C.) Kupující udělují Federaci, dokud budou v osadě sídlit nizozemské ozbrojené síly, bezplatné právo spoluužívání potrubí odpadních vod označených červeně a zeleně v územním plánu (Příloha 6), jakož i nádrží na zadržování dešťové vody označených žlutě.

Zavazují se udržívat potrubí a zadržovací nádrže na dešťovou vodu ve funkčním stavu tak, aby byla zaručena řádná likvidace odpadních vod.

D.) Sběrné potrubí opouštějící sídliště na jihozápadní hranici pozemku je sjednáno povolení ke spoluužití ve prospěch vlastníka parc.č. 2651, pan Dr. Josef Ries, Dr. Albert Becker-Straße 14, 66482 Zweibrücken., ze dne 16.12.1974 s dodatečnými smlouvami ze dne 28.09.1981, 1.10.1981, jakož i 16.8. a 16.8.1985. 9.2.1996/ 13.2.1996.

Kupující e vstoupí do jim známého smluvního vztahu namísto Federace .

II. ZÁSOBOVÁNÍ SLADKOU VODOU

Sídliště je napojeno na veřejný vodovod. Předávací místo veřejného hlavního potrubí se nachází u čerpací stanice vody v objektu č.p. 4241.

Sladkovodní potrubí zásobující sídliště vede přes sousední pozemek Studentenwerk Kaiserslautern.

S ohledem na spoluužití tohoto potrubního úseku Kupujícími se odkazuje na § 13 odst. VIII této smlouvy.

III. NAPÁJENÍ

Celá oblast Kreuzberg tvoří celek a je zastavěna okružním hlavním 20KV a trafostanicemi č.p. 4210 a 4238. Trafostanice již byly Federací prodány městu Zweibrücken.

Cílem je přesun okružního magistrály 20 KV do města Zweibrücken a také skutečné zabezpečení tohoto plynovodu ve prospěch města Zweibrücken.

Na tomto pozadí se 20-KV okružní hlavní neprodává s nemovitostí. Kupující se zavazují v „ nezbytném rozsahu“ spolupracovat při převodu okružního hlavního vedení 20-KV na město Zweibrücken. Zejména se zavazují poskytnout skutečné zabezpečení trasy plynovodu na žádost federace vhodným a obvyklým způsobem ve prospěch města Zweibrücken (obecní služby).

Dokud nebude zajištěno skutečné zabezpečení, kupující udělují federaci a městu Zweibrücken (obecní podniky) nezbytná práva přístupu pro provoz a údržbu trafostanic a 20-KV okružního vedení. Dále se kupující zavazují, že v koordinaci s komunálními sítěmi Zweibrücken v potřebném rozsahu vybaví objekty na sídlišti měřicími zařízeními.

§ 13 Vnitřní rozvoj

I. Kupující jsou s vědomím, že celé sídliště je v současnosti soukromě zastavěno interně.

To znamená, že potrubí odpadní vody, sladké vody a nízkého napětí, stejně jako zařízení pro zásobování teplem a teplou vodou a komunikace včetně veřejného osvětlení jsou ve vlastnictví Federace a nejsou veřejné. Kupujícím byly poskytnuty plány týkající se průběhu potrubí. Federace nepřebírá žádnou odpovědnost za shodu plánů se skutečným průběhem potrubí.

II. Povrchy vozovek Stav vozovek včetně veřejného osvětlení je kupujícím znám.

Studentenwerk Kaiserslautern povolila federace společně využívat následující cesty jako přístup ke studentské koleji:

- Texasstraße od Amerikastraße ke křižovatce s Virginiastraße, - Virginiastraße k jižní hranici koupené nemovitosti. Kupující se zavazují toto společné užívání tolerovat.

III. Likvidace odpadních vod Dle výsledků kamerové kontroly provedené v roce 1997 je odpadní potrubí uvnitř objektu ve funkčním stavu. Tento stav je kupujícím znám.

Studentenwerk Kaiserslautern povolila federace spoluužívání odpadního potrubí do doby odpojení od spolkového potrubí odpadních vod, avšak pouze v rozsahu, v jakém je průchod odpadních vod schválen příslušným úřadem stavebního dozoru nebo vodoprávním úřadem.

Kupující se zavazují toto společné užívání tolerovat, dokud nedojde k odpojení nebo předání potrubí odpadních vod k likvidaci.

IV. Povrchová drenáž Kupující bere na vědomí, že povrchová drenáž již nesplňuje normy platného vodního práva.

V. Zásobování sladkou vodou Kupující jsou si vědomi toho, že sladkovodní potrubí zásobující obytné domy částečně vedou v zelených plochách, jsou ve špatném stavu a potřebují obnovu.

VI. Napájení Odběratelé jsou si vědomi toho, že nízkonapětové rozvody zásobující bytové domy částečně vedou v zeleni a sklepy některých bytových domů.

VII. Zásobování teplem a teplou vodou Zásobování teplem a teplou vodou pro sídliště v současné době zajišťuje uhelná výtopna v objektu č.p. 4233.

Kupující jsou si vědomi, že teplárna podle posledního měření emisní ochrany TÜV Pfalz e.V. nesplňuje emisní hodnoty TA Luft (Technické pokyny pro kontrolu kvality ovzduší).

Kupující jsou si zejména vědomi příslušného oznámení od Gewerbeaufsichtsamt Neustadt a.d. Weinstraße ze dne 27.10.1997 – č.j. 5/32, 2/97/244/Mg/Jg –.

Kupující se zavazují nadále provozovat teplárnu, dodržet známé podmínky oznámení ze dne 27.10.97 přechodem na provoz na plyn/ropu a zajistit řádné zásobování bytů pronajatých nizozemským ozbrojeným silám až do jejich vrácení nizozemskými ozbrojenými silami za přiměřených, místních obvyklých podmínek.

Ve vnitřním vztahu mezi Kupujícími tuto povinnost přebírá Kupující 2b). Kupující 2a) se na oplátku zavazuje, že bude udržovat ekonomickou životaschopnost teplárny v objektu č.p. 4233, zajistit dodávku tepla všech společně kupovaných bytových domů přes teplárnu (Bldg. 4233) a v případě dalšího prodeje tuto povinnost výhradního nákupu tepla z teplárny (Bldg. 4233) přenést na nabyvatele a zavázat k tomu odpovídajícím způsobem následné právní nástupce.

VIII. Na sousední nemovitosti parc.č. 2885/12, budova a prostranství, Virginiastraße 14, 16 a 18, je zapsáno omezené osobní věcné břemeno ve prospěch Spolkové republiky Německo (Federální finanční správa) k zajištění práv na potrubí (elektřina, voda, topení, veřejné osvětlení).

Federace bude na žádost kupujících požadovat obnovení těchto práv

od Studentenwerk ve prospěch kupujících.

Dále postupuje veškerá práva vyplývající z kupní smlouvy se Studentenwerk ohledně vývojových zařízení na kupující. Příslušná smluvní ustanovení jsou kupujícím známa.

IX. Telekomunikační kabely

Kupující berou na vědomí, že na západní hranici pozemku za obytným domem Virginiastraße 8-12 je položen telekomunikační kabel pro napájení studentské koleje. Kupující tolerují další existenci telekomunikačního kabelu, jehož průběh je v plánu stavby (Příloha 7) vyznačen červeně.

§ 14 Povinnosti kupujících I

I. Kupující se zavazují k rozvoji částí majetku pronajatého nizozemským ozbrojeným silám. Ve vnitřním vztahu mezi kupujícími nese kupující 2a) související náklady. Toto opatření se přednostně provádí převodem rozvojových zařízení, silnic a hlavních potrubních sítí na město Zweibrücken v rámci smlouvy o rozvoji. Kupující přitom musí zajistit, aby bylo nizozemským ozbrojeným silám bezplatně poskytnuto dostatečné množství parkovacích míst poté, co budou silniční plochy vyhrazeny pro veřejnou dopravu.

II. Do doby veřejného vysvěcení silničních ploch uděluje kupující 2a) federaci, jakož i nizozemským ozbrojeným silám a jejich návštěvníkům právo spoluožívat silniční plochy v rámci sídliště a poskytuje nizozemským ozbrojeným silám bezplatně parkovací místa v předchozím rozsahu.

Od skutečného zabezpečení se upouští.

Kupující 2a) se zavazuje navrhnout silniční plochy v rámci částí nemovitosti pronajaté nizozemským ozbrojeným silám jako plochy pro zklidnění dopravy.

III. Pokud nedojde k integraci vývojových systémů do veřejné sítě, zavazují se kupující zajistit řádné zásobování a likvidaci pro nizozemské ozbrojené síly a v případě potřeby zejména položit nová sladkovodní potrubí. Ve vnitřním vztahu mezi kupujícími nese kupující 2a) související náklady.

IV. Kupující se zavazují oznámit Spolkovému úřadu pro vlastnictví Landau a také majetkovému oddělení nizozemských ozbrojených sil „DGW &T, Directie Duitsland, Kastanienweg 3, 27404 Zeven“ stavební opatření, která ovlivňují pronajatou plochu nebo by mohla snížit její obytnou hodnotu, jakož i harmonogram těchto stavebních opatření, a to v dostatečném předstihu, aby mohli na stavební opatření vhodně reagovat.

V. V případě dalšího prodeje částí nemovitosti třetí osobě je tato třetí osoba zavázána stejným způsobem.

Kupující se zavazují pro řádný rozvoj území pronajatého nizozemským ozbrojeným silám zajistit na žádost Federace skutečné zabezpečení zásobovacích a likvidačních zařízení.

§ 15 Společná a nerozdílná odpovědnost

Za veškeré závazky vůči Federaci v této smlouvě ručí kupující 2 a) a 2 b) jako solidární dlužníci.

§ 16 Přepravy

Smluvní strany se dohodly, že převody budou deklarovány ve dvou nebo více dodatečných listinách.

Převoz do podoblasti označené modře v situačním plánu (příloha 5) bude ohlášen až po provedení průzkumů a po předložení změnových listů, jakož i bankovních záruk dle § 7 odst. 1 písm. II byl předán Federaci.

Převoz týkající se podoblasti označené červeně v plánu lokality (Příloha 5) bude deklarován až poté, co budou provedeny průzkumy, změny budou dostupné po předložení osvědčení o změně, nizozemské ozbrojené síly vrátily oblast k přepravě federaci nebo souhlasily s převodem vlastnictví a byl zaplacen podíl na kupní ceně, který k tomu náleží podle § 6 odst. III.

§ 17 Přednostní oznámení o přepravě T

Převod vlastnictví k této přepravě zapsán jednoho přednostního převodu ve prospěch kupujících 2a) a 2b) proti majetku popsanému v § I odst. 1 písm. Jsem schválen a zapsán v katastru nemovitostí.

Strany schvalují a žádají o zrušení těchto prioritních oznámení. a) na smluvním majetku se zápisem změny vlastnictví, pokud nebyly provedeny mezizápisy, ledaže by nabyvatel souhlasil, b) na podoblasti neprodané podle § 3 odst. 1 písm. II z nemovitosti uvedené v § 1 s provedením změnového listu v katastru nemovitostí. K prokázání, který majetek nebyl prodán, postačí potvrzení opatřené razítkem jednajícího notáře.

§ 18 Pozemková daň, majetkové daně, rozvojové, frontagerské a zvelebovací příspěvky Veškeré rozvojové, fasádní a zvelebovací příspěvky podle stavebního zákona, zákona o obecních poplatcích, jakož i místních stanov vyžádaných od federace do data notářského ověření byly zaplacený a jsou zahrnuty v kupní ceně. Příspěvky požadované od data notářského ověření ponesou kupující, bez ohledu na čas jejich zahájení a na adresáta oznámení.

§ 19 Daň z převodu nemovitostí

I. Náklady a poplatky spojené s touto kupní smlouvou a jejím provedením u notáře, s oudu a úřadů, jakož i daň z převodu nemovitostí nese kupující 2a).

II. Náklady na schválení nebo potvrzení smluvní stranou nese tato strana.

§ 20 Exekuční činnost notáře

I. Notář je instruován, aby si vyžádal a obdržel povolení nebo negativní potvrzení potřebná pro platnost smlouvy nebo jejího plnění. Tyto nabývají účinnosti pro všechny strany okamžikem, kdy tuto listinu obdrží jednající notář nebo opatrovník. Notář bude neprodleně informovat strany.

II. Veškeré zápisy do katastru nemovitostí se provádějí pouze na základě žádostí jednajícího notáře. Je rovněž oprávněn, s výjimkou omezení podle § 181 BGB, podávat žádosti samostatně a omezeně pro strany, jakož i je stejným způsobem vzít zpět a tuto listinu doplnit nebo změnit, pokud by to bylo nutné k provedení požadovaného zápisu do katastru nemovitostí a podstatných součástí koupě.

smlouvy tím nejsou dotčeny.

III. Smluvní strany se vzdávají vlastního aplikačního práva.

IV: Notář není oprávněn přijímat úřední povolení s výhradou podmínek a požadavků a oznámení, kterými je úřední povolení odmítnuto nebo je uplatněno předkupní právo. Tato oznámení se doručují samotným stranám; žádá se o zaslání kopie notáři.

§ 21 Ustanovení o oddělitelnosti

Pokud by některé ustanovení této smlouvy bylo nebo se stalo neplatným, zbývající ustanovení této smlouvy zůstávají nedotčena.

Namísto neplatného nebo zrušeného ustanovení se použije právně existující ustanovení, nebo není-li zákonné ustanovení předpokládáno, ustanovení odpovídající smyslu této smlouvy.

§ 22 Úplnost notářského ověření

Žádné další dohody nebyly uzavřeny.

§ 23 Písemná forma

Následná ujednání k této smlouvě vyžadují k účinnosti písemnou formu, pokud není povinné ověření notářem.

§ 24 Pokyny notáře

Strany byly poučeny, že:

I. tato smlouva, pokud se použije zákon o převodu pozemků nebo stavební zákon, nabývá účinnosti pouze vydáním odpovídajícího povolení a navíc může být Federací splněna pouze v případě, že je k dispozici jakékoli požadované povolení podle stavebního zákona a není uplatněno zákonné předkupní právo;

II. veškerá právně závazná prohlášení, na kterých závisí uzavření a existence této smlouvy, musí být ověřena podle § 313 HGB, jinak je tato smlouva neplatná;

III. vlastnictví přechází na kupující až zápisem do katastru nemovitostí a za tímto účelem musí být k dispozici potvrzení o zúčtování daně a úřední povolení nebo negativní potvrzení;

IV. Federace a Kupující jsou společně a nerozdílně odpovědní za daně související s nemovitostmi a daň z převodu nemovitostí, jakož i notářské a soudní výlohy, avšak Federace pouze v případě, že jí zákon neuděluje výjimku nebo snížení nákladů;

V. notář nechal nahlédnout do katastru nemovitostí, nikoli však do katastru nemovitostí a rejstříku věcných břemen staveb a v katastrovém označení nejsou uvedeny žádné údaje o přípustném způsobu využití.

VI. notář neprovedl žádné daňové ani ekonomické poradenství.

§ 25 Přílohy

Pokud jde o odkaz Pokud jsou uvedeny v přílohách této listiny, jedná se o součásti této protimluvy ct.

§ 26 Místo soudní příslušnosti

Místem soudu pro všechny právní spory vyplývající z této smlouvy je Landau in der Pfalz.

§ 27 Kopie

I. Z této smlouvy obdržíte:

Federace 1 originál a 3 ověřené kopie, Kupující po 1 originálu a ověřená kopie, Katastrální úřad Zweibrücken 1 originál, Finanční úřad Zweibrücken Daňový úřad pro převod nemovitostí 2 kopie a Odborná komise 1 kopie.

II. Oznámení z katastru nemovitostí požaduje Federace ve třech vyhotoveních, kupující v jednom vyhotovení.

Nakonec se objevilo prohlášení:

Na závěrečný dotaz jednajícího notáře všechny strany výslovně prohlašují, že si nepřejí provádět žádné další změny ve výše uvedeném textu smlouvy, který byl stranami podrobně vyjednáán v dlouhých předběžných jednáních a schválen jejich právními a daňovými poradci.

Trvají spíše na notářském ověření ve zmíněné podobě.

Tento protokol byl notářem nahlas přečten, schválen a níže vlastnoručně podepsán takto:

Příloha a: Plná moc

Na základě § 16 zákona o finanční správě (FVG) ve znění zákona o finančních úpravách ze dne 30.08.1971 (BGBl. I.S. 1426) povolují. Pane Siegfried Hiller

na Spolkovém úřadu majetku Landau k prodeji nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí Zweibrücken list 5958 v okrese Zweibrücken, parcela 2885/15, budova a volné prostranství, Delawarestraße, Landstuhlerstraße 97, 107 Louisianastraße 1, 751,1175, 751,175, ,19 , 21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 29, Texas, 24, 33, 2 Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17, O celkové velikosti 103 699 m². Hodnota předmětu smlouvy: 5 182 560,-- DM (slovy: pět milionů sto osmdesát dva tisíce pět set šedesát německých marek) Landau, 05.10.1998 Spolkový úřad pro vlastnictví Landau Podpis: pan Plauth ROAR

- Výňatek: Kupní smlouva Spolková republika Německo a spolková země Porýní-Falc (Studentenwerke Kaiserslautern) ze dne 15.08.1996.

§ 6 Zásobovací a likvidační potrubí/zařízení, silniční plochy, povolení a práva na společné užívání

I. Zásobování celého sídliště Kreuzberg teplem, vodou a elektřinou i odvádění odpadních vod probíhá prostřednictvím federálně vlastněné potrubní sítě, která tvoří celek.

Dále jsou silnice na sídlišti Kreuzberg včetně pouličního osvětlení ve vlastnictví Federace. (... .)

II. V kupované nemovitosti popsané v § 2 odst. 1 písm. I, existují přívodní potrubí pro vodu, elektřinu, dálkové vytápění a veřejné osvětlení, které jsou stále potřebné pro zásobování federálně vlastněného sídliště Kreuzberg. Na koupeném pozemku se navíc nachází čerpací stanice vody (4241), která je stále potřebná pro zásobování sídliště Kreuzberg.

Průběh potrubí a umístění čerpací stanice je červeně vyznačeno v situačních plánech připojených jako přílohy 2a (vodovod/čerpací stanice), 2b (elektřina), 2c (pouliční osvětlení) a 2d (dálkové vytápění) této listiny, které byly předloženy smluvním stranám ke kontrole a jimi odsouhlaseny. Plány lokality jsou součástí této smlouvy. (... .)

VII. Kupující se zavazuje povolit další provoz federálně vlastněných teplárenských zařízení, vodovodních a elektrických potrubí, veřejného osvětlení, jakož i vodní čerpací stanice umístěné na koupeném pozemku, pokud to bude nutné pro zásobování – i jednotlivých budov – sídliště Kreuzberg.

K zajištění tohoto práva svolení kupující objedná omezené osobní věcné břemeno ve prospěch Spolkové republiky Německo (Federální finanční správa) s následujícím obsahem: „Právo, převoditelné na třetí osoby, provozovat, udržovat a obnovovat podzemní vodovodní a elektrické potrubí (práva na potrubí), provozovat svítidla pouličního osvětlení a provozovat podzemní teplovod, jakož i potrubí vedoucí přes budovu před 420, ve prospěch Spolkové republiky s k upuštěním ve prospěch Spolkové republiky č. 420 ve prospěch kupujícího. v nouzi - vstupovat do nemovitosti prostřednictvím svých zmocněnců a provádět na nemovitosti veškeré úkony potřebné pro výkon tohoto práva.

Toto právo zahrnuje povinnost příslušného vlastníka zatížené nemovitosti zdržet se veškerého jednání, které by mohlo ztížit jeho výkon.“

Federace žádá
a kupující
schvaluje

zápis tohoto omezeného osobního věcného břemene do katastru nemovitostí.

Zápis se provede až po obdržení změnových certifikátů a nových označení majetku. Registrace práv je bezplatná.

VIII. Kupující se dále zavazuje na žádost Federace obnovit výše uvedená práva popsaná v odst. 1 písm. VII také ve prospěch třetí osoby určené Federací bezplatně a k jejich věcnému zajištění.